

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 32
התקיימה ביום חמישי, 10.8.26, 19:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גב' לימור שחק, חברת המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
מר רמי מימון, חבר המליאה

חסרים:

גב' נירה אטיאס, חברת מליאה
גב' קרן מורה רינות, חברת מליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד לירן ולצמן, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוין, גזבר המועצה
מר צוריאל צוף, מנהל מחלקת החינוך

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכון היערכות לפתיחת שנת הלימודים התשפ"ז - מנהל מחלקת החינוך.
2. עדכוני ראש המועצה.
3. חוק אגרת ביוב – אישור תעריף.
4. חוק עזר סלילה ותיעול – הארכת תוקף.

3. חוק אגרת ביוב – אישור תעריף.

מר ניסים אלקובי : ערב טוב. אנחנו רוצים לפתוח ישיבת מליאה מן המניין, מס' 32. בתחילת הישיבה, ברשותכם, שינוי בסדר היום. סעיף 3, חוק עזר אגרת ביוב, אישור תעריף, הורדה מסדר היום. בבקשה, אדוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי : אני מבקש להוריד את חוק עזר אגרת ביוב, אישור תעריף, להוריד אותו מסדר היום. להוסיף 2 נושאים-

מר ניסים אלקובי : אחד, אחד.

מר רמי מימון : למה הוא יורד, מה הסיפור?

גב' לימור שחק : כן, למה הוא יורד?

מר שרון אלפסי : הורדנו אותו בגלל התחשיב. ישבתי, דיברתי עם ענבר. החוק הזה כרגע, בגלל המעבר לתאגיד המים, אנחנו רוצים לבחון אותו, ולראות אם יש לזה הצדקה, להעלות אותו כרגע, או לא. אני אעדכן תכף בעדכון ראש הרשות, אני אעדכן גם בנושא של תאגיד המים. המטרה, אם אנחנו כרגע מתאגדים, אז אנחנו רוצים אם בכלל זה רלוונטי.

גב' לימור שחק : זה לא משהו שעשיתם לפני שהורדתם אותו אתמול בערב?

מר שרון אלפסי : לא. כי תאגיד המים לא ממש התקדם, והחוק הזה הוא חוק מ-1992. ענבר, תתקן אותי אם אני טועה במשהו. החוק הוא מ-1992. אם אין עדכון בתעריף, אז אין שום צורך בלעדכון.

גב' לימור שחק : אני אגיד לך, שרון, למה אני שואלת. כי שאלתי את זה אתמול, ואני אשאל שוב. מרגיש לי שכל פעם שאתה מרגיש אין לך רוב, אז אתה מוריד דברים מסדר היום. אני אגיד מה מרגיש לי.

מר שרון אלפסי : בסדר, אבל זה באמת לא רלוונטי. זה לא רלוונטי-

גב' לימור שחק : אני שואלת, האם כל הדברים שהורדנו מסדר היום ברגע האחרון, מתישהו יעלו?

מר שרון אלפסי : מה שצריך להעלות, יעלה. אם את רוצה להעלות אותם, אז תגידי מה את רוצה להעלות, כמו שעשית עכשיו, ואנחנו נעלה אותם.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר שרון אלפסי : בסדר?

גב' לימור שחק : בסדר.

מר שרון אלפסי : להצבעה, מי בעד? פה אחד.

החלטה :

הוחלט פה אחד להסיר את הנושא מסדר היום.

מר שרון אלפסי : אני רוצה להוסיף 2 נושאים. אחד, דיון בנושא אכיפה. מי בעד?

גב' לימור שחק : אין לי בעיה, רק, טוב, כשנגיע, אני אשאל.

מר שרון אלפסי : פה אחד. דיון בנושא הקצאות מבנים וקרקע. מי בעד? הקצאת מבנים והקצאת קרקע בתוך הרשות, לשימוש קהילתי, לשימוש הציבור.

גב' לימור שחק : דיון.

מר שרון אלפסי : דיון.

גב' לימור שחק : אם זה דיון, סבבה.

מר מאור הרוש : אה, זה לא הדיון שלך?

מר דורון שרעבי : לא, לא. הוא מעלה נושא חדש עכשיו.

מר שרון אלפסי : לא, נושא נוסף.

גב' לימור שחק : רגע, זה דיון שאחריו אנחנו נצטרך לקבל החלטה? דיון עקרוני.

מר שרון אלפסי : דיון עקרוני. חבר'ה, מי בעד?

גב' לימור שחק : דיון עקרוני, כן.

מר שרון אלפסי : פה אחד.

1. עדכון היערכות לפתיחת שנת הלימודים התשפ"ז - מנהל מחלקת החינוך.

מר ניסים אלקובי : עדכון היערכות לפתיחת שנת הלימודים התשפ"ז. סטטוס, בבקשה, מנהל מחלקת חינוך, מר צוריאל צורף.

מר צוריאל צורף : ערב טוב לכולם. תודה על האפשרות לתת קצת סקירה. אני החלטתי ללכת מהרוח לחומר. אנחנו מתארגנים, הדבר הראשון שאנחנו מתארגנים בו לקראת שנת הלימודים הבאה זה תמיד הנושא של החינוך המיוחד. לפני שמתחילים בוועדות אפיון זכאות, שמתחילים בחודשי החורף. אנחנו שלאחר שיש החלטות, אנחנו מקבלים רשימה של ילדים שצריכים להשתבץ במוסדות חוץ. אם זה במוסדות פנים, אז אנחנו עושים את זה מבתי הספר, ומול מתי"א. אם זה מול מוסדות חוץ, נוצרה לנו כל שנה רשימה של ילדים, שאנחנו צריכים לשבץ אותם במוסדות לחינוך מיוחד, או בכיתות לחינוך מיוחד מחוץ לרשות. זו בעיה, כי אנחנו כל רשות שמתארכת אצל רשות שנייה, היא תמיד בסדר עדיפות שני. אבל אנחנו התחלנו-

מר דורון שרעבי : גם בילדים מיוחדים?

מר צוריאל צורף : כן, גם בילדים מיוחדים.

מר מאור הרוש : אז כמה אחוז יש לנו שנמצא להם מקום, לכמה אחוזים, אין להם מקום.

מר צוריאל צורף : אוקי. אז אנחנו פונים לרשויות. השנה באמת עשינו חריש עמוק, פנינו לכל הרשויות באזור, ואז לאט, לאט הצלחנו לצמצם. השנה אני ביקשתי לשבת פיזית עם המפקחת של החינוך המיוחד, ועם הסגנית שלה, ישבנו פעמיים. גם במודיעין, גם בירושלים. אנחנו עובדים ילד, ילד. זה לא כמו ביהוד, שכולם הולכים. אנחנו מנסים לאתר לכל ילד את המקום שלו, בכל הרדיוס של המועצה, וגם שנקבל עליו

הסעות. זה חלק מהמשחק. נכון להיום יש 5 ילדים שלא משובצים.

מר שרון אלפסי : חינוך מיוחד.

מר צוריאל צוף : חינוך מיוחד.

מר דורון שרעבי : הם באותה רמה? או שכל אחד עם צרכים למקום אחר.

מר צוריאל צוף : לא. יש כאלה שהם בוגרי החטיבה, ויש כאלה שעם לקויות כאלה ואחרות-

גב' לימור שחק : בוגרי החטיבה בכיתה מקדמת, שעדיין לא מצאו להם שיבוץ.

מר צוריאל צוף : כן.

גב' לימור שחק : מה הסיבה? כי הרי הכיתות המקדמות בחטיבת ביניים זה ילדי חינוך מיוחד שהם-

מר מאור הרוש : בשילוב.

גב' לימור שחק : כן. לפעמים זה שילוב. אלו לא כיתות עם בעיות התנהגות, או בעיות זה, אז מה הסיבה?

מר צוריאל צוף : חוסר מקום, חוסר התאמה. עיריית יהוד אומרת לנו, זה, זה, זה, אני מקבלת. את זה ואת זה, אני לא מקבלת. עיריית מודיעין אומרת לנו, לא מקבלת אף אחד. אחרי מאמצים גדולים, אני מקבלת ילד אחד לעירוני ד'.

גב' לימור שחק : רגע, שנייה, צוריאל. רק אני רוצה רגע להבין. 5 הילדים האלה, הם בוגרי חטיבת לבונה?

מר צוריאל צוף : לא. אמרתי 3.

גב' לימור שחק : 3-ה האלה, שאין להם שיבוץ, אלה ילדים שרוצים להתקבל לבי"ס רגיל, שבו יש כיתה מקדמת או-

מר צוריאל צוף : בדיוק, בדיוק.

גב' לימור שחק : הבנתי, אוקי.

מר צוריאל צוף : ויש לנו עוד ילדים. כל אחד עם הלקות שלו, על הספקטרום, שאנחנו מנסים לשלב אותם.

מר דורון שרעבי : עוד 2.

גב' לימור שחק : עוד 2.

מר צוריאל צוף : כן.

מר דורון שרעבי : שהם צריכים ביי"ס מיוחד.

מר צוריאל צוף : כן.

מר שרון אלפסי : כל מה שהוא מדבר, זה ביי"ס מיוחד.

מר דורון שרעבי : לא כולם, אבל ה-3 לא. ה-3 זה כיתה.

גב' לימור שחק : אבל שנייה, יש לי משהו שממש צורם לי. כמו שאתה יודע, הייתי הרבה שנים מורה בחטיבת לבונה. זה 3 ילדים שאין להם שיבוץ, או שהם לא רוצים את השיבוץ שהם קיבלו.

מר צוריאל צוף : אין להם שיבוץ.

גב' לימור שחק : וואו, זה מזעזע, בעיניי. איך הגענו למצב כזה? כל השנים היה מצב שהילדים שובצו, אבל הם לא מרוצים מהשיבוץ, כי הם רוצים להיות עם-

מר שרון אלפסי : לימור, לא. כל שנה-

מר מאור הרוש : עד שבועיים, שבוע לפני, היינו סוגרים שיבוצים.

מר שרון אלפסי : לא. שנה שעברה עוד היינו בתחילת ספטמבר.

מר ניסים אלקובי : בימים הראשונים.

מר שרון אלפסי : כן, היינו בספטמבר עוד עם 2 ילדים שלא היה להם שיבוץ.

גב' לימור שחק : לא. אני יודעת שהם לא רוצים.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : אז אנחנו צריכים להסתמך בחינוך המיוחד על בתי ספר מחוץ ליישוב. כיתות קטנות, שלרוב אותן עיריות או מועצות, קודם כל משתפות את הילדים שלהן. הפעם ניסינו כמה שיותר מוקדם. התעוררנו בתחילת מאי כבר, עשינו פגישות עם בתי הספר. זה הסטטוס-

מר רמי מימון : אבל כל שנה אנחנו, סליחה שאני-

מר מאור הרוש : סטטוס כל כמה זמן-

מר רמי מימון : כל שנה אנחנו מדברים על זה, וכל שנה אנחנו נקלעים למצב הזה. המחוז כל פעם אומר שהוא ייתן לנו פתרון רוחבי לבעיה הזאת, ואנחנו עוד פעם מגיעים לאותו מצב. אני מבין את החלוקה, ירושלים, מרכז, כל הבעיות רגילות, אבל עד מתי אנחנו נמשיך עם הבעיות האלה כל שנה?

מר שרון אלפסי : כל עוד לא יהיו לנו מוסדות פה במסגרת שלנו.

מר רמי מימון : זה הפתרון שלהם? לא, אני שואל.

מר שרון אלפסי : לא, לא הפתרון-

מר רמי מימון : זה מה שעונים מהמחוז, עד שלא תקימו מוסדות שלכם, תחזרו על הפתחים.

מר שרון אלפסי : לא. עד שלא יהיה לנו-

מר צוריאל צוף : אני רוצה, הערה נכונה, רמי. יש לנו 4 ילדי גן תקשורת. יש לנו יישוב, זה גם פורסם בקבוצות של הצמיד. יש לנו אישור ממוסד החינוך לפתוח פה גן תקשורת. זה יחסית לקויות, גם בתקשורת יש מנעד. ההורים לא רצו. ההורים אמרו, אנחנו רוצים קודם כל לחפש בחוץ. אם לא יהיה בחוץ, תבואו אלינו, והצלחנו לשבץ אותם בחוץ, כולל אישור הסעות. דרך אגב, נפתחים פה 2 בתי ספר בבנימין לחינוך כוללני. גם בדולב, לבנות, וגם בנריה, לבנים. דיברנו עם ההורים. הם נסעו לשם, הם הסכימו להתקבל, ומשרד החינוך נותן הסעות לשם, ממוגנות ירי.

מר דורון שרעבי : 100% מימון?

מר צוריאל צוף : 90% מימון.

גב' לימור שחק : צוריאל, כמה ילדים מחטיבת לבונה, מתוך ה-3? כמה היו, כמה כן התקבלו?

מר צוריאל צוף : 11.

גב' לימור שחק : מה?

מר צוריאל צוף : 11.

גב' לימור שחק : אז רק 3 לא קיבלו.

מר צוריאל צוף : כן. לא, בלי מלווים, אלה ילדים גדולים.

(מדברים ביחד)

מר צוריאל צוף : אז אני אומר, אני הסתכלתי, משעה 19:00 כשהתחילה הישיבה, עד עכשיו יש לי הודעה מירדנה, שהיא הסגנית של יעל שוורץ, המפקחת. זה כל הזמן, זה כל הזמן. דרך אגב, עלתה היום הצעה. יש ילדה שהיא ילדה תקשורתית, שהיא עולה לכיתה ז'. אומרת לה המפקחת, אם לא נמצא, בואו נשים אותה בלבונה. אני נותנת לה שעות ליווי אישי. זה גם יכול להיות פתרון. עוד פעם, צריך גם את ההורים איתנו. אנחנו לקראת ממש פתרון. זה לא איזשהם באגים שאין לנו. יש ילד אחד שהוא משובץ, ולא רוצה ללכת לשם. זה כבר, איך אומרים, בעיה פחות, כי הוא משובץ. אם הוא רוצה, או לא רוצה-

גב' לימור שחק : זהו, זה משהו אחר.

מר צוריאל צוף : זה משהו אחר. אז זה פחות או יותר, החינוך המיוחד. אני אומר עוד פעם, ביחס לשנה שעברה, המספרים הם הרבה, הרבה, הרבה יותר קטנים. נגיד עוד פעם, כמו בוגרי הלבונה, אין להם פתרון פה. זה לא כמו שילדי כיתת תקשורת נשים אותה בלבונה. ילד בכיתה הזאת, אין לו מה לעשות פה. אנחנו חייבים למצוא לו מקום. זה ברור לנו ולפיקוח. אנחנו חוזרים עכשיו למודיעין. חוזרים לבקש מהם טובה.

מר דורון שרעבי : זה תלוי בראש הרשות שם, או במשרד החינוך?

מר צוריאל צוף : במחלקת חינוך-

גב' לימור שחק : בטח שזה תלוי בראש הרשות. בקשרים שיש לראש הרשות עם ראש הרשות פה, בוודאי, חד משמעית כן.

מר דורון שרעבי : אבל מי נותן את ההסכמה? משרד החינוך?

גב' לימור שחק : לא, לא-

מר צוריאל צוף : משרד החינוך מנסה-

גב' לימור שחק : הרשות.

מר דורון שרעבי : רק מנסה.

מר צוריאל צוף : כן.

מר דורון שרעבי : הוא לא יכול-

מר צוריאל צוף : הוא לא יכול לכפות.

גב' לימור שחק : הרשות, הרשות.

מר שרון אלפסי : סתם לדוגמה, היה לנו בלגן עם נר תמיד, היו לנו 4 ילדים שנרשמו, והישיבה לא רצתה לקלוט אותם. יצרנו שם קשר. בסוף, איכשהו אגף החינוך בבנימין הצליחו איכשהו לשבץ אותם. אבל זה לא לעולם חסן. שנה הבאה נצטרך להתמודד עם אותה סיטואציה עוד הפעם. אם אנחנו רוצים נר תמיד, תהיה לנו את אותה בעיה, עד שלא ישפצו את שלהם, אז אנחנו-

מר צוריאל צוף : זה כמובן הגיע לרמה של ראש רשות מול ראש רשות-

גב' לימור שחק : בטח, בטח, חד משמעית.

מר צוריאל צוף : טוב, עד כאן חינוך מיוחד. אם יש למישהו שאלות. אני אעבור לשיבוצי גנים.

גב' לימור שחק : מאיפה עד איפה יש לנו בתי ספר של חינוך מיוחד? מה הצפוני, מה הדרומי, איך זה עובד?

מר צוריאל צוף : יש לנו בית שמש, ירושלים, ובצפון יש לנו בני ברק, פ"ת, יהוד, ראש העיר, אור יהודה, רמלה.

מר ניסים אלקובי : חולון.

מר צוריאל צוף : חולון.

גב' לימור שחק : כי היה דיבור על לצמצם את המיפוי הזה.

מר צוריאל צוף : אנחנו משתדלים לצמצם.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר צוריאל צוף : אבל יש מוסדות של לקות קשה מאוד, שרק בחולון או בבני ברק-

גב' לימור שחק : אין משהו אחר.

מר צוריאל צוף : זה רכבים עם מעלון.

גב' לימור שחק : טוב.

מר צוריאל צוף : לגבי רישום לגנים, התחלנו עם ההרשמה, כמו כל מדינת ישראל. יש תאריכים, תאריכי הרשמה. יש גילאים, אילו שנים. השנה זה הגילאים של 2021, 2022, 2023. לאחר סיום ההרשמה, התבררו לנו 2 נתונים. א', בגנים הממלכתיים, בבית אריה יש פחות ילדים, פחות גן. לעומת זאת, גני הממד, ילדי הממד מעופרים, זה עוד גן. אז לכן, גן עופרים שהיה גן ממלכתי נסגר. ילדי עופרים, הממד, ייסעו לגן עפרוני.

מר רמי מימון : רגע, סליחה, אני פספסתי את זה. איזה גן נסגר בעופרים?

מר צוריאל צוף : גן עפרוני. היה פה גן עפרוני.

מר רמי מימון : בבית אריה.

מר צוריאל צוף : בבית אריה.

מר רמי מימון : לא בעופרים. הגן הממלכתי בעופרים נשאר.

מר צוריאל צוף : כן, בוודאי, נשאר. זה גם עפרוני, עופרים. בהתחלה עוד חשבנו שנוכל להצליח לגרום למשרד החינוך, עם כל הגנים, לנסות להשאיר פה את עפרוני. אבל נכון להיום, יש בגן סביון ובגן ניצנים, שאלה 2 הגנים הממלכתיים יש 31 ו-32 ילדים בהתאמה. זאת אומרת, זה אפילו לא מלא. אז לכן לא היה-

מר רמי מימון : יש גם את כרמים.

מר צוריאל צוף : כרמים, הוא גן חובה, הוא מלא.

מר שרון אלפסי : בכדי לפתוח גן שלישי, אנחנו צריכים-

מר צוריאל צוף : אם הם היו שניהם מלאים, היינו אומרים למשרד החינוך, מה, אתה תשלח ילדים לעופרים?

מר רמי מימון : הבנתי, הבנתי.

- מר צוריאל צוף :** בואו נפתח פה, נשאיר פה את עפרוני. אבל אנחנו-
- מר רמי מימון :** אז אתה צריך 5 ילדים בסה"כ.
- מר צוריאל צוף :** 7.
- מר רמי מימון :** 34.
- מר צוריאל צוף :** זה 35, וזה רק ב-36. ילדי גן חובה, מעופרים ייסעו לעפרוני, עם הסעה עפ"י חוק.
- מר מאור הרוש :** ממלכתי דתי.
- מר צוריאל צוף :** ממלכתי דתי.
- מר דורון שרעבי :** כמה ילדים?
- מר צוריאל צוף :** גן.
- מר דורון שרעבי :** כל הילדים? כל ה-30?
- מר רמי מימון :** מה זה אומר, הרשאה לפי חוק? אני הבנתי שהיה שם דין ודברים-
- מר צוריאל צוף :** לפי חוק, זה ממומן.
- מר רמי מימון :** הבנתי. מה זה אומר, ההסעה בפועל? הבנתי שהייתה מחשבה על פיצול שעות, לעשות 2 מיניבוסים. לעשות-
- מר צוריאל צוף :** לא. זה בחזור. לגבי ההלוך, יהיה אוטובוס אחד-
- מר רמי מימון :** אוטובוס אחד, עם מלווה אחד, על כל הילדים?
- מר צוריאל צוף :** יוצאים עם 2 מלווים.
- מר רמי מימון :** 2 מלווים?
- גב' לימור שחק :** נראה לי, שנייה-
- מר רמי מימון :** האם הסדרנו את נושא תחנות העלייה וההורדה ברח' האשל?
- מר צוריאל צוף :** ניסים, יש פה שאלה-
- מר שרון אלפסי :** מה הייתה השאלה?
- מר רמי מימון :** הוא אומר שיש הסעה לילדים מעופרים. האם הוסדרה ההעלאה וההורדה של ילדים מרח' האשל?

מר ניסים אלקובי : לא.

מר רמי מימון : אז מה עושים הילדים? ההורים מסייעים אותם עד התחנה?

מר ניסים אלקובי : ...

מר רמי מימון : ההורים צריכים לקחת אותם עד לתחנה, ומשם ההסעה לוקחת אותם?

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רמי מימון : זה נשמע סביר?

גב' לימור שחק : בטח, הכל סביר.

מר ניסים אלקובי : כן. מישוהו פה יכול לעבור על חוקי ההנדסה?

מר רמי מימון : שאלתי שאלה-

מר ניסים אלקובי : למה זה בסביר, לא סביר?

גב' לימור שחק : למה לא לענות?

מר ניסים אלקובי : תעלו את זה עניינית. לא סביר, לא סביר.

מר רמי מימון : מה זאת אומרת. אני עונה את זה עניינית מאוד. אתה אומר שהפתרון עכשיו, שהורה שיש לו 2 ילדים, אחד בגיל 5, ואחד בגיל 7, צריך להשאיר את הילד שלו בגיל 7 בבית, לקחת את הילד-

מר ניסים אלקובי : לא, זה אתה אמרת, אני לא אמרתי.

מר רמי מימון : אז בוא תגיד לי מה הפתרון לזה שהוא גר ברח' האשל.

מר ניסים אלקובי : זה אתה אמרת, לא אני אמרתי.

מר רמי מימון : אז בוא תגיד לי מה הפתרון לזה שהוא גר ברח' האשל-

מר ניסים אלקובי : אמרתי מה הפתרון-

מר רמי מימון : לקחת אותו לתחנה.

מר מאור הרוש : אבל אני, אחרי שיחה... מבחינתו, הוא מקדם את זה הכי מהר, והוא מעריך-

מר ניסים אלקובי : אני לא אמרתי שלא, אבל אם שאלו עכשיו-

מר מאור הרוש : אוקי, עכשיו אין. מה הצפי ל-1.9?

מר שרון אלפסי : שנייה, קצר-

מר מאור הרוש : אז אפשר גם להגיד לא, אבל אם יש פתרון ראוי-

מר ניסים אלקובי : לכן אמרתי, תשאלו עניינית. לא להתחיל עכשיו במבחן הסביר, מה לא סביר. צריכים לדבר עניינית-

מר שרון אלפסי : סליחה, לפני שבועיים-

גב' לימור שחק : ניסים, אני רק אחדד. אנחנו נדבר ונשאל איך שאנחנו רוצים, גם אם מאוד תכעס, כמו בישיבה הקודמת. הכל טוב.

מר ניסים אלקובי : גבירתי הנכבדה, אני מכבד אותך כחברת מועצה-

גב' לימור שחק : אני מאוד שמחה שאתה מכבד אותי. אני גם מאוד מכבדת, ובכל זאת נשאל.

מר שרון אלפסי : שנייה, חבר'ה. לימור-

גב' לימור שחק : מה קרה? שוב הרמת קול?

מר שרון אלפסי : לא קרה כלום. הכל בסדר.

גב' לימור שחק : בלי הרמת קול.

מר שרון אלפסי : לפני שבועיים, קודם כל קיבלנו אישור להגדלה של עוד 1,800 ק"מ תחבורה ציבורית. במקביל, הגיעו לפה מקמ"ט תחבורה. עשינו סיור גם בבית אריה וגם בעופרים, כדי להגדיל את כמות התחנות. עברנו גם ברח' האשל, ובדקנו את כל התחנות. הדבר נבחן. מהנדס המועצה בודק את זה. הוא עובד בכל הכח כדי לנסות את זה כמה שיותר מהר-

מר מאור הרוש : אבל יש לי שאלה לגבי זה, כי זה לדוגמה, זה משהו שכבר עלה בישיבות 2024 כבר. למה דווקא עכשיו זה קיבל תוקף? איפה אפריאט היה, איפה הפנייה לאפריאט הייתה ב-2024, כדי שכבר היום, או ב-2025, או כבר ב-2026, שעוד שנייה נגמרת, כרמים כן היה הסעה, האומנים כן היו אוטובוסים. מה קרה עכשיו ספציפית-

מר שרון אלפסי : הביקור של שרת התחבורה.

מר מאור הרוש : לא, אבל זה לא קשור לביקור של שרת התחבורה. זה קשור בפנייה לקמ"ט תחבורה, שיבוא ויאשר את מסלול הקו. האם לא נעשה שנתיים אחורה? היא העלתה פה את זה כבר כמעט לפחות 6 ישיבות.

מר שרון אלפסי : נעשה, היה עם אפריאט. אפריאט טען שאי אפשר לעבור ברחובות בתוך בית אריה, בטח לא ברחובות הצרים, עם הדו סטריים. הוא הגיע עכשיו עוד הפעם עם אוטובוס, לא בעלמא-

מר מאור הרוש : אחרי הביקור הקודם, הוא טען את זה?

מר שרון אלפסי : לא, עכשיו, עכשיו. בתקופה הקודמת הוא טען את זה, ועכשיו השרה הנחתה את זה. יותר נכון, ניסים, מנכ"ל נת"י, ביחד עם השרה, הנחו לבוא לפה לעשות מדגמית, לבוא עם אוטובוס. הגיעו לפה עם אוטובוס. אני עליתי איתם על האוטובוס, עשינו סיור ב-2 הישובים, בדקנו מה האפשרויות-

מר מאור הרוש : אבל מה השתנה ברחובות מאז להיום?

מר שרון אלפסי : לא השתנה כלום.

מר מאור הרוש : נו, אז למה אז הוא לא היה עם אוטובוס בשנה וחצי?

מר שרון אלפסי : כי עכשיו זה מה שהוא עשה. הוא עשה את זה עכשיו, וטוב שהוא עשה את זה עכשיו, ולא עשה בכלל.

מר מאור הרוש : לא, השאלה אם הייתה פנייה לפני. זו השאלה.

גב' לימור שחק : זה פשוט להגיד, זה הכל.

מר שרון אלפסי : צוריאל.

מר צוריאל צוף : לגבי שיפוצים-

מר מאור הרוש : רגע, אבל לא ענית לגבי-

מר צוריאל צוף : הוא בודק כרגע את האפשרות.

מר מאור הרוש : לא, אבל האשל לא קשור בכלל להסעות. האשל זה בכלל קווי אוטובוסים רשמיים של חברות אוטובוסים. אנחנו מדברים על תחנת העלאה והורדה.

מר צוריאל צוף : מהנדס.

מר מאור הרוש : מהנדס רק. זה לא קשור לאפריאט בכלל.

מר ניסים אלקובי : לא, זה לא קשור-

מר שרון אלפסי : תחנת אוטובוס לא זה. תחנות אוטובוס של התחבורה הציבורית קשורים. תחנות הסעה, זה תחנות-

מר מאור הרוש : אז איך אנחנו ערוכים לקראת ה-1.9? זו השאלה של כולם פה. איפה אנחנו עומדים לקראת ה-1.9? בטוח שאתם עושים סטטוס פעם בשבוע.

מר ניסים אלקובי : נו.

מר מאור הרוש : מה הבעיה לסמן, מה הוא רואה לנכון? לי הוא אמר, מה אני אגיד מה לי הוא אמר?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : לי אמר שחל"פ אמור לסיים את כל המקטע השמאלי למעלה. אחרי שהוא מסיים, הוא מסיים את זה תוך שבועיים. דיברנו לפני שבוע, אז זה אומר שנשאר לו עוד שבוע. אבל לא משנה. נשאר לו עוד שבוע לסיים. ברגע שהוא מסיים, אני מבחינתי מקבל מסירה של הרחוב, אני נותן להוראה להקים את העמוד.

מר ניסים אלקובי : נכון. אז אנחנו יודעים גם איפה המיקומים שנבחרו להכל.

מר מאור הרוש : יופי.

מר ניסים אלקובי : אבל עד שזה לא יהיה, לא יקרה.

מר מאור הרוש : מבין, ניסים, אני מבין. אני מבין את-

(מדברים ביחד)

מר רמי מימון : תגיד שזה עניין של שבוע, מסדירים.

מר ניסים אלקובי : אני לא אומר זמנים. לא, לא, לא, לא-

מר רמי מימון : אז אל תגיד זמנים, אבל תגיד סטטוס, אחי, זה מה שביקשנו. אנחנו לא מחפשים לריב, מחפשים תשובות.

מר שרון אלפסי : הכל בסדר. הכוונה היא לנסות ולעשות את זה כמה שיותר מהר, בתקווה לפני פתיחת שנה. אם לא יהיה-

מר רמי מימון : זה ריאלי שזה יקרה? יכול לקרות לפני תחילת שנת הלימודים?

מר ניסים אלקובי : זה יכול לקרות-

מר רמי מימון : תודה רבה. זה מה שרציתי לשמוע. רציתי לדעת שעושים את כל המאמצים, וזה ריאלי. אם היית אומר לי, זה לא ריאלי, אז אנחנו בסיפור אחר.

מר שרון אלפסי : רמי, אתה עובר ברחוב, ואתה רואה שהם עובדים שם בכל הכח על המדרכה ועל הזה. עובדים שם. בתקווה שהם יגמרו את זה לפני הזמן, וכן יהיה אפשר-

מר רמי מימון : מה אני רואה, זה לא. אני רואה שגם מעלים ומורידים, ואני רואה שהם עושים והולכים וחוזרים, אז גם את זה אני רואה.

מר דורון שרעבי : אני שמעתי שחונים על המדרכות כבר.

מר רמי מימון : חונים על המדרכות מהיום הראשון.

מר שרון אלפסי : תמשיך, צוריאל.

מר צוריאל צוף : לגבי שיפוצים-

מר מאור הרוש : רגע, שנייה. שיפוצי גן ילדים רגיל.

מר צוריאל צוף : כן, בבקשה.

מר מאור הרוש : איך אנחנו עומדים? רגע, אמרת 35 יש לנו ממלכתי דתי בבית אריה?

מר צוריאל צוף : ממלכתי דתי שבאים מעופרים?

מר מאור הרוש : כן. כולל אלה של בית אריה, ממלכתי דתי, לא?

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : גן חובה, כולם ביחד. בית אריה ועופרים, בעפרוני, נכון?

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : כמה ילדים יש שם?

מר צוריאל צוף : 35.

- מר מאור הרוש :** זה אומר שאם מגיע עוד ילד אחד לעופרים, לאן הוא הולך?
- מר צוריאל צוף :** לגפן.
- מר מאור הרוש :** אבל גפן הוא דו גילאי, לא? הוא-
- מר צוריאל צוף :** נכון. נהפוך אותו לצערנו לתלת גילאי.
- מר מאור הרוש :** אז הוא הופך להיות תלת? כמה ילדים יש בגפן בערך?
- מר צוריאל צוף :** כמו שהיה השנה.
- מר מאור הרוש :** כן, אני יודע. כמה ילדים יש בערך בגפן?
- מר צוריאל צוף :** לא בערך, 29.
- מר מאור הרוש :** 29. זאת אומרת, שיש לנו עד 6 לשנת הלימודים הקרובה. מעבר ל-6, אנחנו כבר צריכים לפתוח עוד גן.
- מר צוריאל צוף :** כן.
- מר מאור הרוש :** מה קורה בגן החובה של-
- מר צוריאל צוף :** דרך אגב, זה גם מה שנקרא, הרמנו דגל אדום למפקחת. אמרנו לה, תקשיבי-
- מר מאור הרוש :** שתהיה מוכנה וערוכה עם עוד מנהלת.
- מר צוריאל צוף :** כן.
- גב' לימור שחק :** היא לא תהיה מוכנה. אי אפשר במהלך שנת הלימודים למצוא, אתם יודעים את זה.
- מר מאור הרוש :** אני לא בעל מקצוע. יש בעלי מקצוע-
- גב' לימור שחק :** אז אני כן, ואני אומרת לכם את זה.
- מר רמי מימון :** אי אפשר למצוא באמצע השנה.
- גב' לימור שחק :** בטח שלא. מה זו זריקת החול הזאת?
- מר מאור הרוש :** אבל יש לי שאלה. כמה יש לנו בממלכתי רגיל בחובה ממלכתי, בכרמים?
- מר צוריאל צוף :** 35.
- מר מאור הרוש :** מה קורה לעוד ילד שם?

מר צוריאל צוף : עידן אלון.

מר מאור הרוש : רגע, שנייה. עד עכשיו לא רציתם לעשות ערבוב בין בית אריה לעופרים. זאת אומרת, אמרתם בהתחלה שהמדיניות היא עופרים בעופרים, בית אריה בבית אריה, למעט כמות של ממלכתי דתי, של גן חובה, ואין לנו כמויות, אין לנו גנים בעופרים, אז פתחנו את עפרוני.

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : אבל עכשיו אתה מחזיר את התנועה הפוך.

מר צוריאל צוף : אנחנו עצרנו את זה. ביטלנו, רצינו לשמור על זה, כי ראינו שהגנים מתחילים להיות מלאים. היום, אם מישהו רוצה לעבור מעופרים לבית אריה, מבית אריה לעופרים, הוא יכול.

גב' לימור שחק : מה זה היום?

מר מאור הרוש : אבל רגע, שנייה, יש לי שאלה, צוריאל, מה עשיתם בזה? כמה ילדים עברו-

מר צוריאל צוף : מי שמבקש, מקבל.

מר מאור הרוש : אתם שלחתם-

גב' לימור שחק : גורף?

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : אתם שלחתם להורים בעופרים, שהיו בבית אריה בשנים קודמות, שהשנה, מהשיבוצים עופרים בגן אלון, וכל השאר אנחנו יודעים. החילוני, גן אלון.

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : רב גילאי, כמו שהיה כל השנים.

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : היה לי סתם דוגמה, 32 ילדים בכרמים. כמה ילדים עברו מאלון, כמה ילדים היו לפני, לפני הערעורים ולפני ההסכמות שלכם לשינויים. כמה ילדים היו בגן אלון?

מר צוריאל צוף : 18. 3 ילדים ביקשו לעבור מעופרים לבית אריה, ואישרנו להם.

מר מאור הרוש : רק 3. זאת אומרת, שעכשיו שיש 15 ילדים בגן אלון.

גב' לימור שחק : לא, בהתחלה לא אישרתם. בהתחלה היה ויכוח מאוד גדול. אני מכירה מישהו-

מר מאור הרוש : ו-3 הילדים האלה נכנסו לאן, לחובה, או במשולב?

גב' לימור שחק : ממש לא.

מר צוריאל צוף : לא לחובה. לחובה אין מקום. אם יש אימא אחת שרוצה להיכנס לגן חובה, אנחנו אומרים לה, אין מקום. אנחנו בשמחה נאשר לך, רק אין פיזית מקום. גן ניצנים, יש מקום-

גב' לימור שחק : רגע, אני משהו לא ברור לי, שנייה. יכול להיות שאני לא מבינה. אני באמת רוצה להבין. אליי פנתה תושבת היישוב, 2 תושבות, שהיו שנה שעברה בגן בבית אריה, והשנה שיבצתם אותן בגן אלון.

מר שרון אלפסי : הסתדר.

גב' לימור שחק : זה שהסתדר, זה בסדר. הסתדר. הסתדר אחרי הרבה זה-

מר מאור הרוש : לא, אבל הם קיבלו הוראה-

גב' לימור שחק : שנייה, בדיוק-

מר מאור הרוש : יש לי חברה גם-

גב' לימור שחק : הסתדר. זה לא באהלן, אהלן הסתדר.

מר מאור הרוש : התקשר אליי אבא של ילד, שאומר לי, קיבלתני. רכזת גנים אמרה לי, אין שינויים.

גב' לימור שחק : בדיוק.

מר מאור הרוש : עופרים בעופרים, בית אריה בבית אריה. זו המדיניות של הרשות.

גב' לימור שחק : ואז בוקר אחד התעוררתם והחלטתם שכן לאשר? איך זה עובד?

מר שרון אלפסי : שנייה, שנייה, שנייה. משרד החינוך לא מוכן להתייחס בהפרדה הגאוגרפית בין בית אריה לעופרים, לא מוכן.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר שרון אלפסי : לא מוכנים להתייחס להפרדה הגאוגרפית בין בית אריה לעופרים, ולכן החלוקה מתבצעת בצורה שווה. זה אומר, מי שבעופרים, כמובן יותר קל, כי אנחנו לא נותנים הסעות. יותר קל לנו לשבץ בעופרים. מי שבבית אריה, יותר קל לנו לשבץ בבית אריה. זה הרעיון של הגנים. ברגע שגמרנו את השיבוצים, היו כמה כאלה, 3 או 2 שבאמת לא הסתדרו, ורצו לעבור-

גב' לימור שחק : אליי פנו 2.

מר שרון אלפסי : לקחו החלטה שהן מסיעות, ולנו היה פה מקום. הייתה החלטה פה אצלי, ואמרתי-

גב' לימור שחק : אז-

מר שרון אלפסי : שנייה. מה שנוח, מה שמסתדר ואין בעיה, תאפשרו. אנחנו מסייעים כרגע את גן עפרוני, אנחנו מסייעים את הגן הממלכתי דתי, מלא כרגע לבית אריה. לכן, ההחלטה הייתה, אם זה מתאפשר עכשיו, ויש מקומות, תאפשרו. החלטה שלי, זה הכל, ולכן היא תסתדר.

גב' לימור שחק : שרון, מעולה, מהמם. איך החלטת יום אחד? אז עכשיו-

מר שרון אלפסי : בגלל שהגיעו בקשות, בחנו אותן-

גב' לימור שחק : אז איך, מי כן ומי לא?

מר צוריאל צוף : אבל רגע, יש פה עוד נתון שהתפספס. בהתחלה היו לנו כל הגנים היו 34, 35 ילדים פה, בניצנים, וסביון, ולאט, לאט שאתה מסדר את הרשימות, פתאום עזבו לך 2, 3 ילדים את בית אריה, פתאום גילינו 2 אנשים שהם דתיים והם רשמו בטעות במחשב, מגמה חילונית, והם לא חילונים, הם עברו לדתי. פתאום נהיה לנו, כמו שאני אמרתי לך, יש 31, או 32. אחרי השיבוץ, היינו על פחות מ-30. אחרי שהשיבוץ של אותם 3 ילדים-

- גב' לימור שחק :** פרסמתם את זה אבל, שזה יהיה כזה כל מי שרוצה?
- מר צוריאל צוף :** זה מי שערער, פנינו למי שערער. אני לא יודע מי רוצה.
- גב' לימור שחק :** הבנתי, אוקי.
- מר צוריאל צוף :** מי שערער, חזרנו אליו.
- גב' לימור שחק :** לא, זה לא בסדר. בסדר זה לא-
- מר מאור הרוש :** אני אגיד לך איפה הבעיה רק. הבעיה היא, איך נראית מנהלת רכזת-
- מר צוריאל צוף :** אין הרבה-
- מר מאור הרוש :** אם מישו מטעם המועצה נותן תשובה לתושב, שזו המדיניות, ואז המדיניות משתנית-
- מר צוריאל צוף :** אז חזרנו לתושב הזה.
- מר מאור הרוש :** אין בעיה. רק שימו לב שאתם לא שורפים את העובד. שאותו עובד יחזור לבנאדם, לא שמישהו אחר יודיע לו את זה. אם מישו נתן החלטה, קיבל החלטה, אמר א, זו המדיניות, והוא מדבר אל מול התושב, אז שהוא יחזור עם התשובה הזאת.
- מר צוריאל צוף :** אין בעיה.
- מר מאור הרוש :** כי אחרת מה אתם עושים, אתם שורפים את העובדים שלכם.
- גב' לימור שחק :** רגע, מדיניות, מי קובע?
- מר שרון אלפסי :** אני.
- גב' לימור שחק :** ראש המועצה.
- מר שרון אלפסי :** כן. לא אני הודעתי, הוא הודיע, המחלקה.
- גב' לימור שחק :** מהמם. לא, לא, סבבה. אני שואלת, שרון, רגע, שנייה. אני אומרת, מדיניות לא משתנה באהלן, אהלן, אלא אם כן אני טועה. לכן אני יודעת כמה אמוציות היו ל-2 התושבות שפנו אליי, והיה גם מעבר לזה הרבה דברים אחרים. אז ראש המועצה פתאום שינה מדיניות, מהמם. אז צריך להבין מה זו מדיניות. האם מדיניות זה משהו שמשתנה, לא משתנה. האם כן. האם מישו שפונה אליי, אני אומר, כן. מישו אחר, אני

אומר לא. צריך לבדוק את זה, שרון. אם זה אתה, אז השאלה היא אלייך.

מר שרון אלפסי : אני הסברתי בצורה מאוד ברורה -

גב' לימור שחק : מדיניות זה משהו, חתיכת משהו. זה לא -

מר שרון אלפסי : הסברתי את זה בצורה מאוד, זה בדיוק התפקיד שלי, לקבל החלטות.

גב' לימור שחק : מעולה, מהמם. אנחנו יודעים את זה.

מר שרון אלפסי : כשמגיע לפה תושב, ומגיש ערעור, ואומר שיש לו בעיה, ולנו יש אפשרות, המטרה זה לנסות לסייע להם, זה לא להקשות עליהם. הכי קל היה להישאר באותו סטנדרט, ולהגיד, חבר'ה, לא עוברים, נקודה -

גב' לימור שחק : כמה ילדים כאלה יש?

מר מאור הרוש : מה זאת אומרת, יש פה קהל שלם שצריך לנסוע כל יום עכשיו לגן עפרוני, מה. אין מה לעשות, יש נפגעים מתחת לאלונקה, כי זו היכולת של המועצה.

מר שרון אלפסי : נכון, אמת.

מר מאור הרוש : אבל עכשיו השאלה היותר חשובה. ירדנו מ-18 ל-15, נכון? אתם מחזירים את אותו אירוע של שנתיים קודמות, של צהרון בגן אלון לא יהיה. מישהו אמר את זה להורים, שלא יהיה צהרון בגן אלון?

מר צוריאל צוף : מי אמר שלא יהיה?

מר מאור הרוש : לא יהיה, כי ההתניה הראשונית במכרז של הצהרונים, זה 15 ילדים מינימום, לפתיחת צהרון. כל ה-15 יירשמו לצהרון? אני אומר לך, אחת שאני מכיר, אותה אחת שרצתה להיות בעופרים, לא אישרו לה, נשארה, בסוף השתכנעה שהיא נשארה בעופרים. אבל היא דאגה שהצהרון שלה בבית אריה יבוא וייקח אותה. היא כבר לא תהיה, אני אומר לך את זה. אז כבר ירדת ל-14. אתה לא עומד בתנאי המינימלי של 15 ילדים בצהרון. צריך להודיע את זה להורים, עוד שבוע פתיחת גני ילדים. מה, אפילו לא תפתחו רישום לצהרון הזה, כמו

שעשיתם שנה שעברה...לפתוח רישום, ו-3 ימים לפני, יום חמישי גם הרשות לא עבדה, אני יודע מה היה שם, הודיעה להם ביום חמישי, חבר'ה, אין צהרון, ועד יום ראשון כולם עצבניים ואין להם עם מי לדבר. אז כשאתם עושים עכשיו, תקבלו את ההחלטות, תחשבו מה נכון. אל תעשו את הפעולות המוטעות שעשינו שנתיים קודם. כבר עכשיו להגיע להורים האלה.

- מר שרון אלפסי :** שנתיים קודם היה 3 ילדים, ופתחנו את הצהרון.
- מר מאור הרוש :** לא הצהרון. עשית הסעות שנתיים, לא פתחת צהרון.
- מר שרון אלפסי :** לא, לא, לא, בגן אלון, שנה שעברה היה את אותו פער. הייתה החלטה-
- מר מאור הרוש :** קודם כל, היו 12 בגן אלון. בסוף נשארו-
- מר שרון אלפסי :** לא, היו 9.
- מר מאור הרוש :** 12 ילדים. בשנה הראשונה היו 9. שרון, אני זוכר את גן אלון כמו את כף היד שלי.
- מר שרון אלפסי :** אחי, שנייה, תקשיב, מאור שנייה עד הסוף. שנה שעברה ירדו ל-9 ילדים. תקן אותי אם אני טועה, ירדו ל-9 ילדים. משרד החינוך, באנו, ישבנו אצלו, אמר לנו, אנחנו רוצים להשאיר את גן אלון פתוח. הוא זרם איתנו, הלך איתנו, ועשינו את הכל כדי לפתוח את הצהרון. פתחנו אותו בבראשית, ועשינו לשם הסעות?
- מר צוריאל צוף :** כן.
- מר שרון אלפסי :** בסדר, נתנו מענה. נתנו פתרון. גם היום ב-14 ילדים, נכנס ספק חדש, אנחנו נעשה את הכל כדי שזה יקרה-
- מר צוריאל צוף :** אנחנו דיברנו איתנו. זה לא צהרון של משרד החינוך, שהוא לא יכול פחות מ-15. אם הוא רוצה, הוא יוכל. הוא אמר, בואו נעשה רישום ונדבר.
- מר דורון שרעבי :** זו הייתה פנייה שלנו?
- מר מאור הרוש :** מתוך 15, 9 ירצו. הוא יפתח צהרון ב-9?

גב' לימור שחק : הוא יכול להחליט שגם ב-5 הוא פותח צהרון.

מר מאור הרוש : אין בעיה, אבל שההורים יידעו לפני.

גב' לימור שחק : בדיוק.

מר מאור הרוש : אל תדברו איתם שבוע לפני-

מר צוריאל צוף : אבל ההרשמה-

מר מאור הרוש : אבל תגיעו איתם 3 ימים לפני-

מר צוריאל צוף : לא, לא, לא. אז השנה, ההרשמה שלהם מסתיימת ב-12

לחודש, שזה בעוד יומיים. עוד יומיים תהיה לנו תמונה. אנחנו

לא משאירים את זה ל-30.8.

מר שרון אלפסי : תמשיך, סליחה.

מר צוריאל צוף : עוד פעם, לגבי שיפוצים, אנחנו עובדים לפי, יש בודקי בטיחות

וחשמל, ואש. כל הדברים האלה. אחרי שאנחנו מקבלים את

הריג'קטים, אנחנו עושים את התיקונים. אני רוצה לציין שיש

משהו חדש, שמקפידים עליו במדינת ישראל, וזה מגן

לעמודים בכל הסככות בגנים ובבתי הספר, ששנים לא היה

פה. אז השנה אנחנו רכשנו את זה, ושמנו את זה בכל

הסככות. בבתי הספר, בגדול, ביהושע גן אנחנו הולכים

לקראת, מה זה הולכים, עשינו כמה מכרזים. מרחב הלמידה

ב-א', ב', כבר עובדים על זה. ההתקנה תהיה ב-20.8. היא

מכינה הכל, רונית, היא מכינה הכל אצלה במפעל, ומביאים

את זה. אנחנו גם עם מכרז ביוב, איטום. על הדברים האלה

בעבודה.

גב' לימור שחק : מה, עכשיו בעבודה? מה זה בעבודה?

מר צוריאל צוף : כן, יצאנו למכרזים. מאור מכיר את זה.

גב' לימור שחק : אני לא מכירה, אני אשמח רגע-

מר צוריאל צוף : עשינו מכרזים, ובמכרז אחד הייתה מחלוקת בין הספקים עם

6 צול, 4 צול. אז הורדנו את המכרז, יצאנו למכרז חדש. הוא

היה בעייתי. זה ממש בימים האחרונים זה נסגר.

גב' לימור שחק : ואז מה?

- מר צוריאל צוף :** ואז ייכנס קבלן, ועד ה-1.9 הוא יתקן את הביוב.
- גב' לימור שחק :** שבועיים הוא יספיק?
- מר צוריאל צוף :** כן, כן.
- גב' לימור שחק :** זה מה שאני שואלת.
- מר צוריאל צוף :** כן, כן, כן.
- גב' לימור שחק :** אוקי.
- מר צוריאל צוף :** בכנפי רוח-
- מר מאור הרוש :** מה קורה עם, היה התב"ר של 900,000 ש"ח אז, השיפוצים כביכול בתוך זה, אם נצליח, נכון? לא. אבל היו עוד הרבה דברים-
- מר ניסים אלקובי :** עשינו שם-
- מר מאור הרוש :** סיימנו? זו הפעולה האחרונה?
- מר ניסים אלקובי :** השנה נסיים. אלה הפעולות האחרונות.
- מר צוריאל צוף :** כן, כן. אלה האחרונות-
- מר מאור הרוש :** שזה מה זה, זה-
- מר ניסים אלקובי :** צריכים להגיש את זה עד דצמבר.
- מר מאור הרוש :** מה הפעולות האחרונות ליהושע גן?
- מר צוריאל צוף :** ביוב.
- מר מאור הרוש :** ביוב.
- מר צוריאל צוף :** א', ב'.
- מר מאור הרוש :** המרחב הפדגוגי.
- מר צוריאל צוף :** איטום.
- מר מאור הרוש :** איטום גגות?
- מר צוריאל צוף :** איטום גג לפטורי, זו הסככה.
- גב' לימור שחק :** כל מה שאתה אומר, זה אמור להיות עד ה-1.9?

- מר מאור הרוש :** איפה הסככה תהיה?
- מר צוריאל צוף :** האיטום, לא. אלא אם-
- גב' לימור שחק :** אז מתי יהיה האיטום?
- מר צוריאל צוף :** במהלך ספטמבר, או החגים, או בחוה"מ סוכות.
- מר מאור הרוש :** של כמה גגות מתוך ה-3?
- מר צוריאל צוף :** אחד, גג אחד.
- מר מאור הרוש :** רק אחד מתוך 3?
- מר שרון אלפסי :** כן, צוריאל.
- גב' לימור שחק :** אני רוצה רגע שנייה. כמי שלא מעודכנת, אני אשמח רגע שתיתן לי תמונה, של אילו מקומות עברו שיפוצי קיץ. כנפי רוח, לבונה, הגנים והכל. מה אמור להיות בחגים, וגם התמונה של ההורים ששובצו בלבונה הייתה מהממת. מצד אחד, הייתה מאוד מצערת. כי אתה יודע, אני רוצה להבין למה המועצה לא יכולה, וגם אני לא חושבת שזה מהמם הורים וילדים עושים פרויקט, שזה מהמם, אבל זה לא במקום שיפוצי קיץ. אז רגע לקבל תמונה על זה.
- מר צוריאל צוף :** אז אמרתי, על יהושע גן פירטתי שזה א', ב', הביוב, האיטום-
- מר מאור הרוש :** אבל הוא נצבע בקיץ.
- מר צוריאל צוף :** אף בי"ס לא נצבע בקיץ. מי שרוצה, גם בכנפי רוח אני יודע שאב הבית-
- מר רמי מימון :** מסיבה תקציבית?
- מר צוריאל צוף :** כן. אז בכנפי רוח אנחנו עושים שם, א', אנחנו רוצים להביל מבנה יביל, כדי לשים שם 2 כיתות.
- מר רמי מימון :** מה זה רוצים?
- גב' לימור שחק :** מתי?
- מר מאור הרוש :** רגע, אבל על כנפי רוח יש לי גם המון שאלות, אז בואו רגע נסיים את הלבונה ואת יהושע גן, ונעבור לכנפי רוח, כי לי גם

כמה שאלות על כנפי רוח. אז לבונה, מבחינתנו, הדבר היחיד שהיה צריך זה-

מר צוריאל צוף : בטיחות.

מר מאור הרוש : ההורים צבעו. בטיחות.

מר צוריאל צוף : בטיחות, אנחנו עושים בטיחות. הבאנו בעלי מקצוע, ומה שאבות הבית יכלו לעשות, הם עשו. מה שבעל מקצוע היה צריך לעשות, הגיע בעל מקצוע.

מר רמי מימון : אז סיימנו עם הליקויים, או שיש-

מר ניסים אלקובי : עוד לא, עובדים.

מר רמי מימון : לא. אבל מבחינת הנושאים לטיפול, יש עדיין נושאים-

מר ניסים אלקובי : כן, ברור, ברור.

מר שרון אלפסי : אני אגיד איך זה מתבצע. אמרתי את זה בשנה שעברה, ואני אגיד עוד פעם. יש בכל מה שקשור בבטיחות, יש פרמטרים, יש קדימויות. יש קדימות 0, שהיא ברמת סיכון חיים, שקע חשמל. יש 1, שזה צריך להיות מטופל תוך כדי שיפוצי קיץ, או במהלך השנה. יש 2, שמוגדר לא קרה כלום. צריך לקבע ארון, כל מיני דברים כאלה, שחייבים להיות מטופלים לאורך השנה ע"י אבות הבית. בד"כ זה מה שקורה. מגיעים בד"כ לשיפוצי קיץ רק באירועים חמורים.

אנחנו בסביבות מאי עושים ביקורות של יועץ בטיחות מקצועי, שבא ומוציא ליקויים לגבי כל אחד מהמוס"ח. אומר מה הפערים, מה בקדימות 0, מה ב-1, ומה ב-2. אנחנו מקבלים את הדו"ח, עושים תכנית עבודה, יושבים, עושים סטטוס, ובקיץ, ברגע שנגמר כל נושא הבי"ס של הקיץ, נכנסים לעבודה בלוחות זמנים קצרים. בשנתיים האחרונות יש גם את הבי"ס של הקיץ, שמאוד, מאוד מאתגר אותנו. זה אומר שאנחנו עובדים אך ורק באוגוסט.

גב' לימור שחק : ביסודי, לא בלבונה. בחטיבה, אין.

מר שרון אלפסי : כן.

- גב' לימור שחק :** זאת אומרת, שלבונה אפשר לעשות כבר מיולי.
- מר שרון אלפסי :** איפה שיש פערים, כן. זה הרעיון המרכזי, ולכן המטרה היא להגיע לספטמבר כשאנחנו מוכנים, בטח ברמת הבטיחות.
- גב' לימור שחק :** אני לא חושבת שנגיע מוכנים, אם אנחנו עכשיו ב-10.8, ועוד לא ביוב, לא איטום, לא זה, לא זה.
- מר צוריאל צוף :** לא, זה לא בטיחות.
- גב' לימור שחק :** לא, לא. אני מדברת על שיפוצי קיץ.
- מר שרון אלפסי :** לא. שיפוצי קיץ-
- גב' לימור שחק :** אם אין איטום, וירד גשם על ילד, זה ועוד איך בטיחות, אבל בסדר.
- מר רמי מימון :** אתה מתכוון שאת האדומים אנחנו נוריד-
- מר שרון אלפסי :** בדיוק.
- מר רמי מימון :** אבל לדף חלק, לא נגיע.
- מר שרון אלפסי :** כל הרעיון, בין ה-15 ל-19 לחודש, משרד החינוך מחייב אותנו למלא טופס שאומר, הרשות מוכנה כרגע מבחינה בטיחותית.
- גב' לימור שחק :** בין ה-15 ל-19?
- מר שרון אלפסי :** כן. מבחינה בטיחותית. אפשר להמשיך לעבוד אח"כ, איטומים, דברים אלמנטריים. צביעה. כל מה שאנחנו רוצים. א', ב', כל מה שאפשר לעשות עד פתיחת השנה, אנחנו עושים. זה לא בנושא הבטיחות. בנושא הבטיחות, משרד החינוך רוצה לדעת שבין ה-15 ל-19 הוא נותן אישור לפתיחת המוסד. זה הרעיון, בגדול. על זה כרגע אנחנו עובדים בעיקר.
- מר מאור הרוש :** תתחיל אתה.
- מר צוריאל צוף :** בכנפי רוח אנחנו יצאנו למכרז, יש לנו הרשאה למכרז יביל. יצאנו למכרז, אף אחד לא ניגש. פנינו באופן אישי לכמה אנשים שמתעסקים בזה. חלק ענו. יש לנו עכשיו כמה הצעות, ואנחנו-
- מר מאור הרוש :** מה התב"ר, מה סכום התב"ר של היביל?

- מר צוריאל צוף :** 140,000 ש"ח.
- מר רמי מימון :** וזה משהו שאי אפשר לעשות התקשרות מול משרד החינוך, שגם ככה רצה לתת לנו?
- מר צוריאל צוף :** לא. משרד החינוך נותן לך את ההרשאה-
- מר ניסים אלקובי :** הוא נותן לך ההרשאה.
- מר מאור הרוש :** מה התפקיד של היביל בכנפי רוח, להיות כיתה?
- מר צוריאל צוף :** 2 כיתות.
- מר מאור הרוש :** חותכים אותו?
- מר צוריאל צוף :** כן. זה חלק מהמכרז. הספק-
- מר מאור הרוש :** מפוצל.
- גב' לימור שחק :** כמה ילדים יש בכנפי רוח? לשנה הבאה.
- מר צוריאל צוף :** לשנה הבאה?
- גב' לימור שחק :** כן.
- מר צוריאל צוף :** 160.
- גב' לימור שחק :** בכל השכבות-
- מר מאור הרוש :** צפי אכלוס תוך כדי השנה, יש לו ידיעה בערך, צפי גודל? 10, 20, 30, 50. סתם, אני-
- מר צוריאל צוף :** לא, יש.
- מר מאור הרוש :** והכיתות, ובוא נגיד וקיבלנו את היביל ל-2 כיתות, כל הכיתות שבתוך כנפי רוח, פלוס 2 הכיתות שביביל, אנחנו מכילים את כל מה שיש-
- מר צוריאל צוף :** כן, כן.
- מר מאור הרוש :** זאת אומרת, אין לנו פער לשנת הלימודים מבחינת כיתות, ברגע שהיביל מוקם.
- מר צוריאל צוף :** כן. גם אם לא יוקם יביל-

מר ניסים אלקובי : אבל מאור, גם אם הוא לא יקום, הוא כיתות ספח, הוא כיתות קטנות.

מר מאור הרוש : ואם הוא לא קם, אז יש כיתות בתוך ביי"ס?

מר צוריאל צוף : כן.

מר מאור הרוש : גם אם אני לא שם את היביל, אני יכול-

מר צוריאל צוף : מכיוון שהמבנה היביל באמת נוגס חלק מהחצר, אז אנחנו הולכים לשים שם, יש שם בצד של הבי"ס, יש שם דשא סינטטי, ויש שם חול. אנחנו נעשה שם עוד חתיכה של דשא סינטטי-

מר רמי מימון : שזה מה שהיה בתב"ר של ה-100,000 ש"ח.

מר צוריאל צוף : כן.

מר רמי מימון : של 35,000 ש"ח.

מר צוריאל צוף : בדיוק. כדי לעשות שם חצר.

מר מאור הרוש : המבנה על הדשא?

מר ניסים אלקובי : לא.

מר צוריאל צוף : המבנה על המשטח.

מר מאור הרוש : שליד, והדשא יהיה על החול, כדי שיהיה משטח אחיד של דשא?

מר צוריאל צוף : כן.

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : אוקי.

גב' לימור שחק : לא הבנתי, איפה הוא יהיה?

מר צוריאל צוף : איפה יהיה מה?

מר שרון אלפסי : נגדיל להם את משטח הדשא שיש שם, כדי שתהיה להם חצר. החצר מצטמצמת משמעותית.

גב' לימור שחק : אוקי.

- מר רמי מימון :** אבל הציליה עוד שם, שעושים צליה חדשה.
- מר שרון אלפסי :** כרגע הציליה שם, מה שעשינו. זה עובד. אנחנו מחכים כרגע לאישור, אבל זה כרגע עשינו צליה.
- מר רמי מימון :** לא, אבל בחדש שיהיה, לא תהיה בו צליה.
- מר צוריאל צוף :** לא.
- מר רמי מימון :** הם יהיו בשמש.
- מר מאור הרוש :** ...אבל יש לי שאלה. מה קורה באמת עם הציליה? הבנתי שהיה קונסטרוקטור אתמול.
- מר צוריאל צוף :** כן.
- מר מאור הרוש :** והוא נתן חוות דעת לא תקינה. לפחות לפי מה שהבנתי, אולי אני טועה, תתקן אותי.
- מר צוריאל צוף :** אם אתה יודע, אני לא קיבלתי.
- מר ניסים אלקובי :** איך אתה יודע את חוות הדעת? אנחנו לא קיבלנו, מעניין. אני אשמח מאוד לדעת.
- מר מאור הרוש :** היא כנראה תגיע.
- מר ניסים אלקובי :** לא, איך היא הגיעה אלייך?
- מר מאור הרוש :** כשפונים אליי הורים שמדברים עם הקונסטרוקטור שבמקום, והוא אומר-
- גב' לימור שחק :** כל הכבוד שזה מגיע אליך, אתה חבר מועצה.
- מר מאור הרוש :** זה לא תקין, וזה לא תקין, ואת זה אני לא מאשר, ואת זה אני לא מאשר, אז יכול להיות שאני טועה, ואני אשמח לטעות. אז זה אומר שלא נצטרך להוציא כסף-
- מר רמי מימון :** אני מרגיש שאתה מאוד תוקף אותנו-
- מר ניסים אלקובי :** אתה יכול להרגיש מה שאתה רוצה, רמי.
- מר שרון אלפסי :** יש דו"ח שהיה צריך להיות מקודם, והוא לא אצלנו, ולכן-
- גב' לימור שחק :** ואגב, כל הכבוד שאתה יודע, אתה חבר מליאה, כל הכבוד שהגדלת ראש וביררת.

מר שרון אלפסי : וברגע שזה יוצא החוצה, אירוע כזה, שאנחנו אפילו לא מכירים-

מר רמי מימון : אחלה, לא מאשים אף אחד. אני בטוח שמאור לא ידע שאתם לא יודעים את זה.

גב' לימור שחק : וגם אם הוא ידע, אז מה?

מר מאור הרוש : אני מעלה כדי לשאול אם אני צודק.

מר ניסים אלקובי : אותי לימדו, אני כבר מהזקנים. בואו נקבל נתונים, עובדים-

מר רמי מימון : אחלה. לא ידענו. ניסים, נשמה, אנחנו מביאים דברים שהתושבים-

מר מאור הרוש : חדש לי שלא קיבלתי את הדו"ח, אבל עדיין אני אומר, בסוף אני הפה של מספר תושבים-

(מדברים ביחד)

מר צוריאל צוף : קצת על-

מר מאור הרוש : סליחה. דלתות אש, יש בעיה עם איזה 6 דלתות אש אולי.

מר צוריאל צוף : כן, יש בעיה עם הדלתות. השבוע הגיע, יש בנאדם עם הזמנה. הגיע, התחיל לתקן-

מר מאור הרוש : זאת אומרת, שזה יהיה מאחורינו ל-1.9.

מר צוריאל צוף : כן, כן. הוא היה השבוע, פגשתי אותו שם.

מר מאור הרוש : ניקיון, ושמעתי את זה במהלך השנה לא פעם, שהמועצה נתנה לקבלן לנקות, לשטוף את ביי"ס פעם בשבוע, כחלק מסידור העבודה. יש דבר כזה, ששוטפים את הבי"ס פעם בשבוע, כחלק מסידור עבודה קבוע וידוע?

מר צוריאל צוף : אני לא מכיר את זה.

מר מאור הרוש : מי מטפל בזה, בגדול?

מר צוריאל צוף : בגדול, הלל, הוא מול-

מר רמי מימון : לא, אבל מחלקת שפ"ע.

מר צוריאל צוף : מה?

- מר מאור הרוש :** לא. שפ"ע, המנקים של שפ"ע.
- מר רמי מימון :** אלה מנקים שלנו? זה קבלן חיצוני, לא?
- מר צוריאל צוף :** כן.
- מר שרון אלפסי :** בואו נתקדם עם זה. הסיפור של הניקיונות לאורך השנה, א', זה עבד. היו מחלוקות אחרות, שאנחנו מכירים אותן.
- מר מאור הרוש :** לא, אני לא מדבר אם מנקים טוב או לא מנקים טוב. יש פער בין מנקה טוב, או לא מנקה טוב, לבין מנקים רק פעם בשבוע.
- מר שרון אלפסי :** לא, לא מנקים פעם בשבוע. אם אני יודע למה אתה מתכוון. הם מגיעים ושוטפים, לפחות זה מה שהיה ביהושע גן, נכנסו השבוע, ושטפו עם צינורות. אז אני לא יודע מה זה שוטפים. מנקים, מנקים.
- מר מאור הרוש :** כן.
- מר צוריאל צוף :** דרך אגב, יש שיפור. כמו שההורים יודעים, הייתה החברה הקודם, יש שיפור מאוד גדול עם החברה החדשה.
- מר רמי מימון :** מה זה שיפור? היום אין פערים תברואתיים בבי"ס? כי אני מקבל תמונות ותגובות שכן יש פערים כאלה במהלך השנה.
- גב' לימור שחק :** אני שומעת פה מהקהל שאין שיפור גדול. אז מאיפה שמעת שיש שיפור גדול? אני מהקהל שלנו, מהנציגים-
- מר צוריאל צוף :** עלינו אתמול למנהלת. עוד פעם, אני לא אומר-
- מר רמי מימון :** ביקרתם בבי"ס?
- מר שרון אלפסי :** מבקרים. מה זה, ביקרנו?
- מר רמי מימון :** ראיתם את כל מה שההורים, והכל בסדר? אני מודה, לא הייתי בבי"ס.
- מר שרון אלפסי :** לא, רגע, רמי, תקשיב-
- מר רמי מימון :** לא, מה זה, רגע, שנייה. אם אומרים לי שילדים לא יכולים להיכנס לשירותים, זה כבר לא-
- מר שרון אלפסי :** אני אומר לך חד משמעית-

- מר רמי מימון :** מה זה מעודד אותי? לא הבנתי.
- מר שרון אלפסי :** אז אני עונה לך, זה לא אמור לעודד אותך-
- מר רמי מימון :** איך זה מעודד אותי?
- מר שרון אלפסי :** זה לא.
- גב' לימור שחק :** ואגב, זה בטיחות, בטיחות.
- מר מאור הרוש :** לא. אבל אני אומר, משנה לשנה אנחנו משלמים, אבל עוד פעם, לא משתנה משהו מהותי במצב. זה-
- גב' לימור שחק :** ומה זה אומר-
- (מדברים ביחד)
- מר שרון אלפסי :** ולכן, הוא אומר לך, הילד לא נכנסת-
- גב' לימור שחק :** מאור, מה החלק המאייש? שזה בסדר שלא משתפר?
- מר מאור הרוש :** לא.
- מר שרון אלפסי :** זה מה שאנחנו מנסים לתקן.
- גב' לימור שחק :** מה זה, זו הזיה שאנחנו יושבים פה ואומרים לא השתפר, וזה בסדר. רגע, צוריאל, שאלה, יש לי. סיימת?
- מר צוריאל צוף :** כן.
- גב' לימור שחק :** וואו, יש לי כמה שאלות, כי יש גם חינוך בלתי פורמלי במסגרת מועצה. אבל רגע, שנייה. מבחינת מנהלת. אי אפשר לשאול על חינוך בלתי פורמלי?
- מר שרון אלפסי :** מה זה הבלתי פורמלי? על הזה?
- גב' לימור שחק :** קודם כל, מבחינת צוות ניהול, לא, לא חוגים. חוגים, יש לי מה להגיד גם, אבל זה לא קשור לצוריאל. מנהלים, המנהלות, חן בחטיבה, שי ביסודי, כן? אין פערים של מנהלים. מורים, יש פערים?
- מר שרון אלפסי :** זה לא בלתי פורמלי.
- גב' לימור שחק :** לא, אני אמרתי, זה פורמלי, ותכף אני אעבור. שאלה קטנה על הבלתי פורמלי. אין פערים של צוותים חינוכיים?

- מר צוריאל צוף :** ביהושע גן, כמעט ואין.
- גב' לימור שחק :** מה זה כמעט, מה חסר?
- מר צוריאל צוף :** כי הצטמצמו כיתות, אז-
- מר מאור הרוש :** יש אובר. אם מצטמצמות כיתות, אז יש אובר.
- גב' לימור שחק :** בדיוק, אז מה חסר?
- מר צוריאל צוף :** יש כאלה שבאמת עזבו.
- גב' לימור שחק :** רגע, אבל מה חסר, צוריאל? רגע, שנייה. מה חסר? אילו מורים, אילו מקצועות?
- מר צוריאל צוף :** צוותי ההוראה זה המנהלים מול משרד החינוך.
- גב' לימור שחק :** אבל אתה מנהל מחלקת חינוך, לא יודע מה הפערים?
- מר צוריאל צוף :** אני יודע שיש פערים. אני לא יודע אם חסר מורה לתנ"ך, או מורה לאנגלית. הם עכשיו בגיוסים.
- גב' לימור שחק :** בטח, ובחטיבה?
- מר צוריאל צוף :** כנ"ל. שאלתי את חן לאחרונה. היא אומרת, שהיא מסודרת.
- גב' לימור שחק :** מסודרת, אין פערים?
- מר צוריאל צוף :** כן.
- גב' לימור שחק :** מסודרת, זה אומר, אין פערים.
- מר צוריאל צוף :** כן.
- גב' לימור שחק :** כנפי רוח.
- מר צוריאל צוף :** בכנפי רוח, עוד פעם, אני לא יודע בקשר.
- גב' לימור שחק :** טוב. אני אשמח, קודם כל, איך הייתה פעילות הקיץ? יש לך קצת עדכונים על זה, מבחינת מועדוניות ונוער וכאלה.
- מר שרון אלפסי :** תראו, חבר'ה, אנחנו נסכם את זה בסוף הקיץ. אני אתן לכם בספטמבר. לגבי כל פעילות הקיץ-
- גב' לימור שחק :** לא. זו הזדמנות פז, שמנהל מחלקת חינוך יושב פה.

מר שרון אלפסי : זו הזדמנות פז, אבל זה לא קשור. דיברנו על היערכות לשנת הלימודים. יש פעילות קיץ לנוער. יש פעילות קיץ לצמיד.

מר צוריאל צוף : אני אבוא עוד פעם.

גב' לימור שחק : מה, מה?

מר צוריאל צוף : אני אבוא עוד פעם.

מר צוריאל צוף : בגדול, יצאה תכנית ליולי-אוגוסט. אחרי זה עשינו השנה, מה שלא עשינו שנה קודמת, הוצאנו תכנית רק לאוגוסט, כדי לרענן, כדי להוסיף. הוספנו פעילות. ראינו שיש תקציב, אז הוספנו עוד אוטובוס ללונה הפארק. הוספנו השבוע יש בסופ"ש פעילות מים, כדורגל מים. שבוע הבא הם נוסעים לסקי מים.

גב' לימור שחק : כמה ילדים יש במועדוני הנוער בעופרים, וכמה בבית אריה?

מר צוריאל צוף : מה זה כמה ילדים?

גב' לימור שחק : כמה משתתפים בפעילויות?

מר צוריאל צוף : הפעילויות הן לא במועדונים. הפעילויות הן-

גב' לימור שחק : אני מבינה. יוצאים החוצה.

מר מאור הרוש : כמה נרשמו?

מר צוריאל צוף : מלאים.

גב' לימור שחק : אבל ביום, יום אמרתם שהמועדוניות פתוחות עם סטודנטים.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, אבל שנייה-

גב' לימור שחק : מה, מה, שרון? לא נוח ששואלים?

מר שרון אלפסי : אני אעשה לכם את זה בספטמבר. לימור, זה לא הדיון. אנחנו נישאר פה עד 00:00.

גב' לימור שחק : אז מה, לי אין בעיה.

מר שרון אלפסי : אבל זה לא הדיון. בסדר גמור-

גב' לימור שחק : אתה יודע, שרון, אנחנו מתנדבים פה, ואפשר עד 00:00.

מר שרון אלפסי : אני אתן לכם סיכום על הקיץ בספטמבר. אני לא סתם ביקשתי שעדיף לעשות את הדיון הזה לקראת סוף החודש, אחרי שאנחנו גם יודעים מה קורה במוס"ח.

מר מאור הרוש : לא, בסדר. אבל זה גם חשוב כדי לדעת-

מר שרון אלפסי : אז יש פעילות. הוא הסביר. יש פעילות גם לנוער אחה"צ, יש פעילות לצמיד, שמתחיל ב-16 לחודש, ואנחנו נסכם את הכל אחרי-

גב' לימור שחק : אז רגע. הצמיד מתחיל ב-16 לחודש?

מר צוריאל צוף : כן.

גב' לימור שחק : בכמה ימים בשבוע?

מר צוריאל צוף : 4 ימים בשבוע של ה-16, ו-4 ימים בשבוע של אחרי זה. מי שמפעיל את זה, זה-

גב' לימור שחק : וזה משהו שיהיה לאורך השנה, או שעכשיו אתם מדברים על הקיץ?

מר צוריאל צוף : לא, לא. זו קייטנה.

מר רמי מימון : אני רוצה לשאול משהו, ברשותך. יש לך עוד שאלות?

גב' לימור שחק : אני הייתי מאוד רוצה לדעת, אבל אני לא יודעת אם זה קשור לצוריאל, נראה לי שכן. מה שכתבת, מה קורה עם מועדון הנוער, תפילה-

מר שרון אלפסי : אני אתן תכף.

מר רמי מימון : רגע, אבל אני רק רוצה לשאול, קשור להיערכות לפתיחת שנת הלימודים, כי על זה לא דיברת בכלל. אני רוצה לשאול לגבי נושא המעונות. הם פחות תחת זה. נכנס מפעיל חדש. היה לנו אירוע לא פשוט בבית אריה שנה שעברה. האם תהיה פתיחה, לא תהיה פתיחה? הכל מסודר? הכל לא מסודר? יש לו צוות מלא, אין לו צוות מלא? כי אני שומע בעיות מפה ועד מחר. איך הוא מתקדם, מלווים אותו? הוא מוכן לפתיחת השנה? האם-

מר מאור הרוש : יש לו אישור בכלל?

- מר רמי מימון :** האם קיים סיכוי שלא תיפתח השנה, כי אין לו מספיק צוות.
האם לכולם יש מקום? כי בסוף, יש לנו רק 2 מעונות בבית אריה-עופרים. אני אשמח אם תוכל לתת לנו קצת מידע על זה.
- מר צוריאל צוף :** אין לי מידע על מספרים, כי לא הכנתי את הנושא של המעונות. אני רק יודע שמפעיל המעונות נמצא איתנו בקשר, בגיוס של כח אדם, מנהלות. אני יודע שבעופרים הוא מתקרב ל-70 ילדים.
- מר רמי מימון :** אחלה. עם צוות מלא?
- מר צוריאל צוף :** אם הוא מקבל צוות, אם הוא מקבל ילדים, זה על סמך צוות.
- מר רמי מימון :** לא. לא. זה על סמך תשלום.
- מר שרון אלפסי :** לא, לא.
- גב' לימור שחק :** יש מצב שצוריאל יגיע לשיבת המליאה הבאה עם נתונים?
- מר שרון אלפסי :** אם צריך, כן. אם צריך עוד הפעם, אנחנו נביא אותו.
- גב' לימור שחק :** צריך.
- מר רמי מימון :** אני שואל, האם הוא מוכן, האם הוא נערך. בסוף, היה לו זמן קצר נורא קצר להיערך לשנת-
- מר שרון אלפסי :** יצא המכרז, יש מפעיל-
- מר צוריאל צוף :** והוא על זה. דרך אגב, אחת הסיבות-
- גב' לימור שחק :** גם שנה שעברה היו על זה, וראית מה קרה.
- מר שרון אלפסי :** מה קרה? היה מצוין.
- גב' לימור שחק :** כן?
- מר שרון אלפסי :** כן, היה מעולה.
- גב' לימור שחק :** שנה שעברה היה מעולה?
- מר שרון אלפסי :** כן, היה מעולה. היה ספק מצוין. היה ספק-
- גב' לימור שחק :** היה מצוין?
- מר שרון אלפסי :** לא, אני אומר, כן.

גב' לימור שחק : לא יודעת. אני יודעת שהיה אירוע. יכול להיות שאני לא מעודכנת.

מר שרון אלפסי : האירוע לא קשור לספק.

גב' לימור שחק : לא משנה. אבל גם אמרו שהיה מצוין, ובסוף היה אירוע, אז מה.

מר מאור הרוש : הוא נהיה על הפנים אחרי האירוע.

מר שרון אלפסי : כן, צריך לקחת בחשבון-

גב' לימור שחק : אין בעיה, אבל גם שנה שעברה אמרו בסדר, ובסוף היה אירוע. אז כל פעם שלא נוח, טוב, טוב, טוב.

מר מאור הרוש : עולה לא מעט מהשטח, במיוחד מהבנות של עופרים, במקרה דיברתי על זה עם ניסים אישית, אבל אותו הסכם מסוים, הדלת הזאת שעשינו, צריך לוודא מה קורה עם התשלום בסוף, ולמה התחייבנו, למה הוא התחייב, ומה קורה עם כל הבנות.

מר ניסים אלקובי : לא קשור לצוריאל.

מר מאור הרוש : בסדר, זה סוג של. זה עדיין במעונות.

גב' לימור שחק : על מה מדובר?

מר מאור הרוש : אני אומר, ואני בכוונה-

מר ניסים אלקובי : ישראל על זה.

מר מאור הרוש : אני בכוונה אומר, אסור לשחזר-

גב' לימור שחק : מה, מאור, אני לא הבנתי על מה אתה מדבר.

מר רמי מימון : אני רק אסכם במילה אחת. אין חשש שהשנה לא תיפתח כי חסר צוותים, כי חסר מנהלות, כי חסר זה. כרגע הכל בשליטה?

מר שרון אלפסי : יש ספק, שהאינטרס שלו זה לפתוח, ולפתוח כמה שיותר מהר. בתקווה לפתוח עם צוות מלא. הוא עובד על זה. הוא זכה לפני פחות מחודש.

מר רמי מימון : נכון.

מר שרון אלפסי : הוא עובד על זה, הוא עובד על זה בכל הכח. לוחות זמנים מאוד, מאוד קצרים, זה נכון. הוא כרגע טוען שאין לו פערים, גם אם הוא יצטרך להביא מבחוץ, ולכן אני מקווה שבאמת זה מה שיהיה. אנחנו נעשה סטטוס לקראת סוף החודש. הוא התחיל רישומים, הוא עובד על המעונות, הוא עובד גם עכשיו על המעונות.

גב' לימור שחק : צוריאל, רגע, שאלה נוספת לגבי הצמיד. אמרת שהקייטנה, מהמם, אבל-

מר מאור הרוש : זה לא הוא.

גב' לימור שחק : מה, אני יודעת, זה רווחה, אבל בכל זאת חינוך ורווחה, שנייה רגע-

מר צוריאל צוף : אנחנו בקטע של הנוער.

גב' לימור שחק : לא, לא. חינוך, רווחה, הכל בסדר. מותר לשאול, ואם זה לא יהיה, הוא יגיד לא. אז אמרו שמועדון הצמיד נפתח. יש לך מושג?

מר צוריאל צוף : לא.

גב' לימור שחק : אין לו? לך יש מושג? מישהו, יש לו מושג?

מר מאור הרוש : נשאל את זה תכף, בעדכוני ראש המועצה. מה שבאתי להגיד רק, שסגירת החשבון של המפעיל הקיים, צריכה להיות מדויקת, בהתאם להתחייבויות שלו, ולדברים שאנחנו סגרנו בשביל הבנות. תודה רבה.

מר שרון אלפסי : צוריאל, תודה רבה.

גב' לימור שחק : צוריאל, נראה לי מאוד חשוב שב-1.9 שוב-

מר שרון אלפסי : מתי שיצטרך, אנחנו נזמן אותו.

מר צוריאל צוף : אני אהיה פה, רפי לא יהיה פה.

מר שרון אלפסי : אני חייב להגיד כמה מילים. רפי נמצא איתנו פה 7 שנים. הוא מסיים תפקיד ביום חמישי. רפי מסיים תפקיד אחרי 7 שנים במועצה, בתור שוטר קהילתי. יש לו רזומה עשיר בכל מה שקשור בביטחון של המועצה, בגישה לציבור, לתושבים.

ביקשתי ממנו שיגיע לפה היום, כדי שנוכל להגיד לו גם פה תודה כמו שצריך, ולכבד אותו. כאות הוקרה על תרומתך, השקעתך, ותרומתך לאורך השנים, לטובת היישוב בית אריה-עופרים והתושבים, אני רוצה להגיד לך תודה בשמי ובשם. אני רוצה לאחל לך בהצלחה. מי שלא יודע, רפי הולך לדבר הכי בכיף במשטרה ובכלל. הוא הולך לנהל את כל נושא ניידת המשאלות של המשטרה.

גב' לימור שחק : וואו.

מר שרון אלפסי : וזה תפקיד עד הפנסיה. זה תפקיד עם הרבה סיפוק, עם הרבה-

גב' לימור שחק : מה, רפי, עובדים עם עמותות של גדולים מהחיים, וכאלה? וואו.

מר שרון אלפסי : אין כעסים, רק חיובי. אני רוצה באמת להגיד לך תודה.

מר מאור הרוש : כמה שנים, רפי?

מר שרון אלפסי : 7 שנים.

גב' לימור שחק : יותר, יותר שנים. עוד כשאני הייתי מורה, הוא היה.

מר שרון אלפסי : אז בואו נעשה איתו תמונה ביחד.

גב' לימור שחק : רפי, בהצלחה. תודה רבה.

2. עדכוני ראש המועצה.

מר ניסים אלקובי : אנחנו חוזרים לסדר היום. עדכונים של ראש המועצה, בבקשה.

מר שרון אלפסי : טוב. קודם כל לגבי רפי, כרגע יצא מכרז. אני מאמין שזה יקרה בשבועות הקרובים. בתוך המשטרה. אנחנו נכיר, אנחנו נדע. אתמול ישב אצלי ג'רבי, מפקד תחנת מודיעין עילית, ועדכן אותי לגבי כל ההתפתחות, ומה שבכלל אמור לקרות. גם גיוס.

דוברת :

הוא ביקש מאיתנו לעזור ולהפיץ פה לתושבים, בגלל שיש להם מצוקה של כח אדם-

מר שרון אלפסי : לנסות לגייס.

דוברת :

להפיץ בקבוצות שלנו-

גב' לימור שחק :

אני יכולה להגיד, אני חייבת להגיד מילה על רפי, גם בתור מורה כשהייתי והכל, זה הרבה מעבר לשוטר קהילתי. הוא פשוט חבר פה לבני נוער, לילדים. גם שעשו בלגן, ואני ישבתי איתו כמה פעמים על המדרכה, כשהוא יושב ומדבר עם בני הנוער. הלוואי ונצליח למצוא מישהו שהוא כמוהו. הוא באמת מיוחד מאוד, מאוד. מעבר לשוטר, הוא כאילו דיבר לבני הנוער, לילדים, אני הייתי עדה לכמה מקרים כאלה, שלמדתי ממנו, באמת.

מר שרון אלפסי : שוטר קהילתי, אני חושב שזה התפקיד שלו.

גב' לימור שחק : ממש.

מר שרון אלפסי : היכולת שלו לחבר בין המשטרה, ולא בהכרח לתת לפתוח תיקים פליליים.

גב' לימור שחק : ממש.

מר שרון אלפסי : אלא לקשר בין הרשות, בין האזרחים-

גב' לימור שחק : גם כשהוא פתח, הוא עשה את זה עם הרבה חינוך, והרבה חמלה. באמת, ממש.

מר שרון אלפסי : אני רוצה לגעת באירוע שהיה לנו ביום שבת האחרון, ההתפרצות לעופרים. אני רוצה לתת קצת רקע, למרות שעשיתי לכם, לפחות לחברי המועצה, עשיתי באות רגע כשידענו מה קורה, וסגרנו את האירוע. אבל פה לקבל תמונת מצב גם לציבור. בסוף, ביום שבת בבוקר, כמעט ב-10:00, אנחנו מקבלים דיווח על רכב שפרץ את שער עופרים, ונכנס. אני קיבלתי באותו רגע. אני בדרך החוצה, עברתי את מעבר רנתיס. אני מקבל דיווח על רכב שפרץ את שער עופרים, והוא כרגע ביישוב. אני כמובן הסתובבתי, הרבש"צים קפצו, הגיעו

כבר לפה. אני הגעתי לפה אחרי 5 דק', 6 דק'. היו פה כבר 3 ניידות משטרה, ו-3 ניידות צבאיות.

התחלנו בסריקות בתוך היישוב, ומהר מאוד הבנו שהמשטרה עבדה באופן עצמאי. היא הבינה שיש גניבת רכב של תושב חארס, ליד אריאל. ילד בן 16 גנב רכב מאזור פ"ת, פרץ את מעבר רנתיס. הם עשו אחריו מרדף, החליטו להפעיל את כל הכוחות, והתחילו לסגור צמתים. הצומת הראשונה שהם סגרו, זה כיכר עופרים. פרשו בכביש הנגדי, הם פרשו מחסום דוקרנים, ויצרו פקק. הוא היה רביעי בתור, הוא הבין שעלו עליו, הוא עקף דרך הנתבי הנגדי, עלה על הדוקרנים, התפנצ'רו לו 4 גלגלים. זיהה את השוטרים. הדבר הראשון שהוא עשה, הוא נכנס דרך הנגדי לתוך עופרים. פרק ליד המכולת, והתחיל לרוץ בתוך היישוב. קלטנו את הסיפור, והתחלנו לעשות סגירות מהירות-

מר רמי מימון : כמה זמן היה המצב הזה?

מר שרון אלפסי : מה?

מר רמי מימון : כמה זמן היה המצב הזה?

מר שרון אלפסי : כמה דקות. הבינו שיש פריצה, זיהו אותו פורץ את רנתיס, עשו סגירה גם בשוקבה, גם בבית אריה, גם בעופרים-

מר רמי מימון : כזה מהר מגיעות לפה ניידות?

מר שרון אלפסי : איך?

מר רמי מימון : כזה מהר מגיעות לפה ניידות-

מר שרון אלפסי : לא, ניידת סגרה. ניידת עשתה חסימה. אז תוך כדי, אנחנו מגיעים, מתחילים לחלק את הכוחות. הצבא כבר סורק בפנים, המשטרה כבר סורקת בפנים. אחרי 2 דק', שאנחנו מקבלים דיווח שזיהו אותו ע"י תושבים, זיהו אותו ברח' השקמה. יצאה אזעקה אחרי בערך 10 דק' מתחילת הדרך. אזעקה על חדירת מחבלים.

אני חושב שבאירוע הספציפי הזה, זה מה שעשה גם טוב, למרות שבאירוע אמת אני מעדיף שהתושבים לא ייצאו. זה

מה שמייצר דו"צים, זה מייצר הרבה מאוד בלגן, ואני מעדיף שלא ייצאו, אבל באירוע הזה יצאו חברי' מבית הכנסת ששמעו את האזעקה, וזיהו אותו באזור רח' השקמה, בורח לכיוון הגדר. דור וחברי כיתת הכוננות ואני דלקנו אחריו. דור הצליח להגיע אליו ראשון, הוא זיהה אותו רץ לאורך הגדר, עשה נוהל מעצר חשוד, שנגמר בסוף בפציעה של אני קורא לו מחבל, כי מי שרץ לתוך היישוב, הוא מחבל. פצע אותו. מבחינתנו, אחרי 25 דק' האירוע נגמר. זה היה הרעיון. גילינו מהר מאוד באוטו שהוא נכנס, עם כל המערכות, וסגרנו מעגל יחסית מהר. מסקנות. אני בכוונה לא שולח לכם -

גב' לימור שחק : אני עדיין מחכה למסקנה של אותה שבת, שאמרת שתשלח.

מר שרון אלפסי : יש את הכל.

גב' לימור שחק : אז למה לא קיבלנו?

מר שרון אלפסי : תרצו, אני אתן לכם לקרוא. אני לא שולח את הדו"חות האלה -

גב' לימור שחק : לא, אבל אמרת, אני כמה ישיבות כבר אומרת שאני מבקשת -

מר מאור הרוש : כל התושבים רוצים לשמוע. אתה לא -

גב' לימור שחק : מאור, רגע. שרון, אני בישיבה הקודמת והקודמת ביקשתי הפקת לקחים על האירוע שהיה בשבת, שעד היום יש ילדים ומבוגרים, כתבתי לכם את זה בקבוצה, שמתמודדים עם פוסט טראומה שהם עוברים באותה שבת. אתה כל ישיבה אומר לי, כשיהיה, נגיד לך, כשיהיה, נעדכן אתכם, כשיהיה, נעדכן אתכם -

מר שרון אלפסי : לא.

גב' לימור שחק : רגע. עכשיו אני אומרת, אתה אומר, אני לא שולח עכשיו. אנחנו ממתינים לזה מעל חודשיים -

מר שרון אלפסי : אז כן, אז אני אומר את זה עוד הפעם -

גב' לימור שחק : אז אני כתושבת רוצה לדעת מה קרה פה -

מר שרון אלפסי : אז את יודעת מה היה.

גב' לימור שחק : לא, אני לא יודעת מה היה. אני לא יודעת, שרון. אני לא יודעת.

מר שרון אלפסי : שנייה, אז אני אומר.

גב' לימור שחק : ואני יודעת על כמה ילדים שבאותו אירוע נמצאים אצל פסיכולוגיים. אז מגיע לתושבים פה לדעת מה קרה באותה שבת.

מר שרון אלפסי : לא, זה מה שירגיע את הילדים-

גב' לימור שחק : שרון, זה ירגיע את כולנו להבין מה קרה פה.

מר שרון אלפסי : אז תבינו מה קרה. קודם כל-

גב' לימור שחק : ולמה צריך להגיע לבקש בצורה כזאת?

מר שרון אלפסי : כי אני מסביר לך. בנושא הביטחון, אין לי שום כוונה להוציא-

גב' לימור שחק : אבל אמרת שתעשה את זה.

מר שרון אלפסי : אז אני מסביר לך. הנה, יש דו"חות מסודרים. יש תחקירים מסודרים של כל האירועים. אצלי הכל נמצא. את רוצה לשבת אצלי, בואי אני אסביר לך את הכל אחד לאחד.

גב' לימור שחק : אבל אתה אמרת שברגע שיהיה, אתה תשלח את זה, או שתעדכן אותנו.

מר שרון אלפסי : אז אני לא שולח תחקירים צבאיים-

גב' לימור שחק : אז למה אמרת שכן? אנחנו מחכים חודשיים לזה.

מר שרון אלפסי : אני לא זוכר. אם אמרתי-

מר מאור הרוש : אבל אנחנו לא רוצים תחקיר צבאי.

מר שרון אלפסי : אז אני מסביר לכם-

מר מאור הרוש : אנחנו לא רוצים-

גב' לימור שחק : מה המועצה עשתה.

מר מאור הרוש : אל תשלח לנו תחקיר צבאי. אנחנו רוצים לדעת מה הפקת הלקחים של הרשות, אחרי 13 התפרצויות-

גב' לימור שחק : בדיוק.

מר מאור הרוש :

לא היה המידע. אני אומר לך, אמרתי לך את זה גם בישיבה הקודמת, הביטחון של התושבים פה בשפל מבחינת ההרגשה שלהם לפחות. אמיתי, לא אמיתי. ריאלי, לא ריאלי. מציאותי, לא מציאותי. בסוף, עם הרגשה אי אפשר להתווכח. אתה רואה את זה ברשתות, אתה רואה את זה בשיח בין אנשים. האנשים מרגישים פה חסרי ביטחון. אחד הדברים שהרשות צריכה לעשות, זה להגיד, חבר'ה, בהמשך להתפרצות ככה. אל תפרסם את התחקיר ומאיפה הוא בא, ומאיזה קו חדירה. תספר מה הפקת הלקחים שהרשות קיבלה על עצמה-

גב' לימור שחק :

אבל רגע, גם מאור, מעבר לזה, כשראש מועצה יושב ואומר, ברגע שיהיה, אני אעדכן, ועכשיו הוא אומר-

מר שרון אלפסי :

אז אני מעדכן אותך עכשיו.

גב' לימור שחק :

אז בבקשה.

מר שרון אלפסי :

אז אני מעדכן אותך בתחקיר עכשיו. אני לא שולח לך אותו-

גב' לימור שחק :

מה הפקת הלקחים שהמועצה עשתה-

מר שרון אלפסי :

דקה אחת. אירוע מה-27.5. מדובר על אירוע שהתחיל ב-03:00 לפנות בוקר, 03:30 לפנות בוקר, ע"י תושב שזיהה ברח' הכרמים 2 רעולי פנים. זיהה. עשה מרדף, נעלמו לו. הוקפצה כיתת כוננות. בשעות האלה כבר הפעלנו אזעקה אחרי חצי שעה מתחילת האירוע, שהבנו שמדובר באירוע שיכול להתגלגל. לצערי הרב, האירוע הזה התגלגל יתר על המידה. זה גם בהפקת הלקחים של הצבא. יתר על המידה. האירוע שהלך כמעט 8 שעות. לא הצליחו לסגור מעגלים. המשטרה, לא היה סנכרון בין המשטרה לבין הצבא, והוקפצו לפה, המח"ט הגיע לפה, ניהל את האירוע מפה, ביחד איתנו.

הקמנו חפ"ק, פתחנו חמ"ל שלנו, התנהלנו מול הציבור. יש הרבה הפקת לקחים ברמה שאם היינו צריכים להקפיץ באותו רגע, מתי מזהים אירוע, כן להוציא אזעקה, כן להגיד, יש מחבלים ביישוב. יש הרבה דיונים על הנושא הזה. זה עולה עכשיו לדיון גם מול הצבא. כמה זה נכון, כמה זה לא נכון.

הרבה פוסט טראומתיים אמיתיים שהתקשרו ושמעו מחבלים
ביישוב, נכנסו לשוק. דיברו איתי לא מעט.

- גב' לימור שחק :** ברור. ברור.
- מר מאור הרוש :** 6 שעי.
- גב' לימור שחק :** ובצדק, מה זאת אומרת.
- מר שרון אלפסי :** לא היו 6 שעי בממ"ד, אבל זה היה הרבה זמן. האירוע עצמו היה הרבה זמן.
- מר מאור הרוש :** למה, שוחררו רק ב-11 ומשהו.
- גב' לימור שחק :** ברור.
- מר שרון אלפסי :** בסדר, אבל האירוע היה הרבה זמן. לא היו בממ"ד. לכן-
- גב' לימור שחק :** מה זה לא היו בממ"ד?
- מר מאור הרוש :** אתם הכנסתם לממ"ד.
- גב' לימור שחק :** השכן שלי יצא עם הכלב, הכניסו אותו הביתה. מה זה לא היו?
- מר שרון אלפסי :** וקיבלתי כאלה שיצאו גם ברגע האחרון. עד שלא חזלשנו, הם לא יצאו.
- גב' לימור שחק :** מה זה משנה?
- מר שרון אלפסי :** אבל האירוע-
- מר מאור הרוש :** בחדירת מחבלים, הכניסה היא לממ"ד. חדירת מחבל?
- מר שרון אלפסי :** חברה, לא נכון.
- מר מאור הרוש :** פקע"ר אומר ממ"ד.
- גב' לימור שחק :** מה זה לא נכון?
- מר מאור הרוש :** אנשים נכנסו לממ"דים, חברה.
- מר שרון אלפסי :** לימור, כרגע יש דיון מול פקע"ר, ומול הצבא-
- גב' לימור שחק :** כשלא נותנים לך לצאת מהבית שלך, זה אירוע.

מר שרון אלפסי : בסדר, לא לצאת מהבית. לא לצאת מהבית, זה לא לצאת מהבית. זה גם אומר שלנו-

גב' לימור שחק : אוקי, אוקי.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, דקה. כשהוא אומר לא לצאת מהבית, זה לאפשר לנו לפעול. זה אומר שאנחנו לא צריכים חלילה-

גב' לימור שחק : מהמם, אוקי-

מר שרון אלפסי : להשתמש בציבור. לכן ההנחיות היו מאוד ברורות. אני בבוקר, אני ביקשתי לא להפעיל את מערכת הכריזה, מחבל, מחבל, כי בהתחלה חשבנו שזה פלילי. מהר מאוד הצבא בא ואמר לי, שרון, תפעיל את האזעקה. אמרתי, אם זה הנוהל, תפתחו. לקח 3 דק' אחרי זה, והפעילו את האזעקה. התמודדנו עם הסיפור. עכשיו, צריך להפעיל את זה לפי פוליגונים. אנחנו צריכים לדעת להפעיל מעגלים. היום הצבא יודע-

גב' לימור שחק : אז זה התחקיר משם שאתם מבינים שצריך להפעיל לפי-

מר שרון אלפסי : כן, יש נוהל. הנוהל אומר, באביר לילה ג' תפעילו כריזה, מחבלים, מחבלים ביישוב. מה שמופיע, זה פקע"ר המציא. זה כל אחד, הרבש"צ יכול להפעיל, מהרגע שיש לנו אינדיקציה על חדירה, הוא יכול להפעיל. אותו דבר היה פה. פה זה היה הרבה יותר מהיר. הרבה יותר מהיר. האינדיקציה הייתה יותר ברורה. פרצו-

מר דורון שרעבי : ביישוב כזה קטן, להכריז על פוליגון, אם האזור מסוים, והמחבל יכול לעקוב-

מר שרון אלפסי : לא, אבל אני לא חייב להפעיל בבית אריה, בעופרים.

מר דורון שרעבי : בטח, זה כן. אבל בתוך אריה פוליגונים?

מר מאור הרוש : בסדר. כמו שעכשיו לא הופעל בבית אריה, כשהופעל בעופרים.

מר דורון שרעבי : לא. עופרים, בית אריה, כן. אבל בתוך בית אריה לעשות פוליגונים, המחבל יכול לעבור מאזור לאזור בקלות.

מר שרון אלפסי : לא. אם כרגע יש לי זיהוי ודאי, והוא היה ננעל רק בשכונה פה, אם יש לי זיהוי ודאי בירידה לכביש העוקף, באזור כרמים, אין לי טעם לסגור את השער הצפוני-

גב' לימור שחק : דורון, כשאני אומרת כן, אני לא אומרת את דעתי על זה, אני גם לא אשת ביטחון. אני רק רוצה להבין מה הפקת הלקחים. אני לא מצליחה להבין. אני חודשיים מבקשת את זה כבר. אז זו הפקה אחת.

מר מאור הרוש : יותר בנהלי סיור, נהלי שומר, נהלי שער פתוח, שער סגור. יותר עלה פוסט עכשיו על לחזור למצב שרצו לעשות אז יהודה אלבויים עם הפלאפון, עם לוחית הרישוי.

מר שרון אלפסי : א', אני לא מנהל את הדיון בנושא הביטחון, בטח לא בפייסבוק. אני מתנצל.

גב' לימור שחק : אין בעיה. לא בפייסבוק. גם אני לא מתנהלת. אוקי, אז מה?

מר שרון אלפסי : אני מעדכן. אני מעדכן לגבי הסיפור. אם זה מה-7.10, יש מערכות LPR. מערכת LPR היא מערכת שיודעת לקרוא מספר, ויש פעמים לצורך העניין, בתוך ישראל הקטנה, היא גם יכולה לפתוח את השער, ולסגור את השער. מה-7.10, בהתנהלות של התושבים פה, עם רכבים גנובים, רכבים שמטופלים למטה בכפר. מה-7.10 מערכת הביטחון החליטה, שהמערכות ביו"ש לא פותחות וסוגרות את השערים באופן עצמאי. אין יותר טוב ממישהו אנושי שבודק, מסתכל. זה לא מוריד מאיתנו את האחריות-

גב' לימור שחק : איפה, במדינה, בכל המדינה?

מר שרון אלפסי : לא. בתוך יו"ר.

גב' לימור שחק : אה, אוקי.

מר שרון אלפסי : זה לא מוריד מאיתנו את האחריות לוודא ולבדוק שהמאבטחים אכן עושים את העבודה שלהם. זה נדרש מאיתנו. זה לא מוריד מאיתנו את האחריות לבדוק שהמאבטחים יעשו את העבודה שלהם. זה חלק מהתהליך, זה מה שהם עוברים עכשיו. נוהל כניסה ופתיחה בלילות, כן, מתי שאין תנועה. השער הזה נפתח ונסגר, לוקח לו 22 שני. 22 שני

לפתוח ולסגור שער, זה אומר שמי שעומד בזה, אנחנו צריכים להגיע לפקק שיגיע עד עופרים. לכן אנחנו מנהלים פה סיכונים. לכן הוקמה הזרוע הזאת. יכול להיות שצריך להחליף את הזרוע לקצת יותר מהירה, ולאפשר את זה. אבל השער הצהוב יכול בהחלט להיסגר בלילות, מתי שאין עומסים. הוא יכול להיסגר בסופ"שים, מתי שאין עומסים, או שיש פיחות בעומסים.

כן, זה מה שנבחן עכשיו ע"י מחלקת ביטחון. הם בודקים אפשרות. אתמול הם כבר קיבלו הנחיה לסגור. תצא הזמנה להשלמת דוקרנים, כי יש בעיה, גם בגלל המרחק מפסי הדריכה בעופרים שהם מתפרקים בדקה וחצי, עם משאיות והכל, ולכן אנחנו בוחנים את כל מה שאפשר. בינתיים קיבלו הנחיה לסגור את השער הצהוב חצי, ולנסות לשלוט בתנועה. זה חלק מהפקת הלקחים.

מר מאור הרוש : אבל לצורך העניין-

מר דורון שרעבי : לסגור את השער בעופרים?

מר שרון אלפסי : כן.

מר דורון שרעבי : אה, לפנות בוקר, או משהו כזה?

מר שרון אלפסי : בשעות שאין עומס. בשעות הפחותות.

גב' לימור שחק : הם לא סוגרים. אני הרבה מגיעה ב-14:00, ב-15:00, בשעות העבודה שלי, והם לא סוגרים.

מר דורון שרעבי : אבל זה גם היה שבוע שעבר ב-23:00. אנחנו מגיעים, יש שורה של רכבים שרוצים להיכנס ליישוב, שעה 23:00 זה בד"כ אנשים חוזרים ממילואים-

גב' לימור שחק : נכון.

מר דורון שרעבי : והשער הצהוב סגור חצי, לא מאפשר יציאה מהיישוב. עומדים 2, 3 רכבים ביציאה-

מר שרון אלפסי : אז יעמדו.

מר דורון שרעבי : מה זה יעמדו?

- מר שרון אלפסי :** אז יעמדו 2, 3 רכבים.
- מר דורון שרעבי :** לא. אבל הם אח"כ עוברים לנתיב השני.
- מר שרון אלפסי :** אז אני אומר, בסוף-
- מר דורון שרעבי :** הם עוברים לנתיב של אין כניסה.
- מר שרון אלפסי :** זו בדיוק השליטה שצריכה להיות לשומר בשער. אם הוא חושב שיש 4 רכבים, והוא יכול לפתוח את השער, אז הוא יפתח את השער, והוא יאפשר להם לצאת. אם הוא לא, הוא מנהל מערכת של ביקורת ובקרה מלאה.
- מר דורון שרעבי :** אבל זה בדיוק העניין. השאלה, אם השומר-
- מר שרון אלפסי :** דורון, זה מה שאתה אומר, זה לא מה שהציבור אומר כרגע. כי הוא רוצה-
- מר דורון שרעבי :** לא, שנייה. השאלה, אם השומר רואה שיש 3, 4 רכבים ביציאה-
- גב' לימור שחק :** הציבור רוצה לעמוד?
- מר דורון שרעבי :** הוא פותח?
- מר שרון אלפסי :** לא. הציבור רוצה שתהיה ביקורת הרבה יותר זה-
- גב' לימור שחק :** אבל הציבור לא רוצה לעמוד, שרון.
- מר שרון אלפסי :** הם רוצים לעבוד עם השער הצהוב.
- גב' לימור שחק :** אבל הם לא רוצים לעמוד.
- מר שרון אלפסי :** ברור.
- גב' לימור שחק :** אז אל תגיד, הציבור רוצה לעמוד.
- מר דורון שרעבי :** רגע, רגע. אני רוצה לברר את הנקודה הזאת. יש עכשיו 3 רכבים שרוצים לצאת מהישוב-
- מר שרון אלפסי :** ייצאו, יפתח להם.
- מר דורון שרעבי :** באים 3, 4 ונכנסים. עכשיו, הוא לא מאפשר להם לצאת, כל זמן שהוא מדבר עם כל אחד שנכנס, הוא בודק אחד, אחד-

מר שרון אלפסי : לא נכון.

מר דורון שרעבי : זו התוצאה.

מר שרון אלפסי : לא נכון. הם מגיעים לשער, והוא יפתח להם-

מר דורון שרעבי : שנייה, שנייה. למה לא לתת הוראה לשומר, ברגע שיש כניסה ויציאה, שיפתח את השער. שיפתח את השער, יאפשר יציאה, ואח"כ יסגור חזרה.

מר שרון אלפסי : זה מה שהוא עושה.

מר דורון שרעבי : לא, זה לא מה שהוא עושה.

מר שרון אלפסי : זה מה שהוא עושה.

מר דורון שרעבי : זה לא מה שהוא עושה. הוא משאיר את השער סגור, לא מאפשר יציאה, ורק אחרי שנכנסים כל הנכנסים, הוא מאפשר יציאה-

מר שרון אלפסי : אז אנחנו נבדוק ונחدد את זה. מי שרוצה לשבת איתי אח"כ על כל התחקירים שהיו פה-

גב' לימור שחק : לא. אני רוצה לדעת, אני רוצה משהו נוסף לדעת. האם-

מר שרון אלפסי : אני מדבר על 2 השערים, חבר'ה. בבית אריה זה פחות בעייתי, כי בבית אריה יש הפרדה מוחלטת. זה טיפה יותר קשה בעופרים. אני יודע מה הוא אמר. כן, לימור.

גב' לימור שחק : אני רוצה לדעת מעבר לביטחון שהיה, כי כמו שאמרתי, אני שומעת את התחקיר, אני לא אשת ביטחון. אני שומעת, ואני מקווה שהופקו לקחים. אני רוצה לדעת, היו פה 6 שעי אנשים בבתים, בממ"ד. היה איזה משהו, יש פה מבוגרים ביישוב, מישו חבר אליהם, מישו ראה אם צריכים עזרה? אני זוכרת בזמנו, היינו חבורה של מתנדבים, היינו מתקשרים, היינו באים-

מר שרון אלפסי : בוצעו טלפונים אחד, אחד לכל התושבים, לכל התושבים. דרך אגב, קיבלנו על זה ביקורת מצוינת. החבר'ה ישבו פה-

גב' לימור שחק : מעולה, אני רוצה לשמוע.

מר שרון אלפסי : ועשו טלפונים אחד, אחד, בלי שום קשר להודעות שיצאו באופן קבוע לאורך כל השעות. נפתח החמ"ל. הטלפניות, כולם. ניסים היה פה, וכולם היו פה. כולנו עשינו טלפונים. אבל החלק הקשה באירוע כזה, זה אני אומר לכם מקצת ניסיון, זה מהר מאוד נכנס לאיזו רוטינה של שגרה, שעדיין אין לנו בהירות מלאה. חלק גדול מהסיפור, מהמסקנות שהיו גם ב-27, וגם אתמול, זה הממשקים בין הצבא למשטרה, לבין הכוחות המקומיים. זה חלק גדול מהממשק. ברגע שהם יודעים לדבר, זה משנה את התמונה. המשטרה-

מר מאור הרוש : זה תפקיד הרבש"צ, לא?

מר שרון אלפסי : תפקיד של הקב"ט לדעת לרכו-

גב' לימור שחק : אגב, אני שאלתי את השאלה-

מר שרון אלפסי : והרבש"צ מנהל את הלחימה.

גב' לימור שחק : אוקי, תודה, אני שמחה שהיה, אותי זה מרגיע. אני לא ידעתי אם היה או לא. אני שומעת, וממשיכה לשמוע.

מר שרון אלפסי : היא הגיעה אחרי סוף האירוע.

מר דורון שרעבי : אז היא לא תכללה את האירוע הזה.

מר שרון אלפסי : היא הגיעה לסוף האירוע.

גב' לימור שחק : מי, הקב"טית?

מר שרון אלפסי : כן.

גב' לימור שחק : אני לא יודעת, ויכול להיות שזה כמו שאמרתם, אין דוברים ואין שום דבר, אבל אני שמעתי שמחלקת ביטחון הגישה, גם הקב"טית, גם הרבש"צ הגישו מכתב התפטרות. רוצים להתפטר.

מר שרון אלפסי : אנחנו לא מכירים כזה דבר.

גב' לימור שחק : לא מכירים?

מר שרון אלפסי : לא.

גב' לימור שחק : סבבה, אוקי.

מר שרון אלפסי : גני ילדים. יש תכניות לגני ילדים, ל-4 גני ילדים בעופרים, לבנייה. בניית 4 גני ילדים-

גב' לימור שחק : זה פחד של אנשים-

מר שרון אלפסי : שנייה, לימור-

גב' לימור שחק : זו חרדה של אנשים. להגיד לתושבים קשקושים, אני לא מקבלת. מיטל, אני לא מקבלת.

דוברת : בסדר, את לא חייבת.

גב' לימור שחק : בסדר.

דוברת : זה קשקושים.

גב' לימור שחק : כיף לשמוע שזו הגישה.

מר שרון אלפסי : יש תכנית שאושרה להקמת גני ילדים, 4 גני ילדים בעופרים. היא תעלה לוועדה במשרד החינוך, ואני מקווה-

מר רמי מימון : מה זה אושרה, אושרה ע"י מי?

מר שרון אלפסי : אושרה ע"י המתכננים. התכנית עצמה. היא תעלה לוועדה, ואני מקווה שנייצר שם קדימות זמינות.

מר מאור הרוש : לא, אבל זה עלה בתכנון ובנייה.

מר שרון אלפסי : כן.

גב' לימור שחק : שמה?

מר שרון אלפסי : ביקשתם לדעת לגבי גני הילדים. התכנית תעלה בצורה מסודרת. היא גם חלק מהנושאים בוועדת תכנון ובנייה, היא תעלה שבוע הבא. ינקי יסביר על הכל.

מר רמי מימון : סליחה, אז אני אחדד את הנושא, כי אתה כנראה לא הבנת. את התכנית אני מכיר. זה שייקח לזה להיבנות לפחות 3 שנים, שנתיים, אני גם יודע. השאלה, היא מה קורה בינתיים. כי אנחנו פתחנו עכשיו גן אחד בבית אריה, סקר את צוריאל בצורה יפה. שנה הבאה אנחנו נצטרך גן נוסף, ובעוד שנתיים גן נוסף, ואז מה נסיע 100 ילדים לבית אריה? מה קורה? אנחנו רצינו לפתוח פה גן תוך חודש. אמרו לי, ריאל, יכול

לפתוח פה גן בחודש. אני רוצה לדעת מה אנחנו עושים כדי
לפתוח פה 2 גנים לשנה הבאה. כדי שגם את עפרוני להחזיר
לפה, כדי שהתושבים לא יצטרכו לנסוע עד לשם, וגם גן נוסף
שאנחנו נצטרך לפתוח, ואנחנו נצטרך שהוא יהיה פה.

מר שרון אלפסי : אמת.

מר רמי מימון : נו, אז אני שואל מה התכנית.

מר שרון אלפסי : אז התכנית היא לנסות לקדם את הגנים האלה-

דוברת : כמו בעופרים, הכוונה. 2 בעופרים.

מר שרון אלפסי : הכוונה היא לקדם את הגנים האלה כמה שיותר מהר.
במקביל, אם צריך להמשיך-

מר רמי מימון : מה זה לקדם? זה ריאלי. התכנית הזאת לא תקרה פחות
משנתיים, שלוש.

מר שרון אלפסי : רמי, או על בסיס יבילים, או שאין פתרון אחר.

מר מאור הרוש : אבל אפשר להבין את האירוע, ולהעניף את היבילים ששם,
ולהביא יבילים חדשים מותאמי חינוך מלכתחילה.

מר רמי מימון : אין בעיה, זה בסדר גמור. אני לא אמרתי איזה משהו רע על
יביל. אני מקבל את זה, הכל טוב. השאלה, אם יש תכנית
כזאת להביא את היביל, יש שטח, יש תקצובים, עובדים על
זה. אבל השאלה אם מתכננים לעשות-

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן.

מר רמי מימון : כדי שבשנה הבאה הגנים יהיו פה, ולא להתעורר ביולי.

מר שרון אלפסי : קודם כל, כן. יש תכניות, אנחנו מדברים על זה כל הזמן.

מר רמי מימון : מצוין.

מר שרון אלפסי : אנחנו כרגע-

מר רמי מימון : זה מה שרציתי לדעת.

מר שרון אלפסי : אנחנו כרגע עובדים על סיפור הכשרת הקרקע, פיתוח, שחברת
ערים התחייבה לעשות. אני מקווה מאוד שזה יקרה כמה
שיותר מהר-

- מר רמי מימון :** איזה פיתוח?
- מר שרון אלפסי :** פיתוח של הקרקע. גם של שטח 900-
- מר מאור הרוש :** מה, צמוד לכנפי רוח?
- מר שרון אלפסי :** לכנפי רוח, מאחורה, כן. תא שטח 900-
- מר מאור הרוש :** רביעייה-
- מר שרון אלפסי :** אמת. גם בשטח 901, למטה, ליד-
- מר דורון שרעבי :** ליד המבנה של המכירות.
- מר ניסים אלקובי :** מול המבנה.
- מר רמי מימון :** אני כנראה לא מבין. יש פה תכניות שמתנהלות במקביל. הרי את היביל הזה, אתה לא תשים על שטח 900, כי אתה בונה שם. אתה תצטרך לשים אותו במקום אחר-
- מר שרון אלפסי :** אם אני אקבל הרשאה, ואנחנו נוכל להתחיל לבנות, אז כן, אז ייקח לנו, אז לא יהיה שנה הבאה, יהיה אמצע שנה-
- מר רמי מימון :** אבל זה מה שאני רוצה להגיע אליו.
- מר שרון אלפסי :** זה כסף שאתה מקבל עכשיו ממשרד החינוך, ואנחנו נצטרך לדעת להקצות לזה כסף-
- מר מאור הרוש :** אבל הם רוצים את המציג של ה-50%.
- מר שרון אלפסי :** ברור, זה חלק מהסיפור-
- מר מאור הרוש :** אז איפה המציג? אם אתה לא מראה להם את המציג, אתה לא תקבל.
- מר ניסים אלקובי :** לא, הם נותנים לך את ההרשאה.
- מר שרון אלפסי :** הם נותנים לך את ההרשאה. אתה מוציא את המציג אח"כ, על בסיס הלוואות, והכל, כן. יש לך 5 שנים.
- מר מאור הרוש :** אבל הם רוצים לראות גם את ההשתתפות שלכם, הם לא נותנים לך את זה ככה.
- מר שרון אלפסי :** לא. אתה לא תוכל לבנות.

מר מאור הרוש : בבנייה הוא אומר לך, אני רוצה לראות השתתפות פיזית, איפה הכסף יושב, באילו תב"רים. הרשות הקצתה את הכסף בבנייה.

מר שרון אלפסי : אתה לא תוכל בנות, כי לא תקבל את הכסף ממשרד החינוך אם לא יהיה לך את החלק שלך.

מר מאור הרוש : נכון. אז אני שואל, שטח 900 יפותח, שטח 901 יפותח. בסוף ב-901 צריך לבנות אשכול גנים של 4. תכנון, יש. אישור עקרוני, יש. כסף ממשרד החינוך, יש. איפה... שלנו?

מר שרון אלפסי : אנחנו נצטרך להקצות את זה דרך הלוואה, או איך שזה לא יהיה. בסוף, אנחנו נצטרך להקים את הגנים האלה. נצטרך לקחת הלוואה על הדבר הזה, או להשתמש בקרנות. כן, זה חלק מהפתרון שלנו.

מר דורון שרעבי : שנייה. זה לא בדיוק יש. אבל זה הרבה מאוד כסף, והצלחנו להוציא-

מר רמי מימון : שרון, בדיוק בגלל הדברים האלה, שזה תהליכים שהם לא כאלה פשוטים, אני שואל, האם תהיה חלופה בשנה הבאה פה בעופרים.

מר שרון אלפסי : אני רוצה לקוות-

מר רמי מימון : בלי עכשיו להתחייב. אני לא מחפש התחייבויות שלך על הדבר הזה.

מר שרון אלפסי : אני לא יכול-

מר רמי מימון : האם יש תכנית מקודמת ע"י המהנדס להגיד, זו קרקע שבה אני רוצה לשים יבילים, פה אני זה, פניתי למשרד החינוך עכשיו כדי לדעת שבשנה הבאה כבר הגן יהיה. כי ראינו כמה קשה להכשיר שטח, ואילו תנאים הם דורשים כדי שיהיה גן. האם זה חלק מתכנית העבודה?

מר שרון אלפסי : כן. יש עבודה של המהנדס, ויש של מנהל מחלקת חינוך, לפעול לטובת הקמת גנים כמה שיותר מהר, בתקווה שזה יהיה לשנה טובה.

מר דורון שרעבי : חבר'ה, זה לא סוד שכל התקציב שקיבלנו עבור אותם מציננים של מבני ציבור-

מר שרון אלפסי : אנחנו מכירים את זה.

מר דורון שרעבי : כבר התקבלו פה לפני 5 שנים-

מר רמי מימון : הכל בסדר. כרגע לא דיברתי בכלל על כסף. אתה לא יודע כמה זה עולה.

מר דורון שרעבי : לא, אבל השאלה פה שעולה בצדק, מה עם ההשלמה של ה-50%.

מר רמי מימון : זה אירוע אחר.

מר דורון שרעבי : לא, זה לא אירוע אחר-

מר רמי מימון : אנחנו ב-2 אירועים שונים. אני רוצה פתרון. אתה מדבר כבר על-

מר מאור הרוש : אני עדיין רוצה פתרון לשנה הבאה.

מר רמי מימון : בטווח רחוק, אני מסכים, ייפתר, ייבנו פה, בסוף ייבנה. אבל השאלה היא מה קורה עד שייבנה. אנחנו ממשיכים לגדול, אנשים ממשיכים לבוא. אם אתה רק תבנה על רביעיית הגנים הזאת, שתיבנה שנתיים, 3, 4, שהיא תיבנה, עד שתגיע לשם, אתה כבר תצטרך להסיע 120 תלמידים לבית אריה.

מר שרון אלפסי : רמי, אתה צודק.

מר דורון שרעבי : נכון, אתה צודק, ולכן כבר לפני שנה נפגשנו עם משרד השיכון וישבנו שם, ואמרנו להם, אין לנו אפילו כסף לפתח את השטח. יש פה שטח בטופוגרפיה מטורפת. ישבנו ולחצנו, פגישה אחרי פגישה, לא פגישה אחת. מספר פגישות עד שהם השתכנעו שהם בעצמם ייקחו על עצמם את הפיתוח של השטח. רק הפיתוח זה מיליונים. אח"כ צריך לבנות לנו את המבנה, ואח"כ כשנגיע לשלב הזה, גם נגיע עם זה, אבל הכסף נעלם, זה כסף שהתקבל פה, ואתם יודעים שלא אנחנו השתמשנו בכסף הזה.

מר רמי מימון : בסדר, אבל כל פעם אתה בורח לזה.

(מדברים ביחד)

מר רמי מימון: אני רוצה לדעת שיש תכנית. איפה פיזית הכסף אנחנו שואלים את זה כל הקדנציה איפה הכסף. אנחנו נגיע למה שצריך. נגיע, קודם כל שנציב את היעד, שיהיה הכל, לכסף נגיע. בסוף נגיע לכסף. שניפול על הכסף. אתה יודע מה, איך אני אתך, שניפול על הכסף.

מר דורון שרעבי: יש פה עבודת פיתוח, יש עבודת תכנון של המבנים, ויש-

מר מאור הרוש: התכנון הסתיים, הבנתי, לא?

מר דורון שרעבי: יפה. אז זה התהליך, הוא שואל מה נעשה. אז היו עבודות-

דוברת: אבל הוא לא שואל על הבנייה. הוא שואל על יבילים-

מר שרון אלפסי: לא, הוא שואל על הרעיון.

דוברת: שהתבקשו לשנה הבאה כבר.

מר דורון שרעבי: לא, בסדר. היבילים זה הקצה. איזה שטח מפותח?

מר שרון אלפסי: מנהלת אזור התעשייה. במסגרת ההסכמים, מי שינהל את אזור התעשייה, את שלבי הפיתוח, זה משכ"ל. מי שיתכלל את הכל, זה מהנדס המועצה. תהיה קופה עצמאית של כל הכסף שייכנס לטובת אזור התעשייה, שתיכנס לקופה, שזה ינוהל באופן מלא תחת משק וכלכלה, ותחת מהנדס המוצר. יש שם החלטה. אין בצ"מים, אין שימוש בבצ"מים, אין חריגות מהתקציב. מבצעים רק את מה שיש. אנחנו כרגע עושים פגישות סטטוס כמעט קבועות, שייכנסו לעבודה, אני מקווה משבוע הבא. ביום חמישי יש לנו פגישת סטטוס מסודרת עם משכ"ל, כדי לראות איך מתחילים להתקדם מפה.

מר מאור הרוש: איך מקימים את המנהלת הזאת?

מר שרון אלפסי: היא קיימת. משכ"ל הקים אותה.

מר מאור הרוש: למה משכ"ל הקים אותה? מה היא קשורה אלינו?

מר שרון אלפסי: הרעיון של המנהלת, זה אנשי מקצוע בעיקר. זה מהנדס, זה מפקח, זה הנדסאים שמנהלים שם את הזה, והמתכננים שיושבים ביחד.

מר מאור הרוש : מצוין.

מר שרון אלפסי : הם כרגע עובדים על תכניות פיתוח. זה עכשיו הזמן שהם עובדים על תכניות הפיתוח לביצוע, לקראת מכרזים-

מר רמי מימון : מי מנהל אותם? יש דירקטורים מצד המועצה?

מר שרון אלפסי : לא, לא, אין דירקטור, לא, לא.

מר רמי מימון : יש איזשהו פיקוח מצד המועצה? או שאם הוא אומר-

מר מאור הרוש : זה מה שאתה אמרת.

מר רמי מימון : או שאם הוא אומר לך, קח 1,000,000 ש"ח, זה מה שיש, אתה צריך לסמוך-

מר מאור הרוש : אתה אמרת, יהיה דירקטור, או-

מר שרון אלפסי : שנייה, אני עדיין אומר לכם. משכ"ל היא המנהלת שכרגע לשלב הפיתוח. המנהלת תקים טיפה יותר אחר, כי כל אזור התעשייה הזה יצטרך להיות מנוהל. גם האבטחה, גם הניקיונות, גם הכל. תהיה שם מנהלת עצמאית עם דירקטורים, כל מה שצריך. בהקמת מנהלת מלאה. יכול להיות שזה ייעשה בעוד שנה, בעוד שנתיים. נכון לעכשיו אין שום סיבה להקים עוד מנהלת על המנהלת של משכ"ל אין סיבה. הם זכו במכרז בזמנו-

מר מאור הרוש : משכ"ל, לא מעניין אותי המנהלת שלהם. מה אכפת לי, משכ"ל, המנהלת שלהם היא שלהם. היא לא קשורה אליי בכלל. משכ"ל, שתעבוד איך שהיא רוצה לעבוד, עם 10 מנהלות.

מר רמי מימון : אני אגיד לך למה אנחנו חותרים, ואני מקווה שאני קולע לדעת מאור, אבל זו דעתי. אנחנו רוצים לדעת שמהשקל הראשון, כי אנחנו רואים מה קורה פה כשכספים נעלמים, או כשאתה נכנס באמצע תהליך. אני רוצה לדעת מהשקל הראשון שצריך להגיע, שהכל מגיע. אני רוצה לדעת שמהשקל הראשון שצריך לצאת על הטרקטור, שיצא השקל על הטרקטור, שהכל מנוהל בצורה הזאת. אם אני שם את זה על גורם אחר, אני לא יודע מה יהיה.

- גב' לימור שחק :** שרון, אתה חושב שצריך את זה?
- מר שרון אלפסי :** משכ"ל זה גורם-
- גב' לימור שחק :** אתה חושב שצריך את זה, שרון?
- מר שרון אלפסי :** היום, במצב הזה, לא.
- גב' לימור שחק :** אז הוא אומר לכם שהוא לא בעד זה.
- מר שרון אלפסי :** היום, היום. מכיוון שכל תהליך הפיתוח, מי שעושה גם ככה משכ"ל זכתה בפרויקט. מי שעשה את כל התכנון-
- גב' לימור שחק :** ומי מטעם המועצה?
- מר שרון אלפסי :** מהנדס המועצה, ואני.
- גב' לימור שחק :** הבנתי. אם אנחנו רוצים שנבחרו ציבור יהיו.
- מר שרון אלפסי :** מי שרוצה להיות, לשבת בתוך הזה-
- גב' לימור שחק :** לא לשבת, לא לשבת.
- מר מאור הרוש :** זה לא לשבת. אנחנו-
- גב' לימור שחק :** אז מאור, אז מה שהוא אמר-
- מר מאור הרוש :** אנחנו בחודש הבא-
- גב' לימור שחק :** רגע. אמרת שהוא אמר שהוא בעד זה, נכון? שהוא רצה. הוא לא, הוא אומר לך לא, הוא לא.
- מר שרון אלפסי :** אני לא אומר את זה.
- מר מאור הרוש :** אני אגיד לך מה אני רוצה-
- מר שרון אלפסי :** בשלב הפיתוח, כרגע במכרז משכ"ל זכתה. היא עושה את כל הפיתוח של אזור התעשייה, מתכנן עד לביצוע. שלב התכנון, מי שעשה עד עכשיו, זה היה נאור ומשה יחיאל, קידמו את התב"עות, ועושים את התכנון. הם מסיימים את התכנון עכשיו, ויוצאים עכשיו, עושים תכנון לקראת ביצוע, לקראת המכרזים. יוצאים מכרזים לספקים מטעם משכ"ל. משכ"ל מנהלת את הפרויקט כמנהלת הפרויקט, היא זכתה במכרז.
- מר מאור הרוש :** משכ"ל מגישה לרשות חשבונית-

מר שרון אלפסי : נכון מאוד.

מר מאור הרוש : תן לי כסף.

מר שרון אלפסי : נכון. לא. לפני הזה-

מר מאור הרוש : מי מבקר את החשבונית?

מר שרון אלפסי : לפני הזה-

מר מאור הרוש : מה זה לפני?

מר שרון אלפסי : אני עונה לך, שנייה. משכ"ל כרגע מקבלת, יוצאת למכרז, אומרת, אני כרגע צריכה 10,000,000 ש"ח לטובת הכביש, ביצעתי. הגישה חשבון, הוא עובר תהליך של בקרה, קודם כל-

גב' לימור שחק : למי היא מגישה חשבון?

מר מאור הרוש : מי עושה בקרה?

מר שרון אלפסי : אני מסביר, חבר'ה. יש מערכת בקרה של משכ"ל, יש מערכת של רמ"י, ויש את מהנדס המועצה, כדי לראות שהם לא חרגו. זה חלק מהתהליך.

גב' לימור שחק : אז מהנדס המועצה הוא זה שאומר כן או לא. שמעת, מאור? זהו.

מר רמי מימון : אני אגיד לך למה אני מתכוון. אולי אני לא מסביר את עצמי כמו שצריך. אנחנו ישבנו, והוצג לנו שעלויות הפיתוח הן 362,000,000 ש"ח, נכון?

מר שרון אלפסי : אמת.

מר רמי מימון : חלק ממה שאמר לנו משה יחיאל, חלק ממה שהוא אמר לנו, שכל שקל שאנחנו נחסוך, הוא נטו לכיס של המועצה.

מר שרון אלפסי : אמת.

מר רמי מימון : איך אני יודע שהמשכ"ל האלה, הם לא מנצלים את מקסימום התקציב? מאיפה אני יודע? אני לא מפקח עליהם. איך אני יודע-

מר מאור הרוש : וגם אין לי יכולת לפקח עליהם, גם אם אני אעשה 8 סלטות באוויר.

מר רמי מימון : איך אני יודע שהם ניצלו את ה-360? הוא יגיד לך, תשמע, הקצית 362,000,000 ש"ח, זה מה עלה לי, 362,000,000 ש"ח.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : בדיוק-

גב' לימור שחק : מה בדיוק? גם להפך, אני שומעת. זה מה שאני אומרת. גם להפך, ואתה אומר, אנחנו רוצים להיות עוד גוף מטעם המועצה, עם המועצה, שמפקחים על זה. זהו. זה שיח כזה, בדיוק.

מר מאור הרוש : אני אגיד משפט. אני לא אתן לאף אחד פה במועצה-

גב' לימור שחק : בול, תגיד-

מר מאור הרוש : הרשאה ל-160,000,000 ש"ח, ל-360,000,000 ש"ח, ככה בלי שאני לא חלק מהאירוע הזה, של כל שקל שיוצא מהמועצה.

גב' לימור שחק : והוא אומר לך לא, אתה רוצה-

מר מאור הרוש : זו הטענה, זה מה שאני אומר. איך נעשה את זה, בחודש הבא אנחנו מרימים הצבעה, אני אגיש בקשה מסודרת. אנחנו מקימים מנהלת משלנו, עם מורשי חתימה לאותו חשבון בנק ייעודי שייפתח. זה יהיה במסודר. הנה, יושב פה יועמ"ש. יסביר איך אנחנו נעשה את זה במסודר, כי יש נוסחה מטעם המועצה. ראש המועצה וגזבר, וכרגע גם חשב, יש גם את ניסים, שבפועל הוא לא חותם, אבל אחרי שהחשב יסיים את תפקידו באפריל, אין סיכוי שאני משאיר 160,000,000 ש"ח, 360,000,000 ש"ח לחתימת ראש מועצה וגזבר, בלי שמישהו מחברי המליאה שותף לחתימה הזאת, שכסף יוצא למישהו אחר.

מר שרון אלפסי : חבר מועצה לא יהיה, אבל חבר מועצה-

גב' לימור שחק : אנחנו שואלים את היועמ"ש. אני רוצה לדעת-

מר שרון אלפסי : חבר מועצה יכול להיות חלק-

גב' לימור שחק : אנחנו שעה הולכים סחור, סחור-

מר שרון אלפסי : ולנסות להוביל.

מר מאור הרוש : לא רוצה להוביל-

גב' לימור שחק : רגע, שרון. אני רוצה לשמוע מה היועמ"ש אומר על זה, ברשותך.

עו"ד לירן ולצמן : אני אומר שבמסגרת התקנות והחוק, יש את הדברים שהם בסמכות המועצה, ויש דברים שהם לא בסמכות המועצה.

מר מאור הרוש : אמת.

עו"ד לירן ולצמן : בהתאם לזה, כל סוגיה...וכל מה שבסמכות המועצה, המליאה, סליחה, אני אחדד. בסמכות המליאה, יבוא ומובא לאישור מליאה, כל מה שנדרש לעדכן את המליאה, מובא לעדכן את המליאה-

מר מאור הרוש : לא, לא לעדכן. אתה לא הבנת אז את-

עו"ד לירן ולצמן : לא, אני הבנתי-

מר מאור הרוש : לא לעדכן, לשלוט. בחלק מזה, להיות חלק מזה.

עו"ד לירן ולצמן : אתם רוצים, זו סוגיה-

מר מאור הרוש : זה עדכון, פה זה עדכון, היום זה עדכונים.

עו"ד לירן ולצמן : זה לא רק עדכונים. גם הובאו לפה החלטות, למרות שאני פה מעט זמן, גם החלטות הובאו לפה, גם כשאני הייתי פה. אלו דברים שמובאים-

מר מאור הרוש : מזל שמתישו אנחנו צריכים גם להרים את היד.

עו"ד לירן ולצמן : לא. יש גם החלטות שמובאות. יש עדכונים, ויש החלטות. למליאה יש סמכות, אבל יש גם סמכות לגורמים המקצועיים ברשות לצורך הניהול של הרשות הזאת. לא רק הזאת, בכלל, ביחס להרבה מאוד דברים. נושאים מהותיים, בהתאם לאופיים, הם או נדרשים בעדכון, או נדרשים באישור. העדכון הוא לא רק ברגע הסופי. יש גם עדכונים לאורך הדרך. בקשר לסוגיה הספציפית הזאת, אנחנו נראה, אנחנו נבחן. ככל שזה רלוונטי, כשזה יהיה רלוונטי, אם יש איזשהו מנגנון אחר לעשות, אנחנו נראה. אני לא יודע לענות לך כרגע-

- גב' לימור שחק :** צריך לבחון את זה.
- עו"ד לירן ולצמן :** שאפשר לייצר מנגנון כזה.
- גב' לימור שחק :** אז התשובה היא לא, זה גם מה ששרון אמר לא, צריך לבחון את זה.
- עו"ד לירן ולצמן :** אני אגיד, תראי, לפני שהמועצה מעבירה כספים ממנה החוצה, הדברים מאושרים מראש במסגרת תקציב.
- מר מאור הרוש :** לא, לא, לא.
- עו"ד לירן ולצמן :** חד משמעית, כן.
- מר מאור הרוש :** לא, לא.
- גב' לימור שחק :** אולי זה צריך להיות ככה, היועמ"ש.
- מר מאור הרוש :** מה פתאום ככה-
- גב' לימור שחק :** כב' היועמ"ש, אולי זה ככה צריך להיות.
- עו"ד לירן ולצמן :** הכספים-
- מר מאור הרוש :** בסדר. 360,000,000 ש"ח אתה מתקצב מהרשות, ועוד 390,000,000 ש"ח שיושבים... אבל אני לא יכול למנוע... הקופה. מי שחותם על הוצאת הכספים, זה מנכ"ל-
- גב' לימור שחק :** מי שמורשה חתימה.
- מר מאור הרוש :** ראש רשות וגזבר. היום יש גם את החשב. עד שהחשב, עד אז, עד שזה יקרה ייצא כבר, החשב מסיים את תפקידו. אני רוצה צלע שלישית מטעם המליאה, שתהיה אחראית על אותו חשבון בנק, שכסף לא עובר הסטות מיותרות, ושלא משתמשים בתקציבים. כי אחד הדברים שהרשות הזאת אלופה, זה להשתמש בנזילות שלא שלה. עכשיו עוד פעם, היא ירשה את זה בירושה, לא מאשים אף אחד-
- גב' לימור שחק :** די, די-
- מר מאור הרוש :** זה המצב הקיים. לא, אני לא אומר. זה לא חדש. לא, לא, לא.
- גב' לימור שחק :** דברו על המועצה הזאת.

- מר מאור הרוש :** אני יודע מה אני אומר, לימור, לא, אני יודע מה אני אומר -
- גב' לימור שחק :** מאור, תדברו על המועצה הזאת.
- מר מאור הרוש :** אני יודע מה על מה אני מדבר, תאמיני לי, אני חי ברשות. מה שאני מוציא מהפה, אני יודע מה אני אומר.
- גב' לימור שחק :** בסדר, אבל די.
- מר מאור הרוש :** בקיצור, מה שאני אומר -
- גב' לימור שחק :** עוד מעט סוף קדנציה, ברוך השם כבר -
- מר מאור הרוש :** הכסף הזה, לא משנה מאילו סיבות, ומאילו דרכים, יתערבב לי עם התקציב השוטף, עם החשבון השוטף של המועצה, ולא תהיה לקיחת כספים מראש על בצ"מים, או על תקורות עתידיות שאנחנו מחשבים. אתה יודע מה הפחד הגדול שלי? כי אם אנחנו לא מסיימים את אזור התעשייה, אז לא רק שאין תקורה, אנחנו צריכים להוציא מהכיס שלנו כדי לסיים את אזור התעשייה. אז כל עוד אני לא מסיים אותו, שקל לא יכול לצאת מאיתנו.
- מר דורון שרעבי :** רגע, אבל ניצן אומר משהו מעניין. הם גם מחויבים להשלים, אם הם לא -
- מר מאור הרוש :** לא, לא מחויבים. אנחנו משלימים.
- דובר :** אל תשכח שיכול להיות שיהיה לו חוסר בתקציבים, הוא יחזור אליך. משכ"ל בסוף הוא לא כמו... הוא נותן לך לפי כמיות.
- גב' לימור שחק :** הוא מחזק את מה שאנחנו אומרים.
- (מדברים ביחד)
- מר דורון שרעבי :** הוא רק אומר לי מה הסכום.
- מר מאור הרוש :** כן.
- (מדברים ביחד)
- מר דורון שרעבי :** אז זה מה שאנחנו רוצים לעשות.

מר מאור הרוש : גם צריך להביא בעל מקצוע. משהו, מפקח עבודה, מי שמכיר, שיהיה שם כל היום. המהנדס לא יכול להיות שם. הוא בא, חוצב בסלע, הולך, לוקח את זה למגרסה, מוכר את החומר. איך אני יודע למי הוא מכר? איך אני יודע מי עוקב אחריו? איך אני יודע אם משהו מנהל את האירוע מטעמנו? מהנדס הוא כללי, הוא לא יכול להיות מפקח עבודה. הוא לא יכול לנהל-

(מדברים ביחד)

- מר שרון אלפסי :** נעשה על זה דיון בוועדת תכנון ובנייה.
- גב' לימור שחק :** זה להעביר הלאה. זה לא תכנון ובנייה-
- מר שרון אלפסי :** אני עדיין בעדכוני ראש המועצה.
- גב' לימור שחק :** אני שמחה, שרון. יש הרבה עדכונים-
- מר שרון אלפסי :** קידום מבנה קהילתי חברתי בעופרים. מי שמוביל את זה, זה דורון, כרגע-
- גב' לימור שחק :** רגע, שנייה. מה?
- מר שרון אלפסי :** אנחנו רוצים לקדם מבנה קהילתי בעופרים.
- גב' לימור שחק :** מה זה אומר?
- מר שרון אלפסי :** מבנה לציבור, לציבור היותר מבוגר, לגילאים שלנו-
- גב' לימור שחק :** חלומי של דורון מתחילת הקדנציה.
- מר שרון אלפסי :** נכון מאוד. דורון יזם-
- מר דורון שרעבי :** 35 שנה, החלום שלי.
- גב' לימור שחק :** לא, לפחות מאז שאני מכירה אותו.
- מר שרון אלפסי :** דורון יזם פרויקט, כדי לנסות-
- גב' לימור שחק :** מהמם.
- מר שרון אלפסי :** באמת לבוא ולייצר שם אירועים קצת יותר גדולים ממה שקורה היום. לנסות-
- גב' לימור שחק :** מה זה, אבל איפה זה שם?

מר שרון אלפסי : אנחנו מדברים כרגע באזור המתנ"ס. אנחנו צריכים להקצות לזה קרקע. צריך לדבר באזור המתנ"ס, בחלק העליון, איפה שהמקווה. יש שם שטח מספיק גדול, והוא מנסה להוביל את זה. הוא התבקש כרגע להכין אומדנים, ולעשות איזו תכנית בסיסית, ועל הבסיס הזה לנסות לקדם תב"ר. גדר ביטחון. בימים האחרונים, הגדר שמקיפה את בית אריה-עופרים בצד המזרחי-

מר דורון שרעבי : לא, אבל הצבעה עקרונית שאפשר להתחיל לעבוד.

מר ניסים אלקובי : על מה?

מר דורון שרעבי : מה זה על מה? אני צריך להביא הצעות מחיר.

מר שרון אלפסי : כן.

מר דורון שרעבי : צריך להתחיל בבנייה. כרגע דיברנו על משרד השיכון. יש לנו את התקציב הזה, אם אנחנו נביא את האישורים המתאימים. אז בשלב ראשון, צריך לקבל החלטת מליאה שאנחנו מתקדמים עם זה, ורק אח"כ אפשר. מה, עכשיו נעשה את זה עוד פעם באוויר?

מר שרון אלפסי : לא הבנתי, למה, אתה מקדם אותו עכשיו, אתה רץ איתו. אתה-

מר דורון שרעבי : איך אני רץ איתו, אם אין החלטת מליאה?

גב' לימור שחק : הוא צריך אישור מליאה, אתה אומר.

מר דורון שרעבי : בוודאי.

מר מאור הרוש : על מה?

מר דורון שרעבי : שאני אראה את התכנית.

מר רמי מימון : כמו שעשינו עם תאגיד המים.

מר דורון שרעבי : מה, אני אדבר באוויר? אני צריך להביא-

מר מאור הרוש : תביא איזו תכנית שאתה רוצה. השאלה, איזה תקצוב יש לך? מאיפה, על זה אנחנו מדברים.

מר רמי מימון : הוא רוצה אישור עקרוני, כמו שעשינו בתאגיד המים. שהמליאה תאשר לו להתקדם.

מר דורון שרעבי : יש הערכת מחיר כללית-

מר מאור הרוש : לא. זו החלטה. זו יציאת משק המים...שיביא תכנית. זה שטח שלך.

מר דורון שרעבי : תעשה מסודר. אבל אמרנו שאנחנו נעלה את זה כאישור עקרוני, ואח"כ אנחנו נתחיל לרוץ באופן פרטני.

גב' לימור שחק : יועמ"ש, יש עוד שאלה אליך-

מר דורון שרעבי : ממי אני מקבל אישור?

מר שרון אלפסי : קיבלת אישור לרוץ ברעיון המרכזי-

גב' לימור שחק : אתה שמע את הדיון שהיה פה?

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : אני לא יודע על סכומים, אני עכשיו אומר לך אותם-

גב' לימור שחק : אבל דורון, היועמ"ש יגיד אם הוא צריך אישור או לא. דורון, תסביר ליועמ"ש.

מר מאור הרוש : צריך להכניס את זה לדיון.

מר דורון שרעבי : זה מה שאני עושה.

עו"ד לירן ולצמן : אני אגיד בעדינות, שאני לא מכיר מרשויות אחרות, ואני לא מלווה אחת או שתיים.

גב' לימור שחק : שמה?

עו"ד לירן ולצמן : סתם, דיברתם פה על כל מיני מנגנוני פיקוח שלא תואמים את דרישות והנחיות הדין.

גב' לימור שחק : זה המצב שהגענו אליו, לצערנו.

מר מאור הרוש : לא הבנתי. יש מניעה לחבר מליאה להיות מורשה חתימה על חשבון בנק של המועצה? לא מכיר מניעה כזאת.

גב' לימור שחק : עברנו לנושא אחר.

מר מאור הרוש : לא, כי זה הדבר היחיד הרציני שדיברנו עליו כמנגנון פיקוח, אז אמרת שאתה לא מכיר. אני גם לא מכיר מניעה.

עו"ד לירן ולצמן : אם אתה רוצה, נדבר על זה. לא בטוח שפה הדיון. אתה רוצה, אני גם את אעשה את כל הבדיקות המשפטיות הרלוונטיות שצריך.

גב' לימור שחק : נשמח. עכשיו דורון שאל שאלה אחרת. דורון הולך-

מר דורון שרעבי : הרי דיברנו על זה במהלך השבוע, ודיברנו על זה כבר הרבה מאוד זמן אנחנו מדברים על הנושא הזה, שרוצים לקדם מבנה מרכז תרבות, קפה קהילתי, תקראו לו איך שאתם רוצים. בסופו של דבר, זה מקום שמיועד לגיבוש התושבים, למרכז קהילתי, שהוא בנוסף למתנ"ס שיש, מעל המתנ"ס שיש. יש הערכות מחיר.

יש לנו תקציב ישן מול חדש, ובתוך התקציב הזה של ישן מול חדש, יש מה שנקרא, גם תקציב מבני ציבור. דיברנו עם אריה הראל ממשרד השיכון, והוא העביר לנו את סכומי הכסף שנותרו שם. כרגע הסכום, קודם כל, השטח עצמו, מדובר על שטח כ-200 מ"ר. זה שטח שפונה לנוף מעל המתנ"ס, ובגבו נמצא המקווה, וגן המשחקים לצדו. הקיר יהיה קיר חסום בינו לבין המקווה, וכל הפנים יפנו לכיוון הנוף. עכשיו, יש הערכת מחיר לגבי המבנה עצמו. זה רחוב מעל.

מר שרון אלפסי : גדעון, מעל. סוף הרימון.

מר דורון שרעבי : עכשיו, מדובר על מבנה שיהיה בבנייה ירוקה, בנייה מקונסטרוקציית מתכת, אלומיניום, ויהיה מוגן מוונדליזם, כולל פרגולה.

דובר : קח בחשבון, כשאתה צמוד למקווה, בלילה זו בעיה.

מר דורון שרעבי : למה, זה קיר חסום. קיר חסום, יש שביל מאחורי הזה שפונה ישירות למקווה. כל הקטע לכיוון המקווה חסום, קיר. קיר. לא רואים מקווה. כל הפנייה היא לכיוון הנוף, לכיוון המתנ"ס, לכיוון הנוף, לצד הצפון-מערבי. לכן, החישוב פה הוא חישוב, אני אגיד לכם את הסכום. יש פה סכום כולל הריהוט של המקום, כולל מזגנים, כולל עבודות חשמל,

עבודות לפיקוח הנדסי, כולל כל התנאים שנדרשים לבניית מבנה ציבור, בסך של 1,750,000 ש"ח. עכשיו, אריה הראל ממשרד השיכון, אנחנו צריכים להגיש לו תכנית מסודרת לגבי חלקו בעניין הזה, כמה הם יכולים לתת-

מר מאור הרוש : קודם כל, כמה יש אצל אריה הראל הזה.

מר דורון שרעבי : אריה הראל, תראה, עד כמה שאני יודע, יש שם בסביבות ה- 900,000 ש"ח, אבל הוא הגיש פה איזשהו מסמך של 2,000,000 ש"ח, ככה שיכול להיות שזה 2,000,000 ש"ח שעוד לא יצאו ממנו הנגישות.

מר מאור הרוש : הנגישות.

מר דורון שרעבי : נכון? אז-

מר מאור הרוש : כמה הנגישות, 1,000,000 ש"ח, או 1,300,000 ש"ח.

מר דורון שרעבי : 1,000,000 ש"ח.

מר מאור הרוש : 1,000,000 ש"ח? אז יש 1,000,000 ש"ח.

מר דורון שרעבי : יש 1,000,000 ש"ח, ויש עוד 200,000 ש"ח שהמהנדס ביקש עבור תכנית שינויי תב"ע.

מר ניסים אלקובי : יש סדר גודל של בערך 1,000,000 ש"ח.

מר דורון שרעבי : נשאר בסדר גודל בין 800,000 ש"ח ל-1,000,000 ש"ח.

מר רמי מימון : אה, מה שאישרנו במליאה?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר רמי מימון : את ה-200,000 ש"ח. אבל זה עבור תב"עות אחרות. לא יודע אם זה-

מר דורון שרעבי : לא קשור. מה שנאשר עכשיו. מה שנשאר עכשיו-

מר ניסים אלקובי : הוא מדבר על מה... ומה נשאר.

מר דורון שרעבי : כן.

מר ניסים אלקובי : מה אמור להישאר.

מר דורון שרעבי : מה שנשאר-

- מר מאור הרוש :** למה הצורך של חדש מול ישן? מה תפקידה של חדש מול ישן?
- מר רמי מימון :** תשתיות.
- מר דורון שרעבי :** ישן מול חדש, יש בו 2 תקציבים. מבני ציבור גם, וגם ישן מול חדש. ישן מול חדש זה תשתיות, ומבנה ציבור זה מבנה ציבור. עכשיו, אריה הראל אומר, אם אנחנו נגיש בקשה מיוחדת, יש חריגות, ויש מצבים שהם יכולים לאשר גם עבור ישן מול חדש-
- מר שרון אלפסי :** קודם כל, תגיש את זה לוועדה. יעלה לוועדה, ואז תעלו את זה לוועדה.
- מר מאור הרוש :** כתוב, נשאר 800,000 ש"ח.
- מר שרון אלפסי :** בערך, כן.
- מר מאור הרוש :** כמה כסף אתה רוצה מתוך זה?
- מר דורון שרעבי :** הסכום הכולל הוא 1,750,000 ש"ח.
- מר מאור הרוש :** את זה הבנתי, אבל מתוך ה-800,000 ש"ח, כמה אתה רוצה להוציא?
- מר דורון שרעבי :** את כל ה-800,000 ש"ח. את כל מה שיש שם. כן. מה אתה רוצה. אם יש לך הוצאות של 1,750,000 ש"ח-
- מר מאור הרוש :** מחר תתפוצץ לך עכשיו, לא יודע מה, לא נשאר לך כסף, לרשות אין שקל לקנות מסטיק בזוקה במכולת-
- מר דורון שרעבי :** אבל זה ככה מתנהלים פה.
- מר מאור הרוש :** אבל למה להוציא את הכל? זה מקור התקציבי היחידי-
- מר דורון שרעבי :** הגיע למועצה עבור תקציב ישן מול חדש, ועבור מבנה ציבור, ועבור חלף היטל השבחה, כ-45,000,000 ש"ח. רגע, לא הלך. לא הלך. שכולם ישמעו. רוב הכסף הזה, 90% מהכסף הזה הלך על תשתיות, ומבנה ציבור אך ורק בבית אריה. בכסף הזה, כל הכסף הזה הגיע בזכות הבנייה בעופרים. עכשיו נותר חלק מהכסף גם הועבר לטובת המקווה, בנו את המקווה מתוך הסכום הזה, כדי להיות הוגן, וכל שאר הכסף הלך לבית אריה.

כלומר, בלי הכסף הזה, המועצה הקודמת לא הייתה יכולה לגמור פה את הקדנציה שלה בכלל, וזה מה שקרה היום. כל הכסף הזה נגמר, נגמר לפני שנכנסנו לקדנציה שלנו כבר נגמר הכסף, ואנחנו פה על אדים, מנהלים פה את כל היישוב הזה באדים. עכשיו יש פה תקציב אחד שאיתו אנחנו יכולים לבנות מבנה לטובת עופרים, אז גם זה לא?

מר מאור הרוש : לא, אין בעיה. אבל שנייה. אתה אומר, יש פה 800,000 ש"ח, במקור, התקציב היחידי שיש כסף חי למועצה. זה המקום היחידי מכל מה שיש למועצה בקרנות, שיש כסף חי במזל שלא יושב אצלנו. זאת אומרת, אני מבקש, תעבירו לי את הכסף-

מר דורון שרעבי : נכון.

מר מאור הרוש : הוא חי אצלם.

מר דורון שרעבי : נכון.

מר מאור הרוש : אבל זה מה שאני שואל. במקום היחידי שיש לך כסף, אתה רוצה למחוק אותו, לקחת את כל ה-800,000 ש"ח, לא יודע מאיפה תביא את התקציב השני, את ה-975,000 ש"ח הנוספים, אבל אני שוב שואל, מה קורה עכשיו, הזית עולים עכשיו, בונים את הכביש למטה-

מר דורון שרעבי : אתה צודק-

מר מאור הרוש : מה אתה עושה, מאיפה תביא את הכסף?

מר דורון שרעבי : אתה צודק. אני שואל פה מתחילת הקדנציה, שכל כסף שאנחנו נוגעים בו, אני שואל, מה סדר העדיפויות שלנו. מתי קבענו סדר עדיפויות.

מר מאור הרוש : אין בעיה, אז אנחנו איתך.

מר דורון שרעבי : הרי כל פעם-

מר מאור הרוש : אבל רגע, אז תחכה-

מר דורון שרעבי : לפני חודש הוצאת 1,000,000 ש"ח על נגישות-

מר מאור הרוש : שנייה. מתי אנחנו-

- מר דורון שרעבי :** שאלת את השאלה הזאת כשהוצאת 1,000,000 ש"ח על נגישות?
- מר מאור הרוש :** לא.
- מר דורון שרעבי :** אז לא.
- מר מאור הרוש :** אני שאלתי את השאלה, לא, לא נכון-
- מר דורון שרעבי :** לא שאלתם.
- מר מאור הרוש :** ושאלתי, כי הוא בתביעה אישית על זה שהמועצה ב-2015 לא קידמה-
- מר דורון שרעבי :** נכון, בגלל שהם תחת איומים, אמרתם, נוציא את הכסף.
- מר מאור הרוש :** אמרנו, לא מתים עליו, אבל לא רוצים אותו באזיקים.
- מר דורון שרעבי :** נכון, זה מה שהיה, זו ההחלטה, ויתרנו לו. אבל אחרת הוא היה נכנס לכלא. אז מישוהו שאל פה על סדר עדיפויות?
- מר מאור הרוש :** לא, אבל רגע, שנייה. מתי אמור להיכנס עוד כסף, באיזה שלב נכנס כסף לחדש מול ישן הזה? ישן מול חדש.
- מר דורון שרעבי :** הכסף הבא שייכנס בשיווקים הבאים.
- מר מאור הרוש :** שיווקים של מה?
- מר דורון שרעבי :** של 180 היחידות שנותרו באזור התעשייה החדש.
- מר מאור הרוש :** חדש מול ישן יש? באזור התעשייה.
- מר ענבר לוין :** בשיווקים.
- מר מאור הרוש :** בשיווקים של אזור התעשייה, יש הפרשות לחדש מול ישן?
- מר ענבר לוין :** אני לא יודע.
- מר שרון אלפסי :** לא, אין מבני ציבור, לא.
- מר ענבר לוין :** אני לא יודע. אין לי תשובה על מה שאני לא יודע, כי לא נדרשתי-
- מר מאור הרוש :** כי אני אמרתי חלף היטל השבחה שמעתי. לא שמעתי חדש מול ישן.

מר ענבר לוין :

כי לא נדרשתי לשאלה הזאת. אם היו שואלים, הייתי בודק. עוד פעם, אנחנו כל הזמן דיברנו על השיווקים הבאים במסגרת הסכמי גג. שם יהיה לנו ישן מול חדש.

מר מאור הרוש :

כן, זה כן, נכון.

גב' לימור שחק :

אני מחכה עדיין לתשובה על הסכם הגג.

מר ענבר לוין :

לא הסכמי הגג, יש ישן מול חדש, שיש לזה תשתיות, ומבני ציבור. לאזורי תעשייה, אני לא יודע, לא רוצה משהו שאני לא יודע, בסדר?

מר מאור הרוש :

אוקי, אז נבדוק את זה. נסתכל רגע, דורון, בוא נגיד ועכשיו באזור התעשייה בספטמבר יוצא לשיווקים, שמישהו יעשה קלקולציה של כמה אם יש חדש מול ישן בשיווקים באזור התעשייה, מה צפי גודל ההכנסה לחדש מול ישן. נגיד, אוקי, אז ייכנס 600,000 ש"ח אחרים, 500,000 ש"ח ייכנסו לצ'נטה, אז תוציא את ה-800,000 ש"ח. אבל שתהיה לנו רוזבת ביטחון לקריסה של משהו-

מר דורון שרעבי :

אבל זה משהו שאתה יכול להשתמש בו רק לשיפור תשתיות.

מר מאור הרוש :

אין בעיה. נפל לי קו ביוזב עכשיו במעלה הזית.

מר דורון שרעבי :

קו ביוזב זה לא שיפור תשתיות.

מר מאור הרוש :

למה, מה זה קו ביוזב?

מר דורון שרעבי :

לא, לא.

מר מאור הרוש :

זו תשתית.

מר שרון אלפסי :

אבל זה שיפור תשתיות.

מר מאור הרוש :

אבל אני יכול.

מר דורון שרעבי :

יש קבלן שיוצא-

מר שרון אלפסי :

אבל כסף, מאיפה הכסף?

מר דורון שרעבי :

מישן מול חדש.

מר שרון אלפסי :

ברור.

מר דורון שרעבי : הרי הוא זוכר מתוך התקציב. הרי אנחנו מביאים קבלן שנותנים לו תקציב שנתי.

מר שרון אלפסי : מאיפה התקציב הזה?

מר דורון שרעבי : התקציב הזה הוא מהתקציב השוטף, לא מישן מול חדש.

מר שרון אלפסי : ישן מול חדש-

מר דורון שרעבי : לא, זה לא מישן מול חדש.

מר שרון אלפסי : זה חידוש תשתיות, בוודאי.

מר דורון שרעבי : סליחה, זה לא מישן מול חדש, וזה גם לא יהיה מישן מול חדש.

מר שרון אלפסי : זה יהיה כל הכסף.

מר דורון שרעבי : זה ממש לא. רגע, כשהיה 44,000,000 ש"ח-

מר שרון אלפסי : לא, לא היה 44,000,000 ש"ח.

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : ואמרו, צריך להוציא 1,500,000 ש"ח פה, 1,750,000 ש"ח פה, יש פה-

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : בינתיים, בחצי השנה הזאת ייכנס כסף מאזור התעשייה, אולי יהיה גם-

מר מאור הרוש : אז אתה יכול לבדוק.

מר דורון שרעבי : אבל זה כבר עובר בתכנון ביצוע.

מר מאור הרוש : לא.

מר שרון אלפסי : טוב, בואו נעשה על זה דיון, ומקסימום נעלה את זה בישיבה הקרובה.

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : אני רוצה לקבל על זה החלטה עכשיו.

מר שרון אלפסי : רגע, דקה-

מר מאור הרוש : על מה?

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : אז בסדר. אז נגיד שעכשיו בשלב הראשון מאשרים 500,000 ש"ח להתחיל את העבודה-

מר מאור הרוש : אבל השאלה, אבל למה-

מר שרון אלפסי : מאור, זה לא שם. קודם כל, אתה חייב לקבל אישור ממשרד השיכון, ועל הבסיס הזה אנחנו צריכים להגיש קודם כל תכניות, ורעיון מרכזי למשרד השיכון. לקבל את כל הדברים, ואז להעלות את זה.

מר דורון שרעבי : נכון, לא, לא. אנחנו צריכים, איך אתה תגיש תכניות? קודם כל, אני צריך לקבל הצבעה. בהצבעה הזאת תגיד, עכשיו, כמו-

גב' לימור שחק : דורון, יש לי שאלה-

מר דורון שרעבי : רגע, רגע, רגע. שלב ראשון, מקבלים החלטת מליאה, שאתה בא ואומר, אני מוכן ל-500,000 ש"ח, שייכנס. השלב הבא, ואז נוציא עוד. סבבה, זה יהיה עוד חצי שנה? סבבה. את החלק היחסי של ישן מול חדש. אנחנו צריכים להביא עוד כסף אולי ממשרדי ממשלה אחרים בנוסף, עוד תב"רים, עוד מהסכם גג, או מאזור תעשייה או ממפעל הפיס. יש עוד עבודה לעשות פה. אבל את השלב הראשון, את ההצבעה הראשונית אנחנו צריכים לעשות פה עכשיו-

גב' לימור שחק : אבל דורון, יש לי שאלה-

מר דורון שרעבי : ורק אח"כ. לא, הצבעה לצאת לדרך. אני צריך לדעת שהדבר הזה סוגר מבחינתי. שיש החלטה לעשות את זה, לבצע את זה-

מר מאור הרוש : אבל יש כבר החלטה לעשות את זה.

מר דורון שרעבי : אין החלטה כזאת.

מר מאור הרוש : יש החלטה כי יש מקור תקציבי-

מר דורון שרעבי : לא, אתה לא יכול. אין לך כרגע מקור תקציבי, כמו שאין לך מקור תקציבי לעשות כל דבר פה ביישוב. יש שלבים. להקים את המבנה יעלה לי 800,000 ש"ח-

גב' לימור שחק : אז דורון, רגע, אני רוצה לשאול שאלה. עצרו רגע. דורון, שנייה, רגע-

מר דורון שרעבי : כן. כולל בטון, כולל מהנדס, כולל-

גב' לימור שחק : דורון, שנייה, באמת שאלה. אני רואה שזה בזה, אבל אני באמת שואלת שאלה. למה צריך להקים מבנה חדש, כשיש את מתנ"ס עופרים, ואפשר לעשות שם את הפעילות?

מר דורון שרעבי : כי זו פעילות אחרת לגמרי.

גב' לימור שחק : מה?

מר דורון שרעבי : זו פעילות שמרכזת סביבה כל ערב-

מר מאור הרוש : כמו פיטוסי פה למעלה.

מר דורון שרעבי : מעין מקום תרבותי כזה גם להרצאות, גם למפגשים, גם למעין בית קפה כזה. באים, שותים קפה, שותים בירה. זה מקום-

גב' לימור שחק : מהמס. אגב, זה מהמס.

מר דורון שרעבי : למבוגרים, ל-30 פלוס-

גב' לימור שחק : רגע, הוא עונה לי, שנייה, אבל שרון.

מר שרון אלפסי : אבל אתה לא צריך לקבל החלטה, אין לך מקור תקציבי.

מר דורון שרעבי : אני רוצה לקבל על זה החלטה. יש מקור תקציבי. אבל דיברנו עם אריה הראל. יש מקור תקציבי.

מר שרון אלפסי : אין לך מקור תקציבי עד שלא מקבל אישור. אין לך מקור תקציבי עד שאין אישור. תקבל אישור, אנחנו איתך בזה.

גב' לימור שחק : אתה יודע כמה יש שאלות יש לי עוד?

מר דורון שרעבי : איך אני יכול להתקדם? איך אני יכול עכשיו ללכת לבעלי מקצוע-

מר שרון אלפסי : אתה לא יכול ללכת לבעלי מקצוע. אתה לא יכול.

מר דורון שרעבי : כרגע יש לי תקציב. יש תקציב 800,000 ש"ח. אם המבנה יעלה לי 600,000 ש"ח, אני צריך 600,000 ש"ח.

מר מאור הרוש : אז תביא אישור עקרוני מאריה הראל.

- מר דורון שרעבי :** יש כבר אישור, כי קיבלנו אותו. כן, הוא אמר לנו -
- מר מאור הרוש :** תגיש לו מסמך מסוים.
- מר דורון שרעבי :** תגיש מסמך -
- מר שרון אלפסי :** להעלות את זה -
- מר דורון שרעבי :** לחריגות.
- מר מאור הרוש :** אז תגיש את המסמך לוועדה, תראה שיש לך אישור עקרוני... אם עתיד להיכנס לחדש מול ישן לאזור התעשייה, ואז תוכל להגיד, אוקי, אמור להיכנס לי עוד 500,000 ש"ח, אני יכול לקחת את ה-800,000 ש"ח, כי בכסף -
- מר דורון שרעבי :** אבל אנחנו כדי להזיז דברים -
- מר שרון אלפסי :** בואו נעשה פגישה, נקבע פגישה מהירה.
- מר דורון שרעבי :** צריך לקבל החלטת מליאה -
- מר שרון אלפסי :** אני אקבע פגישה מהירה -
- מר דורון שרעבי :** על הדבר הזה -
- גב' לימור שחק :** איזו פגישה, שרון? כמו הפגישה -
- מר דורון שרעבי :** אתה עוד הפעם עם -
- גב' לימור שחק :** של תכנית ההתייעלות.
- מר דורון שרעבי :** מאור, זה יימרח -
- גב' לימור שחק :** ברור שזה יימרח.
- מר דורון שרעבי :** וזה לא יקרה גם עד סוף הקדנציה.
- מר שרון אלפסי :** חבר'ה, די -
- מר דורון שרעבי :** אתה יודע כמה דברים צריכים פה כסף?
- מר שרון אלפסי :** די, דורון. אנחנו נעשה על זה דיון בנפרד. אני אקבע, ונעלה את זה לישיבה הבאה.
- גב' לימור שחק :** זה ברור שזה יימרח.
- מר שרון אלפסי :** ניסים -

- מר מאור הרוש :** רגע, אבל עדכונים. אמרת לי תאגיד מים, אמרת שתדבר עליו.
- גב' לימור שחק :** הוא צודק. הוא כועס, הוא צודק. כי הכל מורחים. מתי יהיה דיון פה, עוד 100 שנה?
- מר שרון אלפסי :** לא מורחים כלום. כרגע צריך-
- גב' לימור שחק :** אני רוצה-
- מר דורון שרעבי :** אין החלטה. החליטו לא להחליט.
- גב' לימור שחק :** אני רוצה עוד שאלות.
- מר דורון שרעבי :** תמשיכו לא להצביע. אתה בדיוק על מה אני מדבר. אנחנו מדברים על זה כבר חודשיים. אני כבר שמעתי את זה 20 שנה, נמאס לי מזה.
- מר מאור הרוש :** אבל...דיברנו על זה.
- גב' לימור שחק :** אל תיקח את זה עליך, מאור.
- מר שרון אלפסי :** בסדר-
- גב' לימור שחק :** מה בסדר, מה אתה משתיק אותי?
- מר שרון אלפסי :** אני ממשיך את הדיון. אני משתיק אותך, כי אני ממשיך את הדיון. אתם כבר שעתיים רבים אחרי הסיפור הזה.
- גב' לימור שחק :** אל תשתיק אותי לעולם.
- מר שרון אלפסי :** גדר ביטחון. כרגע, הגדר המזרחית נסגרה. אנחנו עובדים כרגע על שאר המרכיבים. בהם אינדיקציה ומצלמות. תאגיד מים, אריאל לא מצליחים להתקדם על תאגיד המים. נפגשנו 6 ראשי רשויות לפני שבועיים, והחלטנו ללכת לתאגוד עצמאי. מה שהיה, האופציה השנייה. דיברנו גם עם רשות המים ורשות התאגידים-
- מר רמי מימון :** מי...
- מר שרון אלפסי :** הרשויות אורנית, אלקנה, עמנואל, אלפי מנשה, שער שומרון ואנחנו.
- מר מאור הרוש :** אני חייב להגיד על זה משהו.

מר שרון אלפסי : בסדר גמור, אין בעיה. ללכת על תאגוד עצמאי-

גב' לימור שחק : יש לי שאלה משהו גם על המים.

מר שרון אלפסי : כרגע מול תאגיד המים, מול רשות התאגידים שבוע שעבר נפגשנו. הם אומרים שאפשר לקדם את זה בחודשיים. זה הרבה יותר מהר מאריאל. אריאל לא יכולים לקבל שם כרגע החלטה, הם לא מצליחים להתקדם, למרות שאנחנו אמרנו שמי שיגיע ראשון, אנחנו נתקדם איתו. אז כרגע אנחנו מתקדמים עם הסיפור הזה, ואנחנו נעדכן בכל הפרטים. זה לגבי זה. מה השאלה?

מר מאור הרוש : אני חייב לומר, זו לא שאלה, זו הערה. אני חייב להגיד, שחבל מאוד שרק עכשיו נזכרנו לעשות את הדבר הזה. משהו שדיברנו עליו כבר מדצמבר וינואר. לא לחכות לאריאל, ולעבוד ב-2 אפיקים, שהראשונה שתקבל, ולחצתי אתכם על הדבר הזה. נקבעה פגיעה לעכשיו, לאוגוסט. אנחנו אם נצליח, ובע"ה נהיה בשנה הבאה בתאגיד.

זו שנה שלא עמדנו בתכנית ההתייעלות ב-2,000,000 ש"ח, אז זו שנה שיכולנו לחסוך אולי 1,000,000 ש"ח, כי אולי כבר ביוני היינו עם תאגיד. זו אבן נגף, האירוע הזה לא נוהל לחלוטין עם ציפיות כל כך גדולות מאריאל, שכבר מפברואר ידענו שיש לנו מקלות בגלגלים. היינו צריכים לנוע משם במקביל לעוד אירוע, ועכשיו אנחנו סתם. בתכנית ההתייעלות, כשנגיע לישיבה הבאה לאבני הדרך, זה אחד האירועים הקשים ביותר שעברנו-

גב' לימור שחק : לא, אני מחכה לישיבה של אבני הדרך של תכנית ההתייעלות. הובטחה לי שתהיה.

מר ניסים אלקובי : אני אענה. רשות התאגידים לא אישרה לך שום דבר מלבד הצטרפות לאריאל, עד לפני חודש, וגם זה בתנאי, גם היום, עם התניה, עם מספר מינימלי של תושבים שיהיו לקוחות.

מר מאור הרוש : ניסים, כמה חודשים אני מבקש ממך לקבוע את הפגישה הזאת?

מר שרון אלפסי : לא, היא לא-

מר מאור הרוש : כמה חודשים אני מבקש ממך לקבוע את הפגישה הזאת עם רשות המים? אמרת לי, לא צריך לבדוק, לא, רגע, שרון אומר, לא עם אריאל. רצינו. 8 חודשים לקבוע עם רשות המים? מי הם בכלל? 8 חודשים. 8 חודשים.

מר ניסים אלקובי : אני אגיד לך מי הם-

מר מאור הרוש : אוי ואבוי אם אתה או הוא לא יכולים לקבוע ב-8 חודשים פגישה עם רשות המים, אז המצב עוד יותר גרוע. המצב של הרשות הוא וואו, כאילו לא סופרים אותנו.

מר ניסים אלקובי : קודם כל, אני מכיר את המצב-

מר מאור הרוש : לא, לא ברמת הכסף. ברמת היכולות-

מר ניסים אלקובי : של מה? שמותר לרשות התאגידים, עזוב את התהליך של ההחלפה שם של ראש הרשות-

מר מאור הרוש : על זה אני מדבר. הם 5 חודשים שהלכו חאוה. חאוה, 5 חודשים שחיכינו לאריאל. כשהיינו-

מר ניסים אלקובי : לא על אריאל, לא אריאל. אני מדבר על רשות התאגידים. אריאל, התהליך שלה...המשכנו הלאה. במקביל, עבדנו מול רשות התאגידים, עד שהצלחנו להגיע לפגישה שם. מה לעשות, זה מבחינתם עניין אותם פגישה, ברגע שהם החליטו שהם רוצים לאפשר התאגדות נוספת. אופציה. עדיין-

מר מאור הרוש : אבל הם אומרים לך-

מר ניסים אלקובי : מי?

מר מאור הרוש : כן, אמר פה.

מר ניסים אלקובי : לא.

מר מאור הרוש : אני ראיתי את הפרוטוקול...כל הישיבה הזאת.

מר ניסים אלקובי : אתה לא יכול עצמאית. אין לך 35,000 לקוחות.

מר מאור הרוש : מסכים איתך.

מר ניסים אלקובי : אז מה?

מר מאור הרוש : לא, לא, לא, לא. קודם כל-

מר ניסים אלקובי : אתה לא יכול להתאגד כשאין לך-

מר מאור הרוש : ניסים, יגאל הסביר בפירוש ואמר, אריאל מלכתחילה לא מתלהבת לקבל אתכם-

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר מאור הרוש : היא לא רוצה-

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר מאור הרוש : יש לכם עדיין את האפשרות, כל הרשויות להתאגד ארבעתכן, כמו שמעלה אודמים ופסגת זאב-

מר ניסים אלקובי : לא מספיק 4.

מר מאור הרוש : למה לא?

מר ניסים אלקובי : כי לא מספיק.

מר מאור הרוש : איך? מישהו ספר את זה?

מר ניסים אלקובי : כן, כן. רשות התאגידים ספרה את זה, אמרה, גם היום היא אומרת. התנאי הוא, חובה אלפי מנשה בפנים. לא-

מר מאור הרוש : אבל מלכתחילה הייתה בפנים.

מר ניסים אלקובי : לא...

מר מאור הרוש : לא, אני מדבר איתך עוד כשיגאל ישב פה, פעם ראשונה.

מר ניסים אלקובי : ...כמה שהוא רוצה.

מר מאור הרוש : הוא בא והציע לנו את זה. הוא הרים לכם את זה להנחתה. לכולנו להנחתה.

מר ניסים אלקובי : ההחלטה הייתה, שכולם מנסים להתחבר לאריאל, וכשירדו מזה האחרים, אמרנו, ממשיכים עם זה. גם אלפי מנשה וגם אנחנו. אלפי מנשה על הדרך כבר רוצים לרדת, גם מההתאגדות, ורשות התאגידים אומרת לא. יש מינימום, מינימום של לקוחות שעליהם אנחנו מנסים לנהל הקמה ונדחף אתכם. לא יקרה, גם זה לא יהיה.

מר שרון אלפסי : אנחנו צריכים את כל 6 הרשויות-

מר ניסים אלקובי : אחת שנופלת, אין לך הכל.

מר שרון אלפסי : כן, יש החלטה אבל להתאגד.

מר ניסים אלקובי : נכון. אז בוא אני אגיד לך. אני שאלתי את עמרי, את ראש הרשות. אמרתי לו, את עמרי ורדי. אמרתי לו, ואיפה אתה יכול לבוא ולכפות עליהם? הוא אומר לי, אני לא יכול. אמר את זה בעברית פשוטה.

מר שרון אלפסי : ראינו, היינו שם-

מר מאור הרוש : לא. הוא הולך לאלוף, האלוף יכול.

מר ניסים אלקובי : ...לא יכול לכפות-

מר רמי מימון : אז אני שואל ברמה העקרונית. זאת אומרת, שאנחנו תקועים עכשיו-

מר שרון אלפסי : אין חובת תאגוד ביו"ש.

מר רמי מימון : רגע, שרון. אני שואל עכשיו. איך אנחנו לא חוזרים על אותה טעות עוד הפעם. אם אנחנו הולכים בתהליך הזה, אנחנו יכולים להתמסמס איתו עכשיו כמה חודשים, ורשות אחת נופלת, שזה לא-

מר ניסים אלקובי : לא. הוא הגדיר זמן. הוא הגדיר זמן.

מר רמי מימון : שיהיה לכמה זמן?

מר ניסים אלקובי : עד סוף ספטמבר, בעיקרון.

מר רמי מימון : ומה קורה אם לא?

מר ניסים אלקובי : אז לא.

מר שרון אלפסי : אין תאגיד.

מר רמי מימון : ומה אנחנו במצב-

מר שרון אלפסי : מנהלים את משק המים.

גב' לימור שחק : אני רציתי לדעת מה הפחת, אפשר לדעת מה הפחת של המים פה ביישוב, בתקופה האחרונה?

מר שרון אלפסי : אנחנו רצים על הדברים האלה-

גב' לימור שחק : רגע, שנייה.

מר ענבר לוין : כ-40%.

מר רמי מימון : עלינו עוד פעם ל-40%?

מר ענבר לוין : 36%.

גב' לימור שחק : אתה יכול להגיד לי רגע במספרים, לא באחוזים. לא, זה יותר. אני שמעתי-

מר מאור הרוש : לא, לא, לא. אין פחת במספרים. את יכולה להגיד מה הגירעון התקציבי של משק המים.

גב' לימור שחק : זה בדיוק מה שאני שואלת, מאור.

מר ענבר לוין : זה נגזרת, עוד פעם, גירעון-

מר מאור הרוש : יש הרבה שלכות.

מר ענבר לוין : זו נגזרת של עובד-

מר ניסים אלקובי : פיצוצים, תיקונים.

גב' לימור שחק : אני מבינה הכל. אפשר לדעת מספרים?

מר מאור הרוש : בערך, כמה היה שנה שעברה?

גב' לימור שחק : אני שואלת, לא, זה יותר משנה שעברה.

מר ענבר לוין : לא, לא, סליחה-

גב' לימור שחק : זה מה שהבנתי.

מר ענבר לוין : אני יכול לתת לך תשובה עוד דקה על 2025.

גב' לימור שחק : אשמח.

מר ענבר לוין : עוד דקה.

מר שרון אלפסי : אז תעדכן.

מר מאור הרוש : מה היינו בשנה שעברה? הפחת עצמו-

מר ענבר לוין : לא פחת.

גב' לימור שחק : בכסף, בכסף.

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : הוא אומר לך שהוא יכול. אני יודעת את המספר. תכף אני רוצה לשמוע.

מר רמי מימון : הוא אמר לך 2025. 2026 הוא לא יודע.

גב' לימור שחק : אני רוצה את 2025.

מר מאור הרוש : לא, שאלה אחרונה-

גב' לימור שחק : 2025. לא, גם לי יש שאלות, מה זו אחרונה.

מר שרון אלפסי : מדברים באופן כללי. ב-16 לחודש נפתחת קייטנה, נגעת בזה?

מר מאור הרוש : לא.

מר שרון אלפסי : כן, נגעת בזה. גם צוריאל נגע בזה.

גב' לימור שחק : כן, צוריאל נגע בזה. אני התעמקתי, אבל-

מר שרון אלפסי : ב-16 לחודש נפתחת קייטנת צמיד, ב-2 מחזורים.

גב' לימור שחק : אבל לשבועיים.

מר מאור הרוש : תמיד זה ככה.

גב' לימור שחק : כן, לא, אבל מה עם הפעילות של מועדון הנוער, של מועדון הצמיד?

מר שרון אלפסי : כרגע זה בבדיקה של שני, ואני אעדכן אתכם אפילו בווטסאפ. שני כרגע בודקת את זה. אני נתתי יעד.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : וביקשתי מהם לפתוח את הצמיד, ואמרתי-

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : על מה אתם מדברים, מאור?

מר מאור הרוש : סיימנו את כל ההליך, קיבלה כסף מקרן שלם, אישרו לה את זה?

מר ניסים אלקובי : עוד לא קיבלה כסף, אבל-

מר מאור הרוש : אבל אישרו לה את ההליך?

מר ניסים אלקובי : ...את התהליך...

גב' לימור שחק : רגע, שנייה, עצרו שנייה. איפה קייטנת צמיד פורסמה?

מר שרון אלפסי : במועדון הצמיד, בעופרים.

גב' לימור שחק : לא, לא. אני יודעת איפה. אני גם קצת עבדתי שם מעט. איפה זה פורסם? יש פה הורים, פה יושבת אימא שאני אפילו לא מכירה אבל, שיש לה ילד צמיד, והיא לא יודעת מהקייטנה הזאת.

מר שרון אלפסי : אז קודם כל אני אוודא למה אתם לא יודעים-
(מדברים ביחד)

קהל : ...זכאי לקלינאי תקשורת?

מר שרון אלפסי : חבר'ה, זה לא הדיון, אני מתנצל.

גב' לימור שחק : רגע, אבל איפה זה פורסם? איפה זה פורסם?

מר ניסים אלקובי : מול הרווחה.

גב' לימור שחק : מה זה מול הרווחה? לשאול מול הרווחה? אתם כנציגי המועצה הבכירים לא יודעים להגיד אם זה פורסם, או לא?

מר ניסים אלקובי : היא מפרסמת את זה בקבוצות ישירות מול המשפחות.

מר שרון אלפסי : זה לא בפייסבוק.

גב' לימור שחק : אוקי, אז צריך לבדוק, ניסים, בבקשה, כי כנראה זה לא פורסם לכולם, בסדר? צריך לבדוק את זה, בבקשה.

מר שרון אלפסי : הבנתי, זה ייבדק.

גב' לימור שחק : אני אומרת, כנראה-

מר שרון אלפסי : זה לא יוצא בפייסבוק.

גב' לימור שחק : ניסים, תקשיב למה אני אומרת. כנראה-

מר מאור הרוש : מה זאת אומרת, אבל בסוף אתה רוצה-

גב' לימור שחק : אתם לא מקשיבים.

מר מאור הרוש : רגע. יש לך הורים שהם בארון בקטע הזה.

גב' לימור שחק : בדיוק.

מר מאור הרוש : אתה לא יכול להגיד -

גב' לימור שחק : אבל מעבר לזה, גם ההורים שהם לא בארון -

מר שרון אלפסי : חבר'ה, די. ניצן.

גב' לימור שחק : כנראה שזה לא פורסם לכולם. מה הדרכים לפרסם את זה, מה הרגישות של צמיד. אני בטוחה שיש. אני מבקשת שתבדקו את זה, זה הכל.

מר שרון אלפסי : אני בדוק, בסדר גמור.

גב' לימור שחק : אני רוצה, אפשר לשאול שאלות, או עוד לא? או שסיימת את העדכונים?

מר שרון אלפסי : סיימתי את העדכונים.

גב' לימור שחק : אוקי, אז יש לי כמה שאלות. שרון, אמרת לי בסוף -

מר שרון אלפסי : אז תשאירי את זה לסוף.

גב' לימור שחק : מה זה לסוף?

מר שרון אלפסי : תשאירי את זה לסוף הדיון. אני רוצה להעלות את זה להצבה, ואני אתן לך לשאול שאלות.

גב' לימור שחק : לא, כי אני שאלתי על העניין הזה של התפילה, ואתה אמר לי אח"כ.

מר שרון אלפסי : אז אני עכשיו מדבר על זה. זה עולה לדיון. זה חלק מהדיון על הקרקעות. טוב, ניסים.

4. חוק עזר סלילה ותיעול – הארכת תוקף.

מר ניסים אלקובי : סעיף 4, חוק עזר סלילה ותיעול -

גב' לימור שחק : אה, רגע. מצביעים עכשיו, וממשיכים? יש לי שאלות.

מר שרון אלפסי : כן, כן.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר ניסים אלקובי : חוק עזר סלילה ותיעול, הארכת תוקף. התוקף שלו פג בסוף אוגוסט 2025. אנחנו מחויבים להאריך אותו.

מר שרון אלפסי : קיבלתם חומרים. מי בעד?

מר מאור הרוש : זהו, מי בעד?

מר שרון אלפסי : כן. כן.

מר מאור הרוש : אני לא בעד בכלל, אבל אני חייב להגיד פה משהו שלמען הפרוטוקול. החוק הזה עלה ב-2024, באוגוסט 2024 להארכה, ע"י חברי המליאה.

מר ניסים אלקובי : נכון, ב-6.8.

מר מאור הרוש : ב-6.8.

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : רשמה תמי נסה, עפ"י סמכותי, מאשרת את המשך הגבייה עד ה-31.8.2025. יודגש כי באחריות המועצה לפעול במידי לעדכון התחשיב, ולאישור חוק עזר מעודכן. את זה היא רשמה על שניהם, גם על תיעול, וגם על סלילה. בשנה שעברה, 26.8.2025, בישיבת המליאה מס' 21, הנושא הזה עלה כחלק ממספר חוקי עזר.

מר ניסים אלקובי : חוקי עזר, נכון.

מר מאור הרוש : וגם שם, מול העיניים שלי רשמתי את זה, שאנחנו רוצים תחשיב חדש. בהחלטה, ההחלטה ברוב קולות דחתה את הארכת התוקף, ואמרנו, תביאו תחשיב, נעשה. עכשיו, זה לא התחשיב מ-2025 ל-2025. זה תחשיב שמ-2024 עדיין לא התקיים. מה השתנה הלילה הזה מכל הלילות? למה עכשיו אני אעלה אותו?

מר שרון אלפסי : ענבר-

מר מאור הרוש : אם ביקשנו כבר החלטה, ויצאה החלטה, דחינו את ההעלאה הזאת. אמרנו, קודם כל תביאו תעריף חדש. לא הבאתם. דיברנו על זה גם לפני איזה 2 מליאות, 3 מליאות, דיברנו על

החוק הזה עוד פעם ככה באהלן, אהלן. לא כנושא. אמרתי, אמרנו, תביא תעריף, נתקדם. לא הבאתם תעריף אפילו, ועוד פעם אתם אומרים, בואו נאריך תוקף. החוק לא בתוקף שנה, עכשיו אני אאריך אותו קדימה? איפה הייתם שנתיים? שנתיים.

מר ניסים אלקובי : איפה היינו, איפה היינו. היית שותף לזה.

מר מאור הרוש : למה, לזה, לתעריף?

מר ניסים אלקובי : להכל, כולל דחייה של חוקי העזר, כולל ההתחייבות בתכנית ההתייעלות.

מר מאור הרוש : אתה יודע למה התחייבתי. היית אמור להביא תחשיב. לא, לא, לא, ניסים... את הפוליטיקה עם הדבר הזה.

מר ניסים אלקובי : סליחה?

מר מאור הרוש : לעלות אגרת ביוב, ולעלות חוק עזר סלילה ותיעול, שבועיים אחרי שביקשתי שיציגו לי את אבני הדרך, איפה אנחנו עומדים בתכנית ההתייעלות לסוף השנה, אז רגע, רגע, לא אישרנו עדיין את חוקי העזר. אבל רגע, מי אמר את הדברים? ...

מר שרון אלפסי : אתה ביקשת להעלות, אפשר להעלות את חוק עזר תיעול וסלילה.

מר מאור הרוש : לא, לא. גם בחדר שלך, לא, אמרתי לך לא.

מר שרון אלפסי : אמרתי תיעול וסלילה, לא נכון.

מר מאור הרוש : אמרתי לך בהתחלה כן, ואז חזרתי לך ואמרתי לך שאני, מאור, אמרתי שאני רוצה תחשיב חדש, ואני לא אגיד עכשיו משהו אחר. ביקשתי תחשיב-

מר שרון אלפסי : ...אנחנו לא גובים אותו. אין לו שום משמעות. תאריך אותו.

מר מאור הרוש : כן, אבל מה הבעיה? נכון, אבל אח"כ אמרתי לך שבגלל...הדרישה שלי הייתה-

מר שרון אלפסי : אין לו שום משמעות, כי אתה לא גובה אותו. ישבנו, דיברנו על זה.

מר מאור הרוש : אבל איפה הבעיה?

מר שרון אלפסי : אין עם זה בעיה-

מר מאור הרוש : לא, אני אגיד לך איפה הבעיה. כשגם המהנדס שלך מפחיד, כי כשהמהנדס שלך אומר, אותי לא מעניין שהחוק לא בתוקף, ואני אגבה אותו רטרו על שצ"פ לדוגמה-

מר ניסים אלקובי : שלנו, שלנו.

מר מאור הרוש : על שצ"פ-

מר ניסים אלקובי : אין פה שלך.

מר מאור הרוש : אני לא הייתי בבחירת-

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : אבל בסדר, אני אומר, אני חושב שחוק עזר סלילה ותיעול, מישוהו היה על הדברים, יצא פרוטוקול, ביקשנו תחשיב, היית אתה הגזבר בזמנו באותה ישיבה, באוגוסט שנה שעברה, שגם הערתי על זה ששנה קודמת בכלל היה אמור להתבצע תחשיב, שלא התבצע. דרך אגב, זו דרישה של תמי נסה, זו לא דרישה שלנו. חד משמעית. שנתיים לא הוגש תחשיב עדיין. אני לא יודע על מה אני רוצה לגבות. למה אני צריך לגבות?

מר שרון אלפסי : אתה לא גובה אותו, כי אתה לא-

מר מאור הרוש : אתה יודע, אם אני לא גובה אותו, למה אני צריך לאשר אותו?

מר שרון אלפסי : כי אתה צריך לתקף אותו. אתה לא צריך לאשר אותו.

מר מאור הרוש : למה?

מר שרון אלפסי : תדבר, ענבר.

מר מאור הרוש : אם אני לא גובה אותו, אז למה-

מר ענבר לוין : אם תיתן לי, אני אענה בשמחה, בסדר? אחד, רשות מקומית חייבת שיהיו חוקי עזר בכל הנושאים, כולל סלילה, תיעול, אגרת ביוב והכל. זה חלק מהכללים, כי אלה גם הכללים, וגם כדי לשמור על תקציב שלה בתקציב השוטף, אפרופו אגרת ביוב.

מר מאור הרוש :

לא, זו לא אגרת ביוב.

מר ענבר לוין :

אמרתי אפרופו. בבקשה, תן לי, אני משתדל. אחד. שתיים, למועצה אין כרגע חוק עזר בתוקף, זה לא תקין. שלוש, אנחנו התווכחנו על זה בעבר. המועצה אמורה, היא כן צריכה להכין תחשיב חדש, שהוא גם יהיה בו גם תשתיות על. דיברנו על זה בעבר. התחשיב לפי דעתי, הקודם, לא נעשה נכון. ללא שום קשר, כרשות מסודרת, אם תיתן הנחיה להתחיל להכין תחשיב, זה מורכב. צריך לקבל עלויות, כמה עלה כאן, כמה בוצע בעבר. זה פרויקט.

צריך לעשות את זה, ללא שום קשר, ונכון ראוי לאשר כרגע תוקף של חוק עזר. במקביל, אל תדאג, הממונה לא אוטומטית תאשר את הזה. צריך להבטיח לה, שלום, ממונה. אנחנו אולי לא היינו בסדר, פספסנו, אבל אנחנו מבקשים לקבל תוקף לחוק העזר, ובמקביל, אם היא תסכים, והיא יחלצו עליה הרבה, אז היא תגיד, אוקי, נקציב לכם 3, 4, 5, 6 חודשים, ועד אז תעשו תחשיבים. עוד פעם, תלוי אם יש לנו-

מר מאור הרוש :

יש תמורה כלכלית-

מר ענבר לוין :

תן לי-

מר מאור הרוש :

בתכנית ההתייעלות יש תמורה כלכלית להלוואה? לא, להלוואה. תמורה כלכלית לתקציב-

מר ענבר לוין :

על התקציב-

מר מאור הרוש :

לא, נכון?

מר ענבר לוין :

אבל אנחנו חלוקים-

מר מאור הרוש :

אין. אז על מה אתה לוקח הלוואה, 100,000 ש"ח ו-200,000 ש"ח, נכון?

מר ענבר לוין :

סליחה, אנחנו גם חלוקים על משהו שאתה לא מזכיר כאן, שאני אומר שאני צריך לגבות גם על תוספות בנייה. ככה אני אמרתי, אני לא מתבייש.

מר מאור הרוש :

זה לא יעבור.

מר ענבר לוין :

לא, אתה רוצה שאני אגיד מה אני חושב.

מר מאור הרוש :

לא, כי אתה מבין, כי הפרשנות של החוק... היא שמיים וארץ. כי החוק מדבר, אם תקרא את החוק, חוק עזר עירוני, תוספת תיעול וסלילה, אתה תראה שמחויבת הוכחת התיעול והוכחת הסלילה. אם הרשות לא מפרסמת ברשומות, ובשנה הקרובה מה היא הולכת לתעל, ומה היא הולכת לסלול, הרשות, אסור לה לגבות. מתי מותר לה לגבות, סעיף 3, בנייה חריגה. רק בנייה חריגה מותר לך לגבות באופן ישיר, בלי שום קשר אם תיעלת או סללת.

מר ענבר לוין :

עוד פעם אחרונה. עכשיו, מאחר-

מר מאור הרוש :

אז עכשיו אתה רוצה שאני אתן לך להעביר את החוק הזה, ואני אתן לך להיכנס לכיס של התושבים על כלום? כי אתה מאמין שצריך לגבות. כי אתה מאמין שצריך לגבות.

מר ענבר לוין :

סליחה, סליחה. אני חושב, עם כל הכבוד, זה לא דיון לכאן. אם אתה חושב, או אני חושב-

גב' לימור שחק :

תמיד זה לא דיון לכאן, ענבר. תמיד זה לא דיון לכאן.

מר ענבר לוין :

סליחה, תביא את היועמ"ש שמטפל בזה-

מר מאור הרוש :

הנה היועמ"ש-

מר ענבר לוין :

לא בשליפה.

מר מאור הרוש :

כל זה עלה מול עמרי בישיבה באוגוסט 2025.

גב' לימור שחק :

אבל הפתרון שלכם להגיד כל דבר, זה לא דיון לכאן-

מר ענבר לוין :

לא, זה לא עכשיו. אין לי עכשיו לזרוק את התשובה.

גב' לימור שחק :

אבל הפתרון של להגיד כל דבר, זה לא דיון לכאן, זה לפעם אחרת, הוא-

מר ענבר לוין :

סליחה, מחר בערב נעשה דיון. נקרא לעמרי, שזו המומחיות שלו. אתה אומר לי עכשיו, אני לא יודע. אני באתי לכאן למשהו טכני. טכני לחלוטין. טכני לחלוטין.

גב' לימור שחק :

היועמ"ש, אני העליתי-

מר שרון אלפסי : תתייחס, עמרי-

גב' לימור שחק : רגע. היועמ"ש, אני העליתי שאילתות לפני-

מר שרון אלפסי : בסדר, זה לא רלוונטי עכשיו.

גב' לימור שחק : לא, לא. זה כן רלוונטי.

מר שרון אלפסי : זה לא רלוונטי.

גב' לימור שחק : זה כן רלוונטי.

מר שרון אלפסי : קיבלת תשובה, בהתאם לחוק. לימור, אני מבקש, זה לא קשור לדיון. זה כלפי. אין בעיה, אז תוציאי על זה שאילתא ליועמ"ש-

גב' לימור שחק : זה לא כלפיך. שרון, אתה יכול להמשיך לזלזל, ואני אגיד, השאילתות לא נענות, לא נענות.

מר שרון אלפסי : לימור-

גב' לימור שחק : מה, שרון? מה, לא נעים לשמוע את האמת? מה קרה? כל פעם שאומרים לך את האמת, אתה זה. שאלתי שאילתות במייל, כל למשרדי הממשלה הרלוונטיים. מסתבר שהמייל שלך, זו טעות, ולכן אני אומרת, אתה לא קיבלת. ראיתי שהמייל הוא עם טעות, אני אראה. המבקר קיבל, כולכם קיבלתם, ולא נענית. לא נענית. אתמול בערב-

מר שרון אלפסי : פנית אליי, ואני לא-

גב' לימור שחק : כשהזכרתי שוב. שרון, גם אם לא נעים לשמוע-

מר שרון אלפסי : בסדר גמור. טוב, אני מבקש לעצור פה את הדיון. לימור, אני מבקש לעצור פה את הדיון-

גב' לימור שחק : אז גם להגיד לנו לשאול שאילתות, זה לא רלוונטי.

עו"ד לירן ולצמן : זה כן רלוונטי.

גב' לימור שחק : אבל עובדה שאנחנו לא נענים לזה. משרד המשפטים ענה לי, מבקר פניות הציבור ענה לי, אבל אתם לא.

עו"ד לירן ולצמן : כמו שגם את אמרת, אני לא קיבלתי את זה-

- גב' לימור שחק :** אתה לא קיבלת, מודה. זו טעות במייל.
- עו"ד לירן ולצמן :** ככה ושאלתות מתקבלות, בוודאי על ידי, במועד ובהתאם לדרישות, אני-
- גב' לימור שחק :** אני שמחה לשמוע.
- עו"ד לירן ולצמן :** שהם יקבלו מענה, והם גם יעלו פה לדיון.
- גב' לימור שחק :** אני מאוד שמחה לשמוע.
- מר שרון אלפסי :** תתייחס בבקשה לזה.
- עו"ד לירן ולצמן :** הכל אנחנו נעשה, והכל פועלים, ועושים, בטח ממה שאני ראיתי בינתיים, עפ"י הדין ועפ"י-
- גב' לימור שחק :** שמחה לשמוע.
- עו"ד לירן ולצמן :** וככה פועלים, וככה אמורים-
- גב' לימור שחק :** טוב. העליתי את זה רק שתבין. אתה לא קיבלת, אבל כולם קיבלו.
- מר שרון אלפסי :** לירן, תתייחס להיטלים, בבקשה.
- עו"ד לירן ולצמן :** אין לי איך להתייחס לזה כרגע. בגלל זה אני אומר, הוא גם אמר, גם מאור אמר, שעמרי כבר מלווה את הנושא הזה, כבר נתן לדבר הזה התייחסות, ולכן אני לא יודע בהכרח למה זה עולה שוב. אבל רוצים, אני פה מלווה, לא עמרי פה. זאת אומרת, אם הדבר הזה צריך, והוא מלווה והוא מתמחה גם בנושא-
- גב' לימור שחק :** סליחה, מי זה עמרי?
- עו"ד לירן ולצמן :** עמרי זה העו"ד ממשרדי, שמתמחה בנושא של אגרות והיטלים.
- מר מאור הרוש :** הוא ישב פה בישיבה-
- גב' לימור שחק :** לא, לא, בסדר. מתבלבלים לי השמות.
- עו"ד לירן ולצמן :** ולכן, כשרוצים את הדבר הזה, אפשר אחד משניים. או לדאוג מראש לעדכן, והוא יהיה פה, ויוכל לענות לשאלות. או מראש לעדכן, והוא יידע להעביר את כל המידע, ואת כל הנושאים

הרלוונטיים אליי, ואני אדע לעדכן. אבל כשמעלים את זה פה ככה בלי תיאום, ובלי דיבור מראש, אין לי את כל המידע בשביל להעביר התייחסות כמו שצריך. את אמרת, כל פעם אומרים, אין את המידע, אין את המידע. אין בכל רגע נתון את כל המידע. הרשות מתעסקת בהרבה מאוד דברים, בהרבה מאוד נושאים. עולות הרבה מאוד סוגיות. הדברים שאתם מעלים, זה לא אילו כותרות כאלה, שאני יכול להגיד בכותרת, זה בערך ככה. אתם שואלים שאלות, ואתם צריכים תשובות מקיפות-

גב' לימור שחק : רגע, לירן-

עו"ד לירן ולצמן : רגע. אני הקשבתי בקשב רב, בבקשה תתנו לי לסיים, תודה רבה. אתם צריכים, ואתם דורשים בצדק, וזה לגיטימי לגמרי, תשובות מקיפות. בשביל לתת תשובות מקיפות, ולתת תשובות מדויקות, אני גם כיועמ"ש לא אוהב לתת תשובות שהן בערך. אז אני צריך לדעת מראש שאתם הולכים לשאול אותי את השאלה הזאת, כדי שאני אוכל לבצע את כל הבדיקות, ולתת לכם תשובה מלאה ומדויקת, ונכונה, ואמיתית.

גב' לימור שחק : ברוך השם. כיף לשמוע. אני מקווה שזה יעבוד ככה. תודה.

מר שרון אלפסי : אתם לא רוצים להעלות את זה?

מר מאור הרוש : אני לא הולך לאשר את זה.

גב' לימור שחק : לא, לא להעלות. להעלות, גם אם זה לא יהיה ברוב קולות, כן, כמו תמיד.

מר שרון אלפסי : קודם כל, אני מעלה אותו. חוק עזר סלילה ותיעול, הארכת תוקף. מי בעד? מי נגד? 3 נגד. תודה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות לאשר הארכת תוקף חוק עזר סלילה ותיעול.

מר שרון אלפסי : נושא האכיפה, אתה רוצה להתייחס?

מר מאור הרוש : אני רוצה, האמת שאני לא יודע. אני מחכה לדעת איפה אנחנו עומדים.

מר שרון אלפסי : טוב. בנושא האכיפה-

מר מאור הרוש : קודם כל, ביקשתי איזה ציר כלשהו של תחילת שנה מה קורה. היו לנו כל כך הרבה דיונים על הפקח, פקח, פקח, פקח, לא כלכלי, לא כלכלי, עושה את העבודה, לא עושה את העבודה, מועיל, לא מועיל, מייצר סדר ציבורי-

מר ניסים אלקובי : לא. דברו לגופו של עניין, לא לגופו של אדם.

מר מאור הרוש : לא, לא אדם, לא אדם. כתפקיד הפקח. הרי בסוף, אין לי-

גב' לימור שחק : חס וחלילה.

מר מאור הרוש : ...אתם שולחים אותו לכל מיני דברים. אבל בסוף, אני מנסה להבין את תפקיד הפקח. כרגע יש אחד. מה היכולת הכלכלית שהוא מניב למועצה, האם משליט איזשהו-

מר ניסים אלקובי : לא. יכולת האכיפה שלו, לא כלכלית.

מר מאור הרוש : לא, אבל כמובן שמעניין אותי כלכלית-

מר ניסים אלקובי : לא.

מר מאור הרוש : אותי כן, אותך לא.

מר ניסים אלקובי : לא, הוא לא נמדד בכסף, לא נכון.

מר מאור הרוש : אותי מעניין כמה הוא מכניס למועצה.

מר ניסים אלקובי : לא.

מר מאור הרוש : אם הוא עולה לי 400,000 ש"ח בשנה, ומכניס לי 20,000 ש"ח, אתה יודע-

מר ניסים אלקובי : לא, אם יש אכיפה. אם יש אכיפה, שלא יכניס גם שקל. אם יש אכיפה בסדר, זה התפקיד שלו.

מר מאור הרוש : אתה רואה סדר?

מר ניסים אלקובי : שאלתי.

מר מאור הרוש : אני לא רואה סדר. אני לא ראיתי סדר.

מר ניסים אלקובי : בסדר, זה משהו אחר. אבל לא על כסף.

מר מאור הרוש : ...לא גזם שעל המדרכות בלי סוף, מי כמוך. בלי סוף. זה מבחינתו זה תקין, ...יורדים לכביש, לא מסתכלים על זה, אני לא יודע. אני לא ראיתי פעם אחת מישהו מוריד את זה אח"כ. יכול להיות שניתן דו"ח, אבל אם ניתנה דרישה, או שבכלל לא נעשה כלום. בגלל זה אני אומר, אני רוצה לראות מספרים.

מר שרון אלפסי : בנושא אכיפה, בסה"כ עד ל-18 ניתנו 85 דו"חות. יצאו כרגע דרישות-

גב' לימור שחק : ממת?

מר שרון אלפסי : מתחילת שנה.

מר מאור הרוש : עד ה-1.8, 85 דו"חות?

מר שרון אלפסי : כן. יצאו דרישות נכון לעכשיו, תחת התובע העירוני, לכל החייבים שלא שילמו. יצאו עיקולים לחשבון.

מר מאור הרוש : אפשר לראות את הפילוח? את הפילוח של ה-85%, במה מדובר?

מר שרון אלפסי : כן, אני אתן לך אח"כ את הדו"ח. לא יודע, לא עשיתי את זה.

מר מאור הרוש : 30 כלבים-

גב' לימור שחק : אח"כ.

מר שרון אלפסי : אני אתן לך את הדו"ח, תעבור עליו. יצאו דרך התובע והפקח, והגזבר, והחשב המלווה, יצאו דרישות תשלום לכולם, כולל עיקולים בחשבון, כולל הכל, ואני מאמין שהדברים מסתדרים. סה"כ אנחנו מקבלים טלפונים בנושא הזה, אז אני רוצה לקוות שזה יסתדר. זה מה שיש לנו כרגע-

מר מאור הרוש : בפיילוט הזה של הוצאת הדרישות, ענבר, זה פיילוט כרגע מצומצם, על מספר דו"חות שאישרו לנו להעביר קדימה לאכיפה. הפיילוט הזה יכול להתרחב, אם אנחנו רואים כי טוב, ממשיכים?

מר ענבר לוין : אחד, זה לא לקרוא לזה פיילוט. התובע, הייתה לו כל הרשימה, ומתוך זה, הוא ברר את מה שהוא יכול, ויכול

לחתום על זה. אבל בוא, לא ניכנס לזה. התהליך הוא לא היה...לא מספיק מסודר. הוא מתוך כל מה שנעשה עד היום, הוא ברר את אלה שהוא יכול להגיד-

מר מאור הרוש : 100%-

מר ענבר לוין : 100%. אז התחילה סאגה, ותהליך שהערתי כאן לפני שבוע וחצי, שלמדנו ממנו רבות. זה מאוד מורכב, לא ניכנס כרגע. אין לנו תוכנה ייעודית. זו לא תוכנה. אתה קצת מתעסק בתביעה. זו לא תוכנה שמתחילה את התהליך מההתחלה ועד הסוף, כי הוא יש לו את המסופונים. האכיפה מבוצעת בצורה כזאת, דרך הגבייה. אבל אנחנו עלינו על רשימה של תהליכים שצריך לסדר אותם. אני כרגע לא אכנס לפרטים. אפילו במקרה אחד הוא ביקש-

מר מאור הרוש : זה אפיון תהליכים. כי זו פעם ראשונה-

מר ענבר לוין : כן, כן.

מר מאור הרוש : בסדר גמור, המטרה זה להמשיך.

מר ענבר לוין : כולל אתמול בלילה, כולל זה, כי היו שם הרבה החלטות-

מר מאור הרוש : וראינו-

מר ענבר לוין : למי פונים. עזוב, לא ברמת הכסף. למי בנאדם פונה. אולי אח"כ יהיה באתר. קיבלת דו"ח, תעשה ככה וככה. דברים שלא חשבנו עליהם.

מר מאור הרוש : בסדר. מתוך 23 הדו"חות, כבר אנחנו רואים שיש תשלומים? כי הבנתי, זו אכיפה כבר לעיקול. אנחנו רואים הליכים שבאים לשלם?

מר ענבר לוין : אנחנו רואים כמה. אני עוד לא יודע, אפילו לא קיבלתי את הדו"ח, כמה תפסו. רק להבין. עושים עיקולים-

מר מאור הרוש : אם יש חשבון בנק.

מר ענבר לוין : עושים עיקולים, זורקים את זה, במקרה שלנו, 13 גופי תשלום. זה יכול להיות ויזה, ישראלכרט. האם נתפס, לא נתפס. מה קורה במקרה, סליחה, שנתפס ב-2 מקומות. מה

קורה שנתפס פחות מהסכום. וואלה, תהליך למידה, שעוד פעם, אם אתה מבין בזה קצת, אז בחברת כמו מילגס או מלאון זה רץ. אצלנו זה המסופים של לולהטק, וזה בכלל לא כשר. אבל עוד פעם, תחילת התהליך, בפיכות, ששם יש לנו הרבה מה לעשות.

מר מאור הרוש : מתוך 85 הדו"חות שניתנו מתחילת שנה, יש חלק שכבר בוטלו ע"י התובע?

מר שרון אלפסי : מי שהגיש ערעור, דן בזה. אם כן, אז הוא ביטל. אני לא יודע. לא יודע להגיד. שבוע שעבר הוא ישב פה, הגיב לכל אלה שפנו. עוד משהו?

גב' לימור שחק : אפשר גם לשאול?

מר שרון אלפסי : נושא אחרון שכרגע עולה.

מר ניסים אלקובי : כן, נושא הקצאות מבנה.

מר ענבר לוין : הקצאות, לא שימוש.

מר שרון אלפסי : שימוש.

מר ענבר לוין : שימוש, לא הקצאה. הקצאה זה נוהל של... תן לי אישור לעשות כאן מסיבה.

גב' לימור שחק : רגע, תתחילו מההתחלה. איבדתי ריכוז.

מר שרון אלפסי : נושא לאפשר שימוש בקרקע או במבנה מועצה לטובת...באילו תנאים. נכון להיום, יש נוהל הקצאת קרקע, או הקצאת מבנה בצורה מאוד, מאוד מסודרת. הוא הליך ארוך. הוא הולך דרך משרד הפנים, עובר אישורים. יש פה מבנים שבכלל צריכים לקבל אישור ממשרד השיכון.

יש פה כל מיני תהליכים ארוכים. נוהל שימוש במבנה צריך להיות או חד פעמי, נקודתי, שאנחנו באים ואומרים, הקהילה באה, אומרת, אני רוצה לעשות אירוע פורים לכלל הקהילה. אנחנו מבקשים מבנים. מה הנוהל, יש לזה נוהל מסודר. האופציה השנייה, זה שמישהו רוצה מבנה באופן קבוע ביום מסוים, או באיזה זה, הוא מבקש שנאפשר לו להשתמש במבנה מסוים באופן שוטף. זה הרעיון. עכשיו, צריך-

גב' לימור שחק : לטובת הציבור.

מר שרון אלפסי : לטובת הציבור, בכל מקרה. אנחנו לא מדברים בכלל על משהו פרטי. אנחנו מדברים תמיד שמדובר על לכלל הציבור. שיש פה התניה בתפישה שלנו, אם אנחנו מאפשרים, אז זה פרסום לכולם, וצריך להגיע לכולם, וזה פתוח לכולם, והכל. הדיון פה הוא דיון עקרוני, שמדבר על בכלל התפישה של המועצה, מה אנחנו אומרים. אנחנו מאפשרים את זה, או לא מאפשרים. או מבנה ציבור הוא רק מבנה ציבור-

גב' לימור שחק : וזה מתחבר לשאלה שלי על-

מר שרון אלפסי : זה מתחבר לשאלה. זה מגיע בעיקר משם. משם זה עלה הדיון. לכן צריך לקבל החלטה פה במועצה אם אנחנו מאפשרים את זה, או לא מאפשרים-

גב' לימור שחק : אז זו כן החלטה, זה לא דיון עקרוני. אנחנו כן צריכים להצביע עכשיו.

מר שרון אלפסי : נקבל החלטה. אין הצבעה על זה.

גב' לימור שחק : אה, לקבל החלטה בלי הצבעה.

מר מאור הרוש : זו החלטה על מדיניות.

גב' לימור שחק : למדיניות.

עו"ד לירן ולצמן : בסוף, את רשאית לתת שימוש במבנה ציבור ללא איזו החלטה שהיא-

גב' לימור שחק : אתם יכולים להסביר לי, באמת אני שואלת, כדי שאני אוכל גם לקבל החלטה, או על מדיניות, בואו תסבירו לי רגע.

מר מאור הרוש : אני אתן את דעתי במקרה-

גב' לימור שחק : לא. אני רוצה רגע לדעת נקודתית-

מר שרון אלפסי : אז אני אתן לך...

גב' לימור שחק : אני לא מכירה את המקרה, ולכן אני שואלת כמה פעמים.

מר שרון אלפסי : אז אני אגיד, אני אספר-

גב' לימור שחק : כי אני רוצה להגיד משהו, סליחה רגע, שרון. אני מנסה להבין למשל, מההיכרות שלי של עולם "הצופים" בזמני, אז היינו משתמשים במתנ"ס לצופים, לעשות פסטיבל של "הצופים".

מר שרון אלפסי : לאירוע נקודתי.

גב' לימור שחק : נקודתית, למשל. אז כזה מדובר?

מר שרון אלפסי : לא.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר שרון אלפסי : אנחנו לפני בערך חודשיים, הגיעה אלינו פנייה, שיש שימוש. לא הגיע פנייה, סליחה. ראינו פרסום של תפילת נשים במבנה בני עקיבא בעופרים.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר שרון אלפסי : הלכנו, פנינו. קודם כל באנו, אמרנו, מבנה בני עקיבא, הייעוד שלו הוא כמו "הצופים". הוא בני עקיבא. אי אפשר לעשות בו אירועי תרבות, אי אפשר לעשות בו לקהילה-

גב' לימור שחק : לא. אבל בזמני למשל, כשבאו חיילים, היינו עושים להם על האש שם, הם היו ישנים שם. דברים כאלה.

מר שרון אלפסי : זה לא אותו דבר. את היית מפעילה את המקום כחלק מ"הצופים" היו עושים על האש, מזמינים-

גב' לימור שחק : לא. היו באים חיילים, שמשרתים פה, וישנים במבנה של הציבור-

מר שרון אלפסי : במבנה הנוער.

גב' לימור שחק : לא, לא, לא. גם בצופים, אני יודעת, שרון.

מר שרון אלפסי : אוקי, בסדר.

גב' לימור שחק : אז השאלה אם זה כאלה. אני רוצה להבין לעומק.

מר שרון אלפסי : זה חד פעמי, זה אירוע חד פעמי.

גב' לימור שחק : חד פעמי. פה מדובר על פעם בשבוע.

מר שרון אלפסי : כן.

גב' לימור שחק : אוקי.

מר שרון אלפסי : הם רוצים לעשות פעם בשבוע, באופן שוטף-

גב' לימור שחק : אני באמת שואלת, כי אני לא יודעת כלום.

מר שרון אלפסי : ויכול להיות שנקבל פה החלטה, שזה יכול לקרות. יכול להיות שנגיד, אבל זה חייב להיות שוויוני. אם אנחנו אומרים כן לזה, זה אומר שאנחנו אמורים לאשר ולפתוח את זה לכלל הציבור.

מר מאור הרוש : פתוחים את זה לכולם, ואין לזה לסוף.

מר שרון אלפסי : לכלל הציבור, ואז האירוע או שאנחנו באמת את כל מבני הציבור, כולל פה, כולל הכל, הופך להיות לכולם. או שבאמת מגישים בקשה ספציפית ואומרים, אנחנו רוצים נקודתית היום לעשות אירוע כזה-

מר רמי מימון : מצד שני, שרון, אחרי שאמרת את זה, אם אנחנו מחליטים שלא, אנחנו צריכים לעצור את כל השימושים שקורים היום בכל מבני הציבור במועצה, ויש לא מעט.

גב' לימור שחק : אני שואלת, למה לא? אני באמת שואלת, למה לא? הרי אני באמת-

מר שרון אלפסי : אני לא אמרתי חלילה למה לא, למה כן.

גב' לימור שחק : אני אומרת, אנחנו יישוב שאין בו יותר מדי פעילויות כרגע. אפשר להתווכח על זה, כן או לא, זו דעתי. אם יש יוזמה של אנשים להרים דברים, למה לא? אני שואלת.

מר רמי מימון : אני אסביר לך למה לא, ולמה כן. אין פה למה לא, ואין פה למה כן. יש פה יתרונות לפה-

גב' לימור שחק : יתרונות לפה ולפה.

מר רמי מימון : מה שאת מכירה מיישוב קטן, לא בהכרח יהיה נכון ליישוב גדול. כי כמו ששרון אמר, ברגע שאת מאשרת משהו מסוים, אגב, אני לא מביע דעה אם זה נכון או לא נכון. ברגע שאת מאשרת משהו מסוים, את תצטרכי לאשר אותו רוחבי לכולם.

זאת אומרת, שכל מי שיבוא, את תצטרכי להגיד לו כן, כי את לא יכולה-

גב' לימור שחק : בתנאים מסוימים.

מר שרון אלפסי : ביטוחית.

עו"ד לירן ולצמן : יש נוהל שימוש פעיל למבנים. קיים בהמון מועצות. אני מוכן להעביר לכם-

מר רמי מימון : כל מי...הכל בסדר.

דובר : חינוך, דת, אתם יכולים לאשר את זה. זה 2 דפים, כולם מכירים את זה, ואז זה לא כל מי שפונה. אז לא יהיה לך כל מה שאתה רוצה. מי שמעניין אותו הדף-

עו"ד לירן ולצמן : רגע, אתם רוצים שאני קודם כל אתן את המסגרת? שוב, לא מביע עמדה, אני יועמ"ש, אני אתן את המסגרת המשפטית.

מר שרון אלפסי : את הצד המשפטי בסיפור, כן.

עו"ד לירן ולצמן : הדוגמה שנתנו פה, היא דוגמה שעונה על כמה צרכים שהרשות חייבת בהם. אחד, פרסום פומבי, ואפשרות שווה לכולם, והזדמנות שווה לכולם. כל עוד אין את זה, אז הרשות לא יכולה לעשות את זה, כי אין לה דרך לבצע את ההתקשרות הזאת, ולבצע את האישור הזה. זאת אומרת, קודם כל, צריך לאשר את הנוהל, ואח"כ צריך לפרסם אותו. זה ברמת הפרוצדורה, למה כרגע אי אפשר לאפשר את זה. גם אם מחליטים שכן, וגם אם רוצים, למה כרגע אי אפשר לאפשר. נשים את זה שנייה בצד. כשאנחנו באים לאשר, אנחנו צריכים להביא בחשבון מספר מדדים. קודם כל, שאני מתנהל בשוויון. אז או שאני פשוט מתנהג באופן עיוור, וכל מי שמבקש, ברגע שהוא מבקש, אם לא, והוא הראשון שביקש לאותו זמן, הוא מקבל. זו חלופה אחת.

חלופה אחרת יכולה לבוא, אוקי, אני עושה איזשהו פילוח. אני אישית מלווה רשות מקומית מאוד, מאוד, מאוד גדולה. מה שהיא עושה, זה מכיוון שיש אוכלוסיות שמבקשות יותר, יש אוכלוסיות שמבקשות פחות, יש אוכלוסיות שצריכות יותר, יש אוכלוסיות שצריכות פחות. עושה גם איזשהו מדרג

של צרכים ושל אוכלוסיות, ודואגת שהדבר הזה יחולק גם באופן שוויוני, ובאופן יחסי להיקפי האוכלוסייה.

אבל יש הבדל. אתה חוטא פה, כי לא מבקשים פעילות ספציפית לקהילה ספציפית, אלא פעילות-

דובר :

רגע, אבל זה לא הדיון. ניצן, אני מבקש-

מר שרון אלפסי :

אני לא מתייחס לסוגיה הספציפית. אני מדבר על המסגרת המשפטית, שאני בא ואומר, כשבאים לקבוע שכן מעוניינים בדבר הזה, יש הרבה מאוד דברים שצריך להביא בחשבון. איך מיישמים את זה, איך מפעילים את זה. העיקרון המנחה החשוב, ושחל על הכל, זה לפעול בשוויון.

עו"ד לירן ולצמן :

כולל אחורה.

דובר :

אני מתווה את עקרונות הפעילות, וזהו.

עו"ד לירן ולצמן :

שכל אחד יגיד את דעתו?

גב' לימור שחק :

אני אגיד את דעתי.

מר מאור הרוש :

לא. אם זה דיון. אני מבחינתי, אם הרשות יכולה לקחת על עצמה לעשות את התנאים שהיועמ"ש אמר, אני מאוד בעד, מאוד.

גב' לימור שחק :

אני חושב שהרשות לא יכולה לעמוד בזה-

מר מאור הרוש :

זהו, זה משהו אחר.

גב' לימור שחק :

אין את היכולת לעקוב אחרי הדבר הזה, לאשר. היום אני מאשר לאחד, מחר אני אצטרך לאשר לעוד 5. אין לי בית כנסת אחד בבית אריה או בעופרים, שמבקש מבנה ציבור. אין לי. כל מה שקשור לתפילות, אני יודע בדיוק איך נראה בית הכנסת האשכנזי, איך נראה בית הכנסת הספרדי, ואיך נראה בית הכנסת התימני בעופרים. גדלתי גם בעופרים, אני מכיר אותם עוד כשבנו אותם. אבל אני בא להגיד, שבסוף לכל בית כנסת, הפעילות הדתית והתפילתית שלו מתבצעת בפנים.

מר מאור הרוש :

(מדברים ביחד)

תתנו לי לסיים, תאמינו לי. אני אסיים.

מר מאור הרוש :

אבל להכיר את המציאות, חייבים להכיר את המציאות.

מר מאור הרוש :

אני מכיר את המציאות. תפילת הילדים אושרה בכלל עוד בקדנציה קודמת. לא קשורה לאירוע של עכשיו, מה שקרה עכשיו. גם אז כשהיא אושרה, וגם עשיתי על זה מחקר, והיא אושרה בכלל לרחבה של בני עקיבא, לא לכניסה לתוך המבנה. עם הזמן, בקדנציה הזאת, נרמלו את האירוע, שאפשר להיכנס למבנה, וגם עם שרדנו. איכשהו שרדנו את האירוע הזה, וזה בסדר. אמרנו תפילת ילדים, פתוח להכל. דרך אגב, אתם אומרים שזה פתוח להכל. לא היו פרסומים כבר משנה כמעט אין פרסומים על תפילת ילדים בקבוצה של עופרים. אני בקבוצה.

מר שרון אלפסי :

חבר'ה, אבל זה לא הדיון.

מר מאור הרוש :

...טיפה יותר כשזה משהו שהוא פתוח לציבור, הוא צריך ליותר מיוחצן ממש לכלל הציבור, בכל הפלטפורמות האפשריות, בייחוד כשמי שקיבל את הרשות הזאת, זה מאן דהוא, לא משנה. מי שקיבל את הרשות לדבר הזה. שתיים, אני נגד שיהיו שם כמו שהיה ביום שבת, שיעור לנשים. כמו שהיה בחנוכה, וכמו שהיה באותו יום שבת, שיעור תורה, גם היה אחרי תפילת הילדים, בתוך בני עקיבא. זה לדעתי קו אדום, שאסור לחצות אותו. יש בתי כנסת לדברים האלה. הגברים יכולים לסיים את התפילה, שהנשים ייכנסו. זה לא קורה בבית אריה, זה לא קורה באף מקום בעופרים. התימני לא מקבל פתאום עוד איזשהו מבנה לתפילת נשים, או לשיעור נשים. גם אותו דבר לא התימני שכבר...אז חייב להיות קו אדום, שלא יהיה איפה ואיפה, שיהיה שוויון.

אני אמרתי, תפילת ילדים, אני בעד. היה, ניתן, נתנו בזמנו תפילת ילדים, שתמשיך תפילת הילדים. מעבר לזה, פה זה נגמר. איך לאכוף את זה? לא יודע. איך נדע אם היה עוד משהו? תציב גבולות. עכשיו, ...המשפטית, אז אמרת לי משהו, איך יש נוהל מסוים. בואו נצא לנוהל הזה של תפילת הילדים. תחשבו איך אנחנו...אם יש כיוון משפטי אחר, שעוד פעם, יש פה מנכ"ל...ככל שניתן, ואפשר לתת. עד היום נתנו את הרחבה, העלמנו, נרמלנו. אני אומר עוד פעם, אם יש

פתרון משפטי לאשר לקהילה, כל קהילה, לכל קהילת עופרים.
לא, שנייה, אבל היועמ"ש פה.

מר ניצן : מי מגיש לה נוהל? מי מגיש, המועצה תגיש?

מר מאור הרוש : כן.

מר ניצן : מה כן, המועצה תגיש לעצמה?

מר מאור הרוש : מה זה לעצמה? אבל משהו צריך לנהל את האירוע, משהו פותח את הדלת, נכון? אתה רוצה להיכנס למבנה-

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, ניצן, אני מבקש.

מר מאור הרוש : אבל לא יודע מה, שברו עכשיו חצי מבנה. 2 ילדים השתוללו, מי אחראי?

מר ניצן : בסדר, אז יחתמו לאחריות-

מר מאור הרוש : אז אין בעיה. אז צריך את זה בנוהל? וצריך למנות משהו שחותם.

מר שרון אלפסי : ניצן, די.

מר רמי מימון : שמעתי את כל הזה, וכולם יודעים שאני גם מכיר את כל האירוע הזה, על כל הצדדים שלו, מאיפה זה התחיל. ככלל, אני חושב שמבני הציבור שייכים לציבור. זאת אומרת, הם פה בשביל לשלב את הציבור. אם מבנה עומד ריק, אין סיבה שהוא יעמוד ריק, ושהציבור ישתמש בו. אחרי שאמרתי את זה, אני כן חושב, שצריכים לקבוע איזה נוהל מסודר למה כן, למה לא, מתי כן, מתי לא, וכמובן במסגרת החוק, כמו שהחוק מאפשר, כדי לתת איזושהי מסגרת. כי בסוף מחר יבוא ילד עם כדור, יגיד לך, תפתח לי את המבנה, אני רוצה לשחק בפנים כדורגל.

גב' לימור שחק : נכון, אני מאוד מסכימה.

מר רמי מימון : צריך להגביל את הדברים, מה כן, מה לא. אני יכול להגיד לכם שאני בעיניים שלי ראיתי את הילדים יושבים שם בשמש, וצורם לי מאוד, מאוד, ברמה של אם אני הייתי יכול, הייתי פותח את המבנה. ילדים קטנים לא צריכים לשבת בחום של

אוגוסט, כשהם יושבים ליד מבנה שיש בו מזגן. זה כל מה שהם מבקשים, מזגן. כשיורד גשם, הם לא יכולים לשבת בחוץ, כשיורד גשם. אז כן אני חושב שהשימוש של הציבור צריך להיות לציבור. בסוף המבנים האלה, אין בהם שימוש באותה נקודה-

גב' לימור שחק : מסכימה לגמרי.

מר רמי מימון : והוא צריך להיות לציבור, שזה האנשים שלנו, זה הציבור שלנו, התושבים שלנו. הם צריכים ליהנות ממבנה הציבור שהם גם משלמים עליהם.

מר ניצן : ובשבת האחרונה-

מר שרון אלפסי : ניצן, די.

מר רמי מימון : אני לא מדבר על אירוע ספציפי. אנחנו כרגע נדבר על אירוע כללי, כי הסברתי לאן האירוע הזה יכול להתדרדר, ולכן הוא יכול לקחת, ומה אני חושב, ומה אני לא חושב. אני חושב שצריך לאפשר, וצריך כן לקבוע את המסגרת למה כן, למה לא, לכמה זמן כן, לכמה זמן לא, מי האחראי, בדיוק כמו שיש נוהל להשכרת המתנ"ס, אותו דבר לקבוע נוהל לקבלת שימוש במבנה ציבור.

מר מאור הרוש : מה יקרה-

גב' לימור שחק : אני מאוד מסכימה.

מר מאור הרוש : אם יבואו עוד קבוצה מעופרים שרוצה עכשיו גם תפילת ילדים, אבל לא מתחברת לתפילת ילדים שמתנהלת באותה אופן. איזה מבנה עכשיו אני אתן להם?

מר רמי מימון : שאלתי אותך שאלה שלשום. מה קורה אם אתה שכרת את המתנ"ס, ואני רוצה לבוא לשכור את המתנ"ס בדיוק באותו זמן שאתה שכרת אותו.

מר מאור הרוש : אתה לא יכול.

מר רמי מימון : לא יכול.

מר מאור הרוש : אוקי, אז רגע, שנייה. אז מה, הבקשה היא כל שבוע מחדש? עוד פעם, זה משהו-

(מדברים ביחד)

מר רמי מימון : כמו שאמרתי שצריך לקבוע נוהל, גם זה לא אומר שכל מבנה ציבור אני חייב לאשר. המועצה היא מבנה ציבור. אז מה, ניתן לכל אחד להיכנס למועצה עכשיו, כי הוא רוצה? יש מבנים שכן, אתה יכול להגיד שכן. אגב, אני גם אמרתי את זה, ואני עומד על הדברים האלה, גם לגבי שטחים ציבוריים כללים. אני לצורך העניין חושב, שאירועים פרטיים לא צריכים לקרות בפארק הגדול החדש, כי יש לנו אחד כזה, ואנחנו לא יכולים להחזיק את הניקיון שלו, ולאפשר את כל האירועים. אירועים מסוימים, כן, לא כל אירוע. אירועים קטנים אפשר לעשות בגנים אחרים. לאפשר במקום אחר. אבל זה דיון אחר. אבל זה הרעיון. בסוף, מבני הציבור שייכים לציבור, הציבור צריך רשות להשתמש בהם, ומגיע לו להשתמש בהם.

גב' לימור שחק : אני מסכימה.

מר רמי מימון : כן צריך לקבוע מסגרת, כמו בכל דבר, כדי שלא יהפוך להיות שכונה, וכדי שלא הכל יישבר, וכדי שלא כל מבני הציבור שלנו ייראו תוך שנה כמו, זה כי אין לנו יכולת לתחזק אותם.

עו"ד לירן ולצמן : מבני הציבור הם של המועצה, לצורך שימוש חובותיה הציבוריות. יש ביי"ס כדי לעשות ביי"ס, ויש גן בשביל כן, ומקימים בית כנסת כדי שיהיו תפילות, וכמו שאמרתי, מבנה המועצה זה מבנה מועצה, ומבנה ציבור הוא לא של הציבור. המועצה היא גורם ציבורי-

מר רמי מימון : אני מסכים איתך, אדוני היועמ"ש. אבל בסוף, בסוף, האירועים האלה נובעים מצורך. אם לצורך העניין, היה לי מגרש כדורגל ומגרש כדורסל, אז הייתי משחק כדורסל במגרש כדורסל, וכדורגל במגרש הכדורגל. אבל אם היה לי רק מגרש אחד, אז כמו בהרבה מקומות, הייתי בונה מגרש כדורגל, שמעל השערים יש סלים, נכון? והייתי משחק גם כדורגל, וגם כדורסל באותו מגרש. אם הייתי יכול לאפשר

לכולם את כל השימושים בכל המבנים, והייתי מועצה שיש בה מלא מבנים, אז לא היינו נדרשים בכלל לדון בדבר הזה.

עו"ד לירן ולצמן: אבל כל מה שאני אומר זה, קודם כל, המועצה, יש לה חובות עפ"י חוק לקיים. מבני הציבור הם קודם כל, ולפני הכל בשביל לקיים את חובותיה החוקיות.

מר רמי מימון: אמת. אז אני-

עו"ד לירן ולצמן: וככל ואחרי שסיימנו את זה, יש ביכולת המועצה לאפשר דברים מעבר, זה בשיקול דעת המועצה.

מר רמי מימון: מצוין. אבל זה בדיוק מה-

עו"ד לירן ולצמן: לא אמרתי שלא. אבל לבוא ולהגיד, מבני הציבור הם של הציבור. לא. גם חוקית רעיונאית, איך שזה כתוב, חוק התכנון והבנייה-

מר רמי מימון: אז אני לא-

עו"ד לירן ולצמן: זה לא נכון להגדיר את זה ככה.

מר רמי מימון: אז אני לא משפטן. אני אחדד את הדברים שלי, שיהיו קצת יותר משפטיים. לא התכוונתי שזה שייך בהכרח לציבור. אבל שמגיע לציבור להשתמש בהם-

גב' לימור שחק: לשירות הציבור, אפשר לשירות הציבור.

מר רמי מימון: אם מבנה עומד ריק, אין לי עניין שהמבנה יעמוד ריק.

גב' לימור שחק: אני יודעת-

עו"ד לירן ולצמן: אני אכין נוהל שיובא לעיונכם ואישורכם בישיבת המועצה הבאה-

גב' לימור שחק: מעולה.

מר רמי מימון: מקובל.

גב' לימור שחק: מעולה, מעולה.

עו"ד לירן ולצמן: ככל שתאשרו, הוא יפורסם באתר המועצה, ועל פיו המועצה תפעל.

גב' לימור שחק : מעולה.

עו"ד לירן ולצמן : זו ההצעה שלי.

מר שרון אלפסי : טוב, חבר'ה, תודה רבה לכולם-

גב' לימור שחק : רגע-

מר מאור הרוש : יש לי עוד משהו אחד לפני שאתה-

גב' לימור שחק : אני גם רציתי לשאול עוד משהו. ממש בקטנה. ענו לי על זה. גם על זה ענו. אני ביקשתי אז שתהיה ישיבת עדכון על תכנית ההתייעלות, על אבני הדרך והכל. אמרתם לי שתהיה. כרגע אני מבינה שאנחנו לא עומדים בחלק מתכנית ההתייעלות, ואני מאוד רוצה לקבוע ישיבה ייעודית לזה.

מר שרון אלפסי : בסדר גמור.

גב' לימור שחק : ויש לי עוד שאלה אחת נוספת. יצא איזשהו משהו, מכרז חדש לגבי החוגים, הספקים, המפעילים, כל אחד, איך שהוא קורא להם. אני הבנתי שכבר קיבלו חלק הודעות, חלק חשבו שהם קיבלו, ובסוף הם לא קיבלו. אפשר רגע להסביר לנו את התהליך, וגם איך המפעילים מקבלים את ההודעות? כי אני יודעת על מפעילה שאמרו שהיא קיבלה כן. אל תדאגי, הכל בסדר. היא לא קיבלה. אז בערב, כשהורה פנה, אז היא כן קיבלה. בואו תסבירו רגע מה קורה פה עם זה.

מר ניסים אלקובי : יצא "קול קורא", מסודר, עפ"י חוק. "קול קורא" זה שווה ערך מכרז. ניתן תאריך לאנשים, בכדי להסדיר את זה, כי עד היום לא היה.

גב' לימור שחק : מה זה לא היה?

מר ניסים אלקובי : לא היה, לא היה. כל מי שרצה חוג-

גב' לימור שחק : אז אנחנו כבר 3 שנים פה לא פעלנו נכון כמועצה?

מר ניסים אלקובי : בשנתיים האחרונות לא פעלנו נכון.

גב' לימור שחק : אוקי. אז פתאום ראינו-

מר ניסים אלקובי : ראינו את זה בשנה שעברה, ואמרנו, משנה הבאה אנחנו יצאנו למכרז מסודר.

גב' לימור שחק : ניסים, יש לי שאלה אז.

מר ניסים אלקובי : כן.

גב' לימור שחק : אם ראיתם את זה שנה שעברה, ראינו, אני חלק מהמועצה, ראינו את זה שנה שעברה, למה המפעילים, שזו הפרנסה שלהם, שזה השכר שלהם, מקבלים הודעה שבועיים לפני תחילת פתיחת החוגים, עכשיו הם מקבלים את ההודעות מי כן זכה, לא זכה. זה מדובר על פרנסה של אנשים. אני יודעת שיש ספקים שלא לקחו עבודות בחוץ. אני יודעת את זה ממש, כי הם ידעו שזה מובטח להם. אבל זה בסדר. אז באתם אליהם ואמרתם להם, הנוהל לא היה אותו דבר. עכשיו אנחנו מדברים על אוגוסט, שבספטמבר, שנייה, רגע, ניסים, נפתחים-

מר רמי מימון : יש משהו שהתחיל חוג, ולא יתחיל אותו שנה הבאה?

גב' לימור שחק : רגע-

מר רמי מימון : בגלל הדבר הזה.

גב' לימור שחק : זה לא משנה. יש משהו, א', אני לא יודעת, אין לי מושג. אבל כן אני יודעת-

מר ניסים אלקובי : צריך להכיר גם את לוח הזמנים האמיתי, לא להמציא לוח זמנים-

גב' לימור שחק : רגע, רגע. לא, לא. ניסים, תחזור בך, אני לא ממציאה-

מר ניסים אלקובי : אני לא אחזור בי.

גב' לימור שחק : אל תחזור-

מר ניסים אלקובי : אני לא אחזור בי, כי אני מכיר את לוח הזמנים. יועמ"ש ליווה אותי לאורך כל הדרך-

גב' לימור שחק : שנייה, ניסים-

מר ניסים אלקובי : אל תמציאי דברים שלא צריך.

גב' לימור שחק : ניסים, אני לא ממציאה, ולא כל פעם שאתה טיפה, שואלים אותך שאלה קשה, אתה מתחיל להתפרץ.

מר ניסים אלקובי : מי?

גב' לימור שחק : אתה.

מר ניסים אלקובי : זו שאלה קשה?

גב' לימור שחק : ניסים, ניסים-

מר ניסים אלקובי : אני עם שאלות כאלה אפילו לא ממצמץ, הלאה.

גב' לימור שחק : יופי. ניסים, מצוין, כל הכבוד. אתה גדול, אתה מהמם, יופי.

מר ניסים אלקובי : קדימה, יופי.

מר שרון אלפסי : טוב, זה לא הדיון, חבר'ה.

גב' לימור שחק : רגע, לא, לא. שרון-

מר שרון אלפסי : קודם כל, את לא מדברת אליו ככה.

מר ניסים אלקובי : לא עונה לה, לא עונה לה.

מר שרון אלפסי : את לא מדברת אליו ככה.

גב' לימור שחק : שרון, הוא דיבר אליי ככה.

מר שרון אלפסי : לא, הוא לא דיבר אלייך ככה. לא, לא.

גב' לימור שחק : שרון, הוא יענה-

מר שרון אלפסי : לא, את לא תגידי לי, שרון, לא. את לא מדברת אליו ככה. לא.

קודם כל, את תתנצלי. לא תתנצלי, אני לא אענה לך, אני לא חייב.

גב' לימור שחק : הוא צריך, הוא אמר לי שאני-

מר שרון אלפסי : אני תתנצלי על איך שאת מדברת.

גב' לימור שחק : שרון, לי אמרו שאני משקרת פה עם התאריכים, לא אחרת.

מר שרון אלפסי : טוב, אוקי, בואי נתקדם.

גב' לימור שחק : אבל זה לא העניין-

מר ניסים אלקובי : נכון, אני אחראי על התאריכים, אבל באחריות זו לא אמירה קשה-

מר שרון אלפסי : הכל התבצע עפ"י החוק. יצא מכרז מסודר, הם קיבלו הודעות, הם יקבלו. כרגע-

גב' לימור שחק : רגע. שרון, אני מבינה את הלחץ, אבל אני בכל זאת אשאל-

מר שרון אלפסי : אין שום לחץ, אין שום לחץ. את לא תדברי פה ככה. את לא תדברי ככה.

גב' לימור שחק : שרון, שרון-

מר שרון אלפסי : זה הכל.

גב' לימור שחק : אתם יכולים ממש לכעוס כששואלים אתכם שאלות כל כך קשות-

מר שרון אלפסי : אני לא כועס עלייך.

גב' לימור שחק : אני עדיין שואלת, אני עדיין רוצה לדעת-

מר שרון אלפסי : את יכולה להמשיך לשאול, אני לא עונה לך.

גב' לימור שחק : אתה לא רוצה לענות?

מר שרון אלפסי : לא, אני לא רוצה לענות לך.

גב' לימור שחק : סבבה, זכותך.

מר שרון אלפסי : מצוין.

גב' לימור שחק : זכותכם לא לענות.

מר שרון אלפסי : תודה. סגור את הדיון-

מר מאור הרוש : לא, רגע, משפט אחרון.

מר שרון אלפסי : כן.

מר מאור הרוש : קצת בהפתעה, אבל אני קיבלתי החלטה עם עצמי שאני מעלה אותה עכשיו לידיעתכם. אני החלטתי להתפטר מתפקידי כסגן ראש המועצה, ומכל תפקידי בוועדות המועצה. אני חושב שהגעתי לידי מיצוי מקסימלי, שבו אני יכול לתרום למועצה. אני אשאר חבר מליאה, אני אגיע לישיבות, אני אנסה לדאוג

ולעזור כמה שאני יכול. אבל אני חושב שאין לי פה כבר מה לתת יותר. אני לא חושב שאני יכול לשנות מספיק. אני גם לא חושב שאני יכול לתת יותר לתושב. זהו. אני אצא בהודעה מסודרת. אכתוב את זה כמובן כמו שצריך במכתב.

גב' לימור שחק : מאוד עצוב. מאוד עצוב.

מר שרון אלפסי : קודם כל, מאור, תודה רבה על הכל.

מר מאור הרוש : תודה לכם.

מר שרון אלפסי : טוב, תסגור את הפרוטוקול, תודה רבה.

סיום ישיבת מליאה מס' 32

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים